

POLSKI ZWIĄZEK FILATELISTÓW
Zarząd Główny

*„DZIEŃ FILATELISTY”
*9 października**

*„DZIEŃ ŁĄCZNOŚCIOWCA”
*18 października**

BIULETYN
INFORMACYJNY PZF

	str.
Henryk Biatek — Polska filatelistyka w roku 35-lecia PZF	1
Jerzy B. Klima — Polski Związek Filatelistów ma 35 lat	4
Lucjan Węgrzyn — III Ogólnopolska narada przew. Kół PZF w Kaliszu	7
Jerzy B. Klima — III Narada przewodniczących Kół PZF	10
Zbigniew Cieślukowski — Wystawa Filatelistyczna „Bułgaria — Polska”	15
Antoni Kurczyński — Wystawa Filatelistyczna „Rumunia — Polska”	17
Antoni Kurczyński — Spotkanie Komisji Tematycznej FIP	19
Karol Strug — Tak było w Görlitz...	20
Zygmunt Baranowski — Wystawa Filatelistyczna „Czechosłowacja — Polska”	22
Jan Zaborowski — Wystawa propagandowa w Instytucie Polskim w Sztokholmie	24
Wyniki Konkursu z nagrodami na najlepszą publikację fil. w prasie, radiu i te- lewizji w 1984 r.	25
Wyniki konkursu na najlepsze artykuły filatelistyczne w katalogach wystaw fi- latelistycznych	26
Z PRAC ZARZĄDU GŁÓWNEGO PZF	
XV Plenum Zarządu Głównego PZF	27
Uchwały XV Plenum ZG PZF	30
Z PRAC PREZYDIUM ZG PZF	
Posiedzenie odbyte dnia 7.07.1985 r.	32
Uchwały i ważniejsze decyzje Prezydium ZG PZF	33
Posiedzenie odbyte dnia 24.08.1985 r.	36
Uchwały i ważniejsze decyzje Prezydium ZG PZF	37
Posiedzenie odbyte dnia 27.09.1985 r.	41
Uchwały i ważniejsze decyzje Prezydium ZG PZF	42
Inicjatywa i konsekwencja — godne naśladowania	45
Polski Związek Filatelistów — wszystkie Okręgi PZF	46
Z żalobnej karty — Ryszard Rzepko	47
Sprostowanie	48

DZIEŃ ZNACZKA — ŚWIĘTO FILATELISTÓW

z tej okazji składamy naszym Czytelnikom najserdeczniejsze
życzenia wszelkiej pomyślności w życiu osobistym i sukcesów
na niwie filatelistycznej

Redakcja

HENRYK BIAŁEK

POLSKA FILATELISTYKA W ROKU 35-LECIA PZF*

*Drodzy Państwo, Szanowni Goście,
Koleżanki i Koledzy!*

Spotkaliśmy się dziś w pięknym starym polskim grodzie Gdańsku by dokonać oceny 35-letniej działalności Polskiego Związku Filatelistów. Nie jest przypadkiem, że spotykamy się właśnie w Gdańsku w 40 rocznicę jego powrotu do Macierzy. Pragniemy tym spotkaniem potwierdzić, że Gdańsk zawsze był polski, że jego dalszy pomysłny rozkwit może być tylko w Polsce. Nie jest też przypadkiem, że dzisiejsze uroczyste plenarne zebranie Zarządu Głównego PZF odbywa się z udziałem naszych przyjaciół z krajów socjalistycznych oraz przedstawicieli władz państwowych i politycznych. Jest to wyrazem uznania dla tysięcy naszych działaczy, których bezinteresowna praca społeczna złożyła się na wspólny nasz dorobek filatelistyczny. Cenne jest ich zaangażowanie patriotyczne i obywatelskie.

Nieco o przeszłości

Ponad 90-letnią historię polskiej filatelistyki trudno by było sobie wyobrazić bez 35-letniej działalności Polskiego Związku Filatelistów. W trudnych latach odbudowy kraju ze zniszczeń wojennych, również filateliści polscy nie pozostali na uboczu. Podjęli oni wysiłki organizacyjne odbudowy życia filatelistycznego i stworzyli realne podstawy do powołania w 1950 roku Polskiego Związku Filatelistów. Powstały Związek liczył około 2.000 członków i trzeba było dużego wizjonerstwa, a może i fantazji by przewidzieć, że rozwinie się on w ponad 320 tysięczną organizację, w tym ponad 56 tysięcy młodzieży.

W 1980 roku, w roku 30-lecia PZF, dokonaliśmy oceny tamtych lat. Analiza faktów i wydarzeń wykazała, że PZF był organizacją nowatorską, wytwarle poszukującą swego miejsca w życiu społeczno-kulturalnym kraju.

Na dorobek Związku złożyły się między innymi:

- rozwój wystawiennictwa;
- rozwój piśmiennictwa i bibliotek;
- rozbudzenie zainteresowań filatelistycznych wśród młodzieży;
- szeroka współpraca międzynarodowa;

*) Oficjalne wystąpienie prezesa ZG PZF H. Białka na uroczystym plenarnym posiedzeniu ZG PZF z okazji 35-lecia PZF. Gdańsk, 1985.09.28.

- wypracowanie podstawowych funkcji filatelistyki;
- liczne badania w głównych działach filatelistyki;
- popularyzacja filatelistyki w społeczeństwie;
- włączanie się w obchody ważnych wydarzeń patriotycznych, politycznych i kulturalnych kraju;
- stworzenie poważnej bazy materialnej Związku.

Można by wskazać wiele jeszcze innych ważnych osiągnięć znanych działaczom Kół, Oddziałów i Okręgów PZF. Suma tych osiągnięć składa się na treść naszego życia filatelistycznego i stanowi powód do uzasadnionej dumy z tak licznych dokonań. Przedstawienie 35-letniej drogi Polskiego Związku Filatelistów jest zadaniem przekraczającym możliwości czasowe jednego plenarnego posiedzenia Zarządu Głównego. Dlatego też spróbuję dokonać syntezy naszych osiągnięć w ostatnim pięcioleciu, określić je niezmiernie ważnym i złożonym w życiu naszego kraju, a także i naszego stowarzyszenia.

Filatelistyka łączy ludzi i narody

Działalność naszego Związku przepojona jest ideami humanizmu, poszanowania przekonań i rozwijania pasji kolekcjonerskich na zasadach wzajemnego szacunku i koleżeństwa. Filateliści polscy, gorzko doświadczeni przez najnowszą historię, zawsze opowiadają się za pokojem, za współpracą z filatelistami wszystkich krajów świata.

Szczególnie bliska jest współpraca PZF z filatelistami krajów socjalistycznych, których przedstawiciele dziś gościmy. Wyrazem tego są spotkania i konferencje, wspólnie organizowane wystawy, wymiana znaczków, budowanie zbiorów poświęconych współpracy i osiągnięciom poszczególnych krajów. W ostatnich latach organizowaliśmy takie wystawy bilateralne, jak np. „PRL—ZSRR” w Warszawie i „ZSRR—PRL” w Riazaniu, „CSRS—PRL” w Bohuminie i „PRL—CSRS” w Kłodzku, „NRD—PRL” w Zgorzelcu i „PRL—NRD” w Zielonej Górze. Organizowaliśmy wspólne wystawy z kolegami z Bułgarii, Rumunii, Węgier. Z okazji 40-lecia PRL wspólnie zorganizowaliśmy wielką wystawę krajów socjalistycznych pod auspicjami FIP „Socphillex 84” we Wrocławiu — znanym mieście pokoju. Wiele bilateralnych wystaw organizowali koledzy z licznych Okręgów PZF. Są to fakty potwierdzające, że współpraca jest szczerą i konkretną, a podpisane umowy i porozumienia wskazują, że będzie ona kontynuowana dla wspólnego dobra.

Wystawiennictwo

Ostatnie pięciolecie w naszym dorobku wystawienniczym znaczyło się wyraźnym wzrostem ilości, jakości i wiedzy filatelistycznej w przygotowywanych na wystawy ekspozycjach. Zorganizowaliśmy około 1.500 wystaw różnych szczebli, które zwiedziło około 3 mln ludzi. Cały Związek zaangażował się poprzez wystawiennictwo w obchody 100-lecia polskiego ruchu robotniczego, 40-lecia LWP, 40-lecia Polski Ludowej i 40-lecia powrotu do Macierzy Ziemi Zachodnich i Północnych. Za realizację tych wielkich imprez filatelistycznych otrzymaliśmy podziękowania od najwyższych władz państwowych, politycznych i społecznych — od gen. armii Wojciecha Jaruzelskiego, Przewodniczącego Rady Państwa prof. Henryka Jabłońskiego i Przewodniczącego Krajowej Rady PRON Jana Dobraczyńskiego.

Podkreślić też należy, że Związek dbał o rozwój poszczególnych działów filatelistyki poprzez organizację XIV OWF „Toruń 83” oraz wystaw specjalizowanych, np.

„Historia Poczty i Całostki” w Opolu, „Aerofilatelistyka” w Dęblinie czy „Poczty Obozów Jenieckich” w Łodzi i wiele innych.

Nie było poważniejszej wystawy międzynarodowej, w tym pod patronatem FIP, w której byśmy nie brali udziału. Przyniosły one naszym wystawcom wiele medali z kruszcu złotego i srebrnego.

Ruch młodzieżowy

Truizmem jest stwierdzenie, że o przyszłości narodu, a także i PZF decyduje młodzież. Ten oczywisty fakt życiowy może mieć różne kształty praktycznego działania. Otóż w roku 30-lecia chlubiliśmy się tym, że w PZF jest zrzeszonej około 40 tysięcy młodzieży. Obecnie w roku 35-lecia w szeregach Związku jest 56.300 uczestników młodzieżowych. Za tak znaczącym wzrostem ilościowym poszły liczne przemiany jakościowe. W pracy z młodzieżą mamy licznych sojuszników, a aktyw młodzieżowy stara się największą opieką i troską otoczyć młodzież znajdującą się w ośrodkach rehabilitacji, sanatoriach, domach opieki specjalnej, w domach dziecka i szkołach specjalnych. W 1980 roku otaczaliśmy opieką niespełna 2.000 takiej młodzieży. Według naszych danych w 1981 roku było jej 4.229, a obecnie 12.555. Taki oto jest wymiar naszego humanitarnego działania dla dobra dziecka. Wiele pomocy w tym zakresie udziela nam Ministerstwo Łączności na czele z ministrem prof. dr Władysławem Majewskim oraz lekarze i pedagodzy ze wspomnianych ośrodków. Trzeba jednak podkreślić, że w 405 kołach młodzieżowych działają nasi koledzy opiekunowie — dorośli filateliści. Mamy tę satysfakcję, że zrzeszeni w PZF dokładamy swoją cegiełkę w wielkie dzieło wychowania młodzieży, w dzieło kształtowania jej postaw patriotycznych i obywatelskich, zapewniania młodzieży poprzez filatelistykę odrobiny autentycznej zabawy i rozbudzania szlachetnych pasji kolekcjonerskich.

Działalność naczelných władz Związku

Polski Związek Filatelistów dokłada wszelkich wysiłków na rzecz rozwoju wszystkich działów filatelistyki. Cel ten realizuje przy pomocy komisji problemowych, takich jak: naukowo-badawcza, ekspertów i zwalczania fałszerstw, historii poczty i filatelistyki, filatelistyki tradycyjnej, aerofilatelistyki, całostek pocztowych, tematycznej, literatury i bibliotek filatelistycznych i wielu innych.

Od pierwszych dni powołania Polskiego Związku Filatelistów obszerny fragment działalności obejmuje praca z zakresu badań historii poczty, badań znaczków pocztowych, opracowywania metod stosowanych przez ekspertów oraz rozwijanie różnych form szkolenia i instruktażu. Są to problemy złożone, wymagające znacznego potencjału intelektualnego oraz dużych nakładów finansowych. Mimo takiej złożoności problemu, na przestrzeni dziesięcioleci polska myśl filatelistyczna wzbogaciła się o wiele cennych opracowań badawczych, które służyły i służą pokoleniom filatelistów. Do takich opracowań można zaliczyć wydawanie fundamentalnego dzieła jakim są „Polskie Znaki Pocztove”, „Katalog Specjalizowany Znaczków Polskich”, „Katalog Stempli Okolicznościowych”, „Polskie Frankatury Mechaniczne”, „Fałszerstwa znaczków polskich”, „Historia poczty w Bydgoszczy”, monografie filatelistyki w Krakowie, Łodzi i Katowicach, czy też będąca w końcowej fazie praca nad Encyklopedią Filatelistyki. Osiągnięciem Związku jest wydawanie od 25 lat przez ZO w Łodzi Historyczno-Badawczego Biuletynu Filatelistycznego, w którym zamieszczane są najwybitniejsze opracowania i wyniki badań nad historią poczty, filatelistyki i znakami pocztowymi.

Przed Polskim Związkiem Filatelistów stoi zadanie uczczenia zbliżającej się 100 rocznicy zorganizowanego ruchu filatelistycznego w Polsce. Z tej okazji w 1993 roku pragniemy wspólnie z Ministerstwem Łączności zorganizować trzecią Światową Wystawę Filatelistyczną pod patronatem FIP oraz zaprezentować, możliwie wszechstronnie, dorobek polskiej filatelistyki. W związku z tym stoi przed nami trudne zadanie zintensyfikowania badań i doprowadzenia do możliwie pełnego udokumentowania obrazu o historii poczty i filatelistyki polskiej.

Interesującym nurtem w życiu filatelistycznym są kluby zainteresowań, które popularyzują wśród członków PZF wiedzę o dziesiątkach tematów i zachęcają do specjalizowania się w zbieraniu znaków poświęconych np. marynistyce, kolejnictwu, malarstwu, muzyce, architekturze, florze, faunie, historii poczty, a także znaków pocztowych wielu innych krajów.

Każdy filatelista ma swój udział w rozwoju Związku. Jedni wnieśli wielki wkład intelektualny i organizacyjny inni mniejszy. Znaną jest zasada, że na sprawy i dokonania wielkie składają się częstokroć maleńkie czynności. Mądrość naszych działaczy — od Koła poczynając, poprzez Oddziały i Okręgi, a na władzach centralnych kończąc — polega na tym, że potrafią ją skrupulatnie gromadzić, troskliwie chronić i budować z nich wielkość Polskiego Związku Filatelistów.

JERZY B. KLIMA

POLSKI ZWIĄZEK FILATELISTÓW MA 35 LAT

Jestem pewien, że ta grupa osób, która w 1950 roku zakładała Polski Związek Filatelistów składała się z optymistów, że tym razem próba się powiedzie. To co nie udawało się przed pierwszą wojną światową, podczas II Rzeczypospolitej i zaraz po drugiej wojnie — tym razem stało się faktem: powstała jednolita na terenie całego kraju organizacja filatelistów polskich. Najwięksi jednak optymiści nie spodziewali się, że minie zaledwie 35 lat i oto Związek wyrośnie z organizacji liczącej 2.000 członków do 330.000-nego stowarzyszenia. Rocznie więc przybywało około 10.000 członków.

Czy dziś jest to ten sam Związek co przed 35 laty? Czy ten 170-krotny przyrost członków mierzyć należy jedynie liczbą członków? Spójrzmy na te przemiany poprzez wystawiennictwo. Obecnie, w ciągu jednego roku organizuje się w kraju więcej wystaw filatelistycznych aniżeli w pierwszym dziesięcioleciu PZF. No dobrze! Ale to też tylko przyrost liczbowy. Otóż nieprawda! Znacząca różnica polega i na tym, że wystawy, i to na dobrym poziomie, organizują Okręgi PZF nie tak dawno jeszcze nie liczące się w polskiej filatelistyce: Bydgoszcz, Białystok, Lublin... nie mówiąc już o tych, które obejmują terytoria dopiero po 1945 roku przywrócone „Macierzy”. Bo dynamizm rozwoju Związku liczy się z pewnością pasją i ofiarnością jego członków, ale także a raczej nade wszystko zmianami jakie zaszły w kraju. To dopiero w PRL mógł nastąpić burzliwy wzrost Kół przyzakładowych (przed wojną zupełnie nie znanych). A te właśnie są organizatorami wystaw filatelistycznych problemowo związanych z życiem i ważnymi wydarzeniami w historii swoich zakładów pracy. I to nadaje Związkowi ważną rolę kulturotwórczą, wytwarza zainteresowanie naszym hobby wśród załogi i członków ich rodzin.

Te, i wiele innych refleksji nad historią PZF budziło się podczas zwiedzania niecodziennej Krajowej Wystawy Filatelistycznej „35 lat PZF”. Zorganizował ją Okręg PZF w Gdańsku w swej kamienicze odbudowanej z gruzów przy ul. Straganiarskiej 28/30 w Gdańsku. Na KWF nadesłały eksponaty wszystkie (z wyjątkiem trzech)

Okręgi PZF, a składały się na nie kroniki, literatura filatelistyczna oraz medale, plakietki i żetony. Był też eksponat ZG PZF.

Jakże pamięć ludzka jest ulotna... Pamięta się kilkanaście, no, najwyżej kilkadziesiąt nazwisk wybitnych polskich filatelistów. A przecież było ich o wiele więcej. Wybitnych badaczy, autorów prac filatelistycznych, wystawców, którzy w swoim dorobku mieli nawet i 100 złotych medali zdobytych na największych światowych, ogólnopolskich i międzynarodowych wystawach. To też polski fenomen — w kraju tyle kroć razy rabowanym, w tym również z dorobku kulturalnego, a więc i walorów filatelistycznych... W kraju, gdzie możliwości materialne filatelistów są wielokrotnie mniejsze niż na Zachodzie... Filateliści tego kraju, przy skromnych swoich możliwościach materialnych, dzięki wiedzy i talentowi z powodzeniem konkurują na najbardziej liczących się wystawach. Któż jednak dziś pamięta nazwiska tych wszystkich wspinających naszych kolegów... Więc wniosek, o którym wiele się mówiło podczas zwiedzania Wystawy, że koniecznie trzeba wreszcie zabrać się do opracowania Monografii PZF.

Organizatorzy bardzo starannie opracowali Katalog KWF „35 lat PZF”. To z niego dowiedziałem się wreszcie kto był pierwszym prezesem naszego Związku. Dla pamięci przepisuję wszystkie nazwiska dotychczasowych prezesów ZG PZF, w całym 35-leciu.

Janusz Pomorski 1951—1953, Stanisław Chromik 1953—1961, Zbigniew Fijałek 1961—1966, Stefan Askenas 1966—1969, Zbigniew Zieliński 1969—1977 i Henryk Białek 1977—.

Tytuł Członka Honorowego Polskiego Związku Filatelistów nadaje Zjazd PZF. Do tej pory Zjazd uznał, że tylko 28 członków PZF zasłużyło na to najwyższe wyróżnienie. Najbardziej zasłużeń wśród zasłużonych. Obecnie z tej trzydziestki żyje zaledwie... 12 osób.

Dokumentalny zapis historii naszego Związku rozmieszczony na 200 ekranach i w 24 gablotach poziomych. Medale i katalogi z około 6.000 wystaw filatelistycznych zorganizowanych w kraju w tym z dwu światowych („Polska-60” w Warszawie i „Polska-73” w Poznaniu, z dwu „Socphilex” (Katowice i Wrocław) i 14 OWF. Wydawnictwa... Stałe periodyki dziś ukazujące się drukiem i te, które należą już do historii. Warto też sobie uświadomić, że dzięki pomocy PZF wyszło drukiem około 200 prac monograficznych, badawczych, popularyzatorskich... Przy wszystkich brakach trudno się zgodzić z tymi, którzy narzekają na brak literatury filatelistycznej. Jest ona obfitsza niż w wielu innych państwach. Trzeba tylko zadać sobie trudu by do niej dotrzeć.

Jednym z osiągnięć minionego 35-lecia są bliskie kontakty z filatelistami całego świata, ale nade wszystko z filatelistami krajów socjalistycznych. Wyrażają się one w różnych formach współpracy, potwierdził je przyjazd do Gdańska delegacji z krajów socjalistycznych.

Oto co o Wystawie powiedział Sewerin Zrubic z CSRS: „Widziałem wiele wystaw, ale takiej, pokazującej historię Związku Filatelistów — jeszcze nie widziałem. Będziemy się od Was uczyć. Tak, jak tego, że polscy filateliści potrafili w Gdańsku zbudować tak piękny dom. Gdybym nie był Waszym przyjacielem, to bym Wam tego domu i tej Wystawy zazdrościł”.

Mówiąc zaś o współpracy z filatelistami polskimi Alfred Stollberg z NRD podkreślił, że ta współpraca nie ogranicza się do Zarządów Głównych, ani nawet Okręgów, a dziś obejmuje nawet poszczególne Koła.

Bardzo ważne słowa o naszej współpracy międzynarodowej napisał w Katalogu KWF „35 lat PRL” Henryk Białek.

„Współpraca ta kształtuje się na forum FIP, w formie kontaktów bilateralnych między związkami krajowymi oraz w postaci indywidualnej wymiany znaczków (...) z filatelistami całego niemal świata (...). Filatelistyka polska korzysta z doświadczeń filatelistyki światowej a jednocześnie wnosi własne doświadczenia i dorobek”.

I jeszcze jeden cytat z wypowiedzi naszego Prezesa:

„Każdy filatelista ma swój udział w rozwoju Związku. Jedni wnieśli wielki wkład intelektualny i organizacyjny inni mniejszy. Znaną jest zasada, że na sprawy i dokonania wielkie składają się częstokroć małe czynności. Mądrość naszych działaczy od Koła poczynając, poprzez Oddziały i Okręgi na władzach centralnych kończąc polega na tym, że potrafią ją skrupulatnie gromadzić, troskliwie chronić, budować z nich wielkość Polskiego Związku Filatelistów”.

Każdy zwiedzający Wystawę otrzymał anonimową ankietę do wypełnienia. Punktacja była dość skomplikowana. W ogólnej — pierwsze miejsce zajęła ekspozycja Okręgu PZF w Gdańsku, drugie Okręgu PZF w Poznaniu, a trzecie — Okręgu PZF w Krakowie.

Dobra i potrzebna to była Wystawa, choć dla historycznej prawdy należy przypomnieć, że pierwszą podobną Wystawę, tyle, że o mniejszym zasięgu terytorialnym, przed paroma laty zorganizował Kraków.

W dniach 28 i 29 września 1985 roku przebywali w Gdańsku członkowie wybieralnych, najwyższych władz PZF (a więc ZG PZF, Głównego Sądu Koleżeńskiego, Głównej Komisji Rewizyjnej), Członkowie Honorowi PZF, zaproszeni goście. Ministerstwo Łączności reprezentowali dyrektor Eugeniusz Rychcik i naczelnik Irena Zielińska.

Kulminacyjnym punktem obchodów było uroczyste posiedzenie ZG PZF. Na salę wprowadzono Sztandar PZF. Minutą ciszy uczczono pamięć tych, którzy odeszli od nas na zawsze.

Zebrań sprawnie prowadził Lucjan Węgrzyn — wiceprezes ZG PZF, prezes ZO PZF w Gdańsku. Po przemówieniu Henryka Białka (tekst drukujemy w całości) zasłużeni działacze otrzymali medale i odznaczenia, a także piękne, o bardzo ograniczonym nakładzie, medale pamiątkowe. List-posłanie ministra Łączności Władysława Majewskiego odczytał dyrektor E. Rychcik, a pozostałe telegramy, listy i pozdrowienia z kraju i z zagranicy — Lucjan Węgrzyn. W dyskusji głos zabrali: Z. Wiatrowski, St. Gawron, J. Zadurów, F. Bura, J. Ryblewski i Z. Kałamaga oraz przedstawiciele delegacji zagranicznych.

Na zakończenie posiedzenia jedynomyślnie przyjęto Uchwałę, której tekst drukujemy w całości.

Jubileusz — jubileuszem, ale praca nie może czekać. Więc mimo bardzo obfitego programu, znaleziono czas i na normalne posiedzenie Prezydium i robocze zebranie ZG PZF. Ale o tych sprawach jak zwykle napisze Andrzej Kopczyński.

Właściwie każdy z wielu punktów programu można zacząć omawiać od stwierdzenia „bardzo udany” i w tych superlatywach nie byłoby cienia przesady. Skoro jednak konferencja prasowa z przedstawicielami miejscowej prasy trwała ponad trzy godziny, to muszę podkreślić, że była to nadzwyczaj dobra konferencja. Na pytania dziennikarzy odpowiadali: członkowie Prezydium ZG PZF, dyrektor E. Rychcik i naczelnik Zielińska oraz gospodarze. Mówiono zarówno o historii polskiej filatelistyki jak i o jej problemach współczesnych. Wybiegano też w przyszłość: do czekającego nas w maju 1986 roku Zjazdu PZF, XV OWF, a nawet do Światowej Wystawy Filatelistycznej w 1993 roku, wiążącej się ściśle z jubileuszem 100-lecia zorganizowanej filatelistyki na ziemiach polskich. I nic w tym dziwnego. Wszak cały Gdański Jubileusz łączył refleksje nad historią PZF z zadaniami, jakie nas czekają w bliższej i dalszej przyszłości.

Nie sposób nawet w największym skrócie oddać przebieg tej konferencji. Ograniczę się zatem do jednego pytania: dlaczego właśnie Gdańsk wybrano na miejsce obchodów Jubileuszowych PZF?

Oto, w tezach, odpowiedź Henryka Białka:

- wybraliśmy Gdańsk, bo nasze obchody odbywają się w 40-lecie powrotu Ziemi Zachodnich i Północnych do Macierzy;
- obradujemy w Gdańsku, historycznym grodzie polskim, aby i w ten sposób zadokumentować ten fakt, że Gdańsk był, jest i pozostanie polski;
- spotkaliśmy się w Gdańsku, gdyż w tym mieście mamy najpoważniejszy obiekt — Dom Filatelisty im. Obrońców Poczty Polskiej;
- wybraliśmy wreszcie Gdańsk na miejsce obrad Jubileuszowych, gdyż posiadamy tu wspaniały aktyw, gwarantujący wysoki poziom i sprawną organizację.

Fakt! Gospodarze przeszli najśmielsze oczekiwania serdeczności i gościnności. Całonocne dyżury w recepcji hotelu dla godnego powitania gości. Bezusterkowa realizacja programu. A wszystko z uśmiechem świadczącym o autentycznej życzliwości, nawet wówczas gdy niektórzy goście stawiali przesadnie wygórowane wymagania (np. pokój jednoosobowy). Zadbano też o to, aby nam jak najwięcej pokazać ze wspaniałej historii grodu i bohaterskiej jego historii. Więc składaliśmy wieńce u stóp pomnika Obrońców Poczty Polskiej i zwiedzaliśmy Muzeum Poczty. Przeszliśmy spacerkiem po wspaniale odbudowanej Starówce, chyba najpiękniejszej w Polsce. Była też jednostka pływająca Marynarki Wojennej, którą przeszliśmy na Westerplatte i na Hel, gdzie zwiedziliśmy Muzeum Rybackie, a na cmentarzu Obrońców składali kwiaty.

I wreszcie nadzwyczaj gościnnie byliśmy podejmowani w miejscowym Klubie Garnizonowym.

W tym miejscu muszę więc i chcę złożyć najserdeczniejsze podziękowanie wszystkim Koleżankom i Kolegom z Gdańska i okolic. Za sprawną organizację i serdeczność. Za to, że czuliśmy się tam jak w domu, albo jeszcze lepiej.

Dzięki Ci Prezesie Zarządu Okręgu w Gdańsku Lucjanie Węgrzynie za wszystko, za podniosły a zarazem bardzo koleżeński nastrój, za dni i długie wieczory spędzone w zadumie nad tym cośmy dokonali i na zażartych dyskusjach o tym co robić teraz należy oraz w jakiej kolejności.

Bo historię trzeba znać, ale jeszcze ważniejsze jest wyciągnięcie z niej odpowiednich wniosków na przyszłość.

LUCJAN WĘGRZYN

III OGÓLNOPOLSKA NARADA PRZEWODNICZĄCYCH KÓŁ PZF

Kalisz 1985.08.24—25

Referat programowy

III Ogólnopolska Narada Przewodniczących Kół PZF odbywa się w okresie gdy filatelistyka w naszym kraju stała się bardzo powszechną formą kolekcjonerstwa o dużym znaczeniu społeczno-kulturalnym, a nawet ekonomicznym. Kolekcjonerstwo filatelistyczne znajduje obecnie swoje odzwierciedlenie w wielu dziedzinach kultury, między innymi w literaturze pięknej, malarstwie, w teatrze i filmie, a nawet w medycynie — jako jedna z form rehabilitacji chorych. Przedmioty naszych zainteresowań — znak pocztowy — spełnia określone, społecznie użyteczne funkcje, a jednocześnie jest zapisem myśli, idei i obrazów stanowiących dokument czasów, w których go wydawano. W emisjach znaczków pocztowych znajdujemy odbicie dziejów, osiągnięć i upadków każdego kraju.

Filatelistyka obecnie to zorganizowany ruch kulturalno-społeczny, mający duże walory poznawcze oraz szerokie potencjalne możliwości oddziaływania na środowisko i grupy społeczne. Jako filateliści staramy się uczestniczyć we wszystkich ważniejszych wydarzeniach życia społeczno-politycznego i kulturalnego, a poprzez uczestnictwo w wystawach krajowych i zagranicznych prezentować szerokim rzeszom wartości estetyczne i wychowawcze znaków pocztowych.

W strukturze organizacyjnej tego ruchu społecznego podstawowym ogniwem jest Koło, które ma duże możliwości podejmowania działań na rzecz środowiska czy regionu. Należy podkreślić, że znaczna ilość naszych Kół podejmuje takie działania i osiąga zadawalające wyniki w pracy wewnątrzwiązkowej, jak też i w działalności dotyczącej życia środowiskowego. W umiętny sposób współpracuje z terenowymi organami władzy, organizacjami społecznymi, młodzieżowymi i oświatowymi. Chętnie włącza się w nurt życia kulturalnego i zasięgiem swego działania stara się objąć wszystkie ważniejsze wydarzenia. Znane są przypadki, że lokalne władze administracyjno-polityczne zapraszają aktyw Koła działającego na ich terenie do zorganizowania wystawy z okazji np. przypadających rocznic, jubileuszy czy innych wydarzeń. Niejednokrotnie władze przychodzą z pomocą w przydziale lokalu, transportu, a nawet fundowaniu upominków dla organizatorów i wystawców.

Są to przykłady świadczące o tym, że popularyzowanie przy pomocy znaczka pocztowego najistotniejszych wydarzeń historycznych, naukowych, kulturalnych, gospodarczych czy społeczno-politycznych ma swoje zapotrzebowanie, a jednocześnie i uznanie. Podobnie jak w działalności handlowej „reklama jest dźwignią”, tak w naszym przypadku tę reklamę stanowi działalność odpowiednio dobranego aktywu, który cieszy się autorytetem i posiada umiejętności i możliwości nawiązywania kontaktów,

a co najważniejsze, składający się z ludzi posiadających odpowiedni poziom wiedzy filatelistycznej, chęci do pracy społecznej oraz umiejętności organizowania życia filatelistycznego w swoim środowisku.

Wydawać by się mogło iż obecnie, gdy Związek nasz liczy ponad 2.900 Kół dorosłych i około 1.700 kół młodzieżowych zrzeszających razem blisko 320.000 członków, w tym prawie 53.000 młodzieży, na tym odcinku nie ma problemów, a z istniejącego stanu można być zadowolonym.

Zadawalają nas osiągnięcia rozwojowe Związku, a jednocześnie niepokoją obserwowane dość licznie występujące zjawiska braku zaangażowania w realizację statutowych obowiązków czy zadań wynikających z uchwał wybieralnych władz. Są Koła, w których ma miejsce niepokojące zjawisko przejmowania wszystkich obowiązków prowadzenia Koła przez bardzo skąpy ilościowo (często 1—2 osoby) aktyw. Spada frekwencja na różnego rodzaju zebraniach, w tym i zebraniach sprawozdawczo-wyborczych, a nawet zdarzają się takie przypadki, że z powodu braku osób chętnych do pracy we władzach, łączy się dwa lub więcej Kół w jedno i z aktywistów połączonych Kół z trudem wybiera się trzy-cztery osobowy zarząd.

Znaczna ilość Kół spełnia tylko częściowo statutowe obowiązki, sprowadzające się do prowadzenia listy członków, zbierania składek i wydawania abonamentu znaczków. Wszystkie wymienione, i w uwagi na brak czasu pominięte niedociągnięcia w pracy Kół wynikają, a jednocześnie wiążą się z problemem aktywu, jego ilości i jakości. Na aktywizację członków i całokształt działalności Koła pozytywny wpływ ma atmosfera koleżeńskości, wzajemnego zaufania i umiejętność wyłaniania rzeczywistych aktywistów, znanych z dobrej pracy i organizacyjnych umiejętności.

Jedną z form uznania dla osiągnięć w pracy aktywisty, poza wystąpieniem do władz Związku o wyróżnienie, winno być wpisanie jego osiągnięć do kroniki Koła. Przy doborze aktywistów należy też pamiętać, o tym, że nie zawsze w parze z aktywnością i elokwencją prezentowaną na zebraniu idą praca i czyny po wybraniu danej osoby do władz Koła.

Ujemny wpływ na pracę społecznego aktywu ma nierównomierne lub nadmierne obciążanie obowiązkami. Znane są przypadki, gdy wielu naszych aktywistów chętnie wykonuje społeczne czynności wynikające z obowiązków statutowych (ewidencja członków, obsługa spotkań wymiennych i zebrań, czy zaopatrzenie w walory filatelistyczne). Zniechęcenia występują wówczas gdy stan ilościowy Koła zwiększa się, a zarząd nie troszczy się o przyjęcie z pomocą osobom wykonującym najbardziej czasochłonne i odpowiedzialne czynności. Jak wiemy, w ostatnich latach miał i ma nadal miejsce bardzo dynamiczny rozwój ilościowy naszego Związku. A więc wzrastały i wzrastają obowiązki wynikające z obsługi zwiększającej się ilości członków. Są to czynności często bardzo mało widoczne na zewnątrz, a wymagające systematyczności i niejednokrotnie dużej odpowiedzialności materialnej. Czynności te, mimo swej „skromności” są bardzo ważne, ponieważ zapewniają trwałość funkcjonowania Koła i jego skuteczność oddziaływania na członków.

Mówiąc o sprawach obsługi, a zwłaszcza zaopatrywania w walory filatelistyczne, słów kilka o zarządzeniu, które przed dwoma laty wydał Minister Łączności. Dotyczy ono zaopatrywania Kół w abonament znaczków krajowych przez urzędy pocztowe. Jak wiadomo, 5-procentowa bonifikata od wartości zakupionych w urzędzie pocztowym walorów pozostaje w dyspozycji władz Koła. Lecz tylko nieliczna część naszych Kół otrzymane z tego źródła środki zagospodarowuje właściwie i przychodzi z pomocą tym, którzy społecznie wykonują najbardziej uciążliwe i odpowiedzialne czynności.

Sygnalizując o tak bardzo istotnej sprawie, mającej poważny wpływ na osiągnięte efekty w naszej działalności, jaką jest dobór właściwego aktywu i jego praca uważam, że problem ten zostanie szerzej rozwinięty w dyskusji, a wnioski z niej posłużą do jego pozytywnego rozwiązania. Jest to konieczne, ponieważ Koła przez swoją działalność kształtują opinię o całym Związku i jego miejscu wśród innych organizacji biorących czynny udział w życiu społeczno-kulturalnym kraju.

Sprawą następną, która była i jest w centrum uwagi władz Związku, jest rozwój wiedzy filatelistycznej. Zainteresowani jesteśmy nie tylko stanem ilościowym ale również i jakościowym naszych szeregów. Problem ten nabiera szczególnego znaczenia obecnie, gdy notujemy poważny rozwój ilościowy. Zdajemy sobie sprawę, że największą trudność w tych poczynaniach mają Koła „młode”, działające w małych środowiskach, gdzie często jedynym dostępnym źródłem wiedzy filatelistycznej jest bieżący numer dwutygodnika „Filatelista” lub katalog znaczków polskich. Tym Kołom należy przyjść z pomocą. A zając się tym powinny władze Okręgu. Przede wszy-

stkim powinny one przyjść z pomocą w zorganizowaniu biblioteczki czy przynajmniej delegować prelegentów na zebrania szkoleniowe.

Zagadnienia szkolenia były przedmiotem rozważań przed czterema laty — na II Ogólnopolskiej Naradzie Przewodniczących Kół PZF. Zastanawiano się wówczas między innymi nad tym, jakie mają być formy szkolenia.

Życie i doświadczenie podpowiadają, że każda forma szkolenia — pogadanka czy prelekcja, seminarium lub samokształcenie, czy inna — zdaje egzamin pod warunkiem, że będzie odpowiednio zorganizowana, dostosowana do poziomu słuchaczy i ich kolekcjonerskich zainteresowań. Nie wyklucza się, a raczej zaleca organizowanie szkolenia na wystawach konkursowych czy propagandowych. Zgromadzone na nich ekspozyty, to wspaniałe materiały pogładowe, mówiący o koncepcji i technice budowy, umiejętnościach wykorzystania w ekspozycji posiadanych walorów filatelistycznych i popełnionych błędach. Każdy ekspozant może służyć jako przedmiot szkolenia, szczególnie dla tych filatelistów, którzy chcą być w przyszłości wystawcami, uniknąć błędów podczas gromadzenia materiału do budowy ekspozyty, a po jego wykonaniu i wystawieniu uzyskiwać pozytywne oceny.

Wspomniałem o bibliotekach organizowanych w Kołach. One przede wszystkim powinny mieć materiały zawierające elementarne wiadomości dla początkujących filatelistów. Jest to problem, który kilkakrotnie był rozpatrywany na posiedzeniach plenarnych ZG, ale trudny z różnych względów do szybkiego i w pełni wszystkich zadowalającego rozwiązania. Wyczerpane są zapasy z lat ubiegłych, a takie tytuły jak „Vademecum Filatelisty”, „Malarstwo i Grafika w Filatelistyce Polskiej”, „Fauna i Flora” czy „Sport na znaczkach pocztowych”, a nawet większość ciekawych periodyków wydawanych przez zarządy okręgów (Łódzki Biuletyn Historyczno-Badawczy, Filatelista-Tematyk), znaleźć obecnie można tylko w bibliotekach „starych” okręgów lub kół legitymujących się większą ilością członków i odpowiednim stażem. Większość Okręgów i Kół posiada dobre zaplecze zgromadzonych w bibliotekach materiałów i we własnym zakresie może udzielić pomocy.

Należy podkreślić, że Zarządy Okręgów mają obowiązek kształtowania w Kołach nie tylko poziomu wiedzy filatelistycznej, ale i całości kształtu pracy. Obowiązek ten może być tylko wtedy odpowiednio spełniony, jeżeli będzie należyta współpraca władz Koła z władzami Oddziału czy Okręgu, a szczególnie w zakresie:

- bieżącego sygnalizowania o problemach zgłaszanych przez członków Związku, których zarząd Koła nie jest w stanie wyjaśnić czy załatwić we własnym zakresie;
- zgłaszania realnych inicjatyw Koła, dotyczących współpracy z innymi organizacjami społecznymi czy Kołami PZF dla wymiany doświadczeń, wspólnego organizowania szkolenia, zebrania wymiennego, wystawy filatelistycznej itp.

Władze Okręgu powinny bieżąco informować Koła o przedsięwzięciach i kierunkach działania Zarządu Okręgu. Większość Zarządów Okręgów wydaje komunikaty, w których informuje władze Kół o swoich przedsięwzięciach. Zarząd Główny wydaje Biuletyn Informacyjny PZF, w którym obszernie informuje o problemach i sprawach, jakimi zajmują się władze naczelne Związku. Drugim kanałem bieżącego informowania jest dwutygodnik „Filatelista”, a w nim rubryka „Na Staromiejskim Rynku”, w której sekretarz ZG PZF wyczerpująco informuje o pracy Prezydium ZG. Mamy nadzieję, że te dwa podstawowe źródła informujące o działalności kierownictwa Związku spełniają swoje zadanie i pomagają w pracy władzom Koła i aktywności w terenie.

Poważną część w naszej społecznej działalności stanowi młodzieżowy ruch filatelistyczny. Sprawom tego ruchu wiele uwagi i czasu poświęca się na Walnych Zjazdach PZF i w codziennej działalności wybieralnych władz Związku. Dokumentem aktualnie obowiązującym jest Uchwała XIII Zjazdu PZF, która w zakresie szczegółowych zadań rozwoju młodzieżowego ruchu filatelistycznego zobowiązuje (pkt 17) „wszystkie Koła członków dorosłych do podjęcia opieki przynajmniej nad jednym kołem młodzieżowym i udzielanie mu fachowej pomocy”. Czy jako członkowie PZF i aktywiści wykonaliśmy to zadanie? Statystyczne dane mówią, że mamy ponad 2.900 Kół członków dorosłych, a tylko 1.700 młodzieżowych. Widzimy więc, że w okresie czterech lat, jakie upłynęły od XIII Zjazdu PZF, to zobowiązanie wykonaliśmy połowicznie.

Zdajemy sobie sprawę, że nie wszystkie Koła mają warunki umożliwiające pełną realizację zadań statutowych. Należy też podkreślić, że dynamiczny rozwój filatelistyki wśród dorosłych miał w minionym okresie więcej bodźców zachęcających do wstępowania w nasze szeregi, a znacznie mniej tych czynników w analogicznym cza-

sie miała filatelistyka młodzieżowa (m.in. wysokie nominały emitowanych znaczków, brak materiałów propagandowych, gazetek, folderów itp.). Wiedząc jednak o tym, że od jakości obecnej pracy z młodzieżą zależna jest przyszłość Związku, i mając tę zależność na uwadze, powinniśmy bardziej doceniać działalność wśród młodzieży, rozliczać się konsekwentnie z osiągniętymi efektami i niedociągnięciami w tej działalności. Efekty na odcinku pracy z młodzieżą będą wzrastały, jeżeli w pełni wykorzystamy wychowawcze walory, jakie posiada filatelistyka. Istotnym elementem tej pracy jest rozbudzanie zainteresowań filatelistycznych u ludzi młodych, ich ukierunkowywanie i w końcowym etapie utrwalanie. Czynić to powinni aktywiści naszego Związku, a zadaniem Koła jest posiadać w swoich szeregach przynajmniej kilku takich aktywistów i udzielać im pomocy w pracy. W organizowaniu pracy z młodzieżą Kołom powinny pomagać komisje młodzieżowe i Zarządy Okręgów.

Scharakteryzowane krótko wybrane problemy dotyczące ilości i jakości aktywu, szkolenia i pracy z młodzieżą, mają poważny wpływ na poziom naszej działalności i osiągnięte efekty. Doceniając ich znaczenie powinniśmy dbać o to, by w porę sygnalizować o spostrzeganym niedociągnięciu, wykrywać ich przyczyny i co najważniejsze — znajdować i stosować takie środki zapobiegawcze, które będą działały skutecznie przez możliwie najdłuższy okres czasu. Nasza Narada ma między innymi takie zadanie i mam nadzieję, że wywiąże się z niego, a tym samym przyczyni się do wzmocnienia słabszych ogniw i osiągnięcia wyższego poziomu w naszej pracy.

Oczekujemy, że wypowiedzi w dyskusji rozwiną szerzej zasygnalizowane problemy i podniosą inne sprawy dotyczące naszej działalności z uwzględnieniem specyfiki środowisk.

Słuchając głosów w dyskusji zwiększymy naszą znajomość aktualnych trudności i problemów, którymi żyją Koła. Wnioski z Narady wykorzystane zostaną do opracowania materiałów na XIV Walny Zjazd Delegatów PZF. Będą one, obok wniosków z zebrań sprawozdawczo-wyborczych Okręgów, służyły do opracowania uchwały zjazdowej, a tym samym programu działania władz Związku na przyszłą kadencję.

JERZY B. KLIMA

III NARADA PRZEWODNICZĄCYCH KÓŁ PZF

Rzeczowa, konkretna, gospodarska...

Pierwsza Narada organizowana była przed laty, kiedy Kalisz należał jeszcze do Okręgu Poznańskiego. Potem była długa przerwa. II i III Naradę też organizował Kalisz, ale już jako samodzielny Okręg. Uczestnicy wszystkich trzech Narad jednoznacznie stwierdzają, że druga była lepsza od pierwszej, a trzecia od drugiej, lecz tylko dlatego, że aktyw kaliski pierwszą miał zleconą, a drugą i trzecią organizował z dobrej woli oraz jako młody Okręg chciał się pokazać. Zapewne także dlatego. I dlatego również, że umie się uczyć. Na swoich osiągnięciach i swoich błędach. I dlatego trzecia Narada była lepsza od drugiej.

Na przykładzie tych Narad można wykazać jeszcze jedną prawidłowość życia społecznego. Na pierwszej — przyjęto hurra optymistyczną uchwałę żeby organizować narady przewodniczących Kół PZF każdego roku. Pięknie to brzmiało i było... czystą demagogią. Ze względów finansowych, organizacyjnych i na brak wolnego czasu aktywu wniosek ten był z góry skazany na niepowodzenie. Na drugiej — zdecydowano zwoływać kolejne Narady raz w kadencji, czyli co cztery lata. I choć w roku 1985 warunki były o wiele mniej sprzyjające aniżeli pod koniec lat siedemdziesiątych, trzecia Narada odbyła się w zaplanowanym terminie. Po prostu była bardzo potrzebna. Samym przewodniczącym Kół i kierownictwu Związku. Dla przeprowadzenia rzeczowej dyskusji o ważnych sprawach Kół i filatelistów, a więc całego Związku.

I oto na naszym, filatelistycznym poletku mamy potwierdzenie prawd ogólnospołecznych: plany woluntarystyczne nie uwzględniające możliwości, a wynikające z czy-

stego „chciejstwa” — demobilizują, nie są wykonywane. I odwrotnie — plany biorące pod uwagę rzeczywiste potrzeby społeczne, nawet trudne, czy bardzo trudne do wykonania są realizowane, jeśli tylko nie zawiedzie kierownictwo i ofiarny aktyw. Te wnioski nie dotyczą oczywiście tylko Narad.

Kalisz, 24 sierpnia 1985 r. (po południu)

Na Naradę przybyło 88 przewodniczących Kół PZF z całej Polski, członkowie ZG PZF, wielu prezesów ZO, a w otwarciu wzięli udział przedstawiciele władz politycznych oraz administracyjnych województwa i miasta.

Otwarcia Narady dokonał Gospodarz terenu Józef Włodarczyk — prezes ZO w Kaliszu, a prowadził ją wiceprezes ZG PZF, prezes ZO PZF w Gdańsku, Lucjan Węgrzyn. I aby skończyć już z protokołem i statystyką poinformuję, że głos w obu dniach spotkania zabrało aż 29 osób, co świadczy o dyscyplinie mówców i sprawnym prowadzeniu obrad.

Gospodarze zatroszczyli się o nadanie Naradzie bardzo filatelistycznego charakteru. Dlatego też rano zorganizowano spotkanie wymienne. Wzięło w nim udział wielu przyjezdnych i miejscowych. Wprawdzie „smakosze” stwierdzili z nutką wyższości, że nic ciekawego nie można było wypatrzyć, ale pamiętajmy, że na sali byli „przebiegani” zbieracze, i ci odchodzili od stolików wzbogaceni o poszukiwane walory. A to się liczy najbardziej.

Prezes Henryk Białek powiedział, że dyskusja pozwoliła spojrzeć na ten sam problem z dwu stron równocześnie: z góry i z dołu, z perspektywy Koła i kierownictwa Związku.

To bardzo ważne. I potrzebne. Przewodniczącym Kół i członkom Zarządu Głównego. Druga, myśl prezesa Białka to ta, że wypowiedzi przewodniczących stanowiły pośrednią ocenę pracy Zarządów Okręgów, nawet, jeśli słowo ZO nie padło. To samo, ale dosadnie nazwał przewodniczący Koła z Oddziału Rybnickiego (ZO Katowice): niektórzy koleldzy poruszają tu sprawy i problemy, które my, u siebie, rozwiązujemy w domu, w Kole, no, najwyżej na spotkaniu w Oddziale.

Na szczęście (dla Narady i dla Związku) o takich drobnych, szczegółowych sprawach mówiono rzadko, a jeśli już je przytaczano, to dla zilustrowania jakiegoś, bardziej ogólnego problemu. I to była kolejna wartość kaliskiego spotkania.

Pisząc: Narada, myślę: Związek: Sądzę bowiem, że można przyjąć reprezentatywność poglądów głoszonych na tym spotkaniu dla opinii większości aktywu w PZF. Tego aktywu, o którym Lucjan Węgrzyn mówił we wprowadzeniu do dyskusji, że wraz ze wzrostem szeregów Związku wzrasta rola, znaczenie i uznanie dla jego aktywu, którego uosobieniem są przewodniczący Kół.

24 sierpnia (wieczorem)

Do tradycji obecnej kadencji władz PZF należą „sesje wyjazdowe” ZG i jego Prezydium. Pozwalają lepiej poznać aktyw okręgu-gospodarza, jego dorobek, trudności i kłopoty. I nawiązać osobiste, bezpośrednie kontakty, o których mówi Henryk Białek, że stanowią jedną z najwyższych wartości naszego Związku.

Zwyczajem zaś takiej „sesji wyjazdowej” jest organizowanie spotkania Prezydium ZG PZF z aktywem miejscowego ZO. Takie też spotkanie odbyło się pierwszego dnia Narady. Uczestniczyły w nim 23 osoby i trwało około trzy godziny. Ważne to liczby. Pierwsza — wskazuje na liczny udział kaliskiego aktywu. Druga — na możliwość wszechstronnego przedyskutowania, w bardzo swobodnej atmosferze, wielu problemów. Lokalnych, Okręgu, ale też i ogólnych, dotyczących całego Związku. Miłym akcentem, a zarazem wyrazem uznania kierownictwa PZF dla aktywu kaliskiego, było wręczenie przez prezesa Białka na ręce prezesa J. Włodarczyka pięknego pucharu kryształowego — dla ZO w Kaliszu.

Rozmowa zaczęła się, bo jakżeś mogłoby być inaczej, od Narady. Goście chwalili sprawną organizację i zapał oraz serdeczność okazywaną przez liczny aktyw. Gospodarze — podkreślali gotowość organizowania takich Narad na rok przed Zjazdem i... gotowość przygotowania następnej. Mówili także, że przy każdej, kolejnej wyciągają wnioski z poprzedniej, że się uczą i doskonalą w organizacji.

Czym się chwalił Okręg?

- stale wzrastającą liczbą wystawców oraz medalistów nie tylko z wystaw krajowych, ale także zagranicznych;
- posiadaniem sędzię konkursowego oraz 2 aspirantów i szykowaniem już następnych (przypominam, że to Okręg młody i jeden z najmniejszych w Polsce);
- dobrą pracą Kół z terenu województwa, w tym także wiejskich;
- własnymi gablotami wystawowymi.

Do tej listy dodam jeszcze to co mówili goście na spotkaniu „w kuluarach”, że Okręg dorobił się dobrego i interesującego aktywu. W pewnym stopniu potwierdzała to „statystyka frekwencji” na zebraniach Zarządu i Prezydium pracowicie prowadzona przez sekretarza ZO od chwili powstania Okręgu. A należy podkreślić, że w Zarządzie są reprezentowane wszystkie mocniejsze środowiska filatelistyczne z całego województwa oraz to, że Okręg, do niedawna, był... bezdomny, co czasem zmuszało do zmiany (i to w ostatniej chwili) adresów i terminów spotkań.

Równie długą można wymienić listę braków, które w bezlitosny sposób obnażyły dociekliwe pytania gości (np. brak niektórych podstawowych komisji). Spotkania Prezydium ZG PZF z aktywem mają bowiem to do siebie, że wzajemna życzliwość nie wyklucza wzajemnej krytyki. I bardzo dobrze. Tak powinno być nadal. I nikt do nikogo nie ma chyba o to pretensji.

Warto jeszcze przytoczyć wypowiedź przewodniczącego Okręgowej Komisji Rewizyjnej, który opierając się na analizie kartotek sklepów filatelistycznych stwierdził, że w Okręgu jest znacznie więcej filatelistów aniżeli członków PZF i w tym m.in. upatrywał duże rezerwy dalszego rozwoju. W świetle postawy miejscowych aktywistów zabrzmiało to wiarygodnie.

Z tej rozmowy, w której każdy z obecnych zabierał wielokrotnie głos, chciałbym jeszcze wynotować refleksje prezesa Białka na temat aktywu. Podkreślił on bowiem, że wzrost aktywności działaczy terenowych wynika m.in. z konsekwentnej polityki władz Związku, które już drugą kadencję dążą do jego usamodzielnienia. Bardzo specyficzna jest praca zespołów w naszym stowarzyszeniu — mówił Henryk Białek. Nasi członkowie prezentują często różne poglądy i dla każdego jest miejsce wśród nas. Tak długo póki ich działalność nie obraca się przeciwko Związkowi, dopóki nie zaczną szkodzić lub... nie zaprzestaną pracy dla dobra ogółu. Tak pojęta praca w atmosferze najszerszej pojętej demokracji jest trudna. Trzeba się jej uczyć i wciąż doskonalić.

Drugi dzień (ostatni)

Dyskusja trwa. Jako ostatni zabiera głos prezes ZG PZF Henryk Białek.

A oto, w kronikarskim zapisie, najważniejsze tematy podejmowane przez przewodniczących Kół w obu dniach obrad:

- za wzrostem Związku nie nadąża wzrost aktywu, trzeba więc stwarzać dodatkowe zachęty. Każdy aktywista, bez względu na staż, powinien otrzymywać walory o ograniczonym nakładzie;
- taka będzie filatelistyka w przyszłości, jaka dziś nasza praca z młodzieżą. Zwiększyć pracę propagandową w szkole (wśród uczniów i nauczycieli);
- pogarsza się estetyka polskich znaczków pocztowych. W dobie powszechnych oszczędności niedopuszczalne marnotrawstwo papieru przy produkcji znaczków (ogromne, niczym nie uzasadnione marginesy);
- dlaczego PZF zaniedbuje skup masówki (znaczków pocztowych). Obecne ceny skupu (300 zł za kg masówki polskiej) nie zachęcają do żmudnego przygotowania masówki);
- od wielu lat brak podstawowych książek filatelistycznych (np. „Vademecum przewodniczącego Koła”, podręcznika dla młodzieży);
- likwidacja książeczek oszczędnościowych dla podstawowych jednostek organizacji społecznych stwarza dodatkowe trudności. Niezbędne porady praktyczne organizacyjno-finansowe dla Kół. Obecnie obowiązująca instrukcja wymaga pilnej modyfikacji;
- i znów o młodzieży. Jeden z delegatów sygnalizuje ubytek uczestników przy przejściu ze szkoły podstawowej do średniej, inny daje przykłady opieki swego Koła nad kilku kołami młodzieżowymi;
- wystawa „Nowości poczt świata” na Śląsku — udanym przedsięwzięciem;

- przykłady poparcia władz lokalnych dla filatelistyki, docenianie przez władze polityczne i administracyjne wartości ideowo-wychowawczych naszego zbieractwa;
- wniosek o podniesienie z dniem 1.01.1986 r. składki członkowskiej z 20 do 30 zł (dla uczniów i „ulgowo” z 10 do 15 zł);
- postulat wydania katalogu dla młodzieży, wznowienia PZP, opracowania katalogów tematycznych;
- połączenie dotychczasowej mutacji „Tematyka” w jedno pismo. Powołanie przy PZF konkurencyjnego przedsiębiorstwa filatelistycznego;
- kilka osób popiera wniosek o podniesienie składek. Są też wnioski dalej idące: z 20 do 40 zł (dla uczniów i „ulgowo” 10—20 zł). Jeden głos sprzeciwu. Ten przewodniczący jest za utrzymaniem składek w dotychczasowej wysokości. Jego zdaniem przeciętnego filateliste nie interesuje wystawiennictwo i nie ma powodu, aby płacił wyższe składki dla pokrycia wyższych kosztów wystaw, ubezpieczeń zbiorów itp. Jeśli ktoś chce wystawiać niech sam pokrywa koszty tej droższej zabawy;
- kilka osób prezentuje wręcz odwrotne stanowisko. Ktoś dodaje: wraz z wyższą składką, lepsza i większa opieka nad filatelista;
- przykłady wytworzenia się więzi koleżeńskich pomiędzy członkami sąsiednich Kół, jako dowód kulturotwórczej działalności PZF;
- o młodzieży: w przeładowanych szkołach uczniowie źle się czują. Chętniej przychodzą na zajęcia do Koła filatelistów dorosłych. Udany konkurs młodzieży i duża frekwencja, bo w D.K. w Kole dorosłych. I ten punkt Uchwały zjazdowej, wbrew pesymistom, przez wiele Kół dorosłych jest realizowany;
- opiekunem koła młodzieżowego nie musi być nauczyciel. Czasem lepiej, jeśli funkcję tę pełni doświadczony filatelista z „żyłką” pedagogiczną;
- pilna sprawa: druki i formularze organizacyjne dla Kół;
- wyjaśnić sposób gospodarowania 5% rabatu udzielanego przez pocztę;
- są trzy podstawowe funkcje Koła: gospodarcza, propagandowa i współpracy ze środowiskiem i w tych kategoriach należy rozpatrywać pracę Koła. Zwiększyć częstotliwość sprawozdawczości Koła (ten wniosek spotkał się z kilkoma protestami i zarzutem próby biurokratyzowania naszej społecznej działalności);
- Narada integruje przewodniczących Kół przybyłych tu z całej Polski, ale także przewodniczących i członków władz Związku;
- ważne są doświadczenia, które podczas obrad i w przerwach wymieniają przewodniczący między sobą. Po powrocie trzeba będzie je omówić na zebraniu zarządu Koła;
- skargi na sposób stemplowania przesyłek pocztowych (powtarzają się zresztą od powstania filatelistyki o czym świadczą najstarsze czasopisma kolekcjonerskie);
- brak kart albumowych i innych pomocy niezbędnych do budowania zbioru;
- zmienić zasady wydawania katalogów. Co kilka lat — piękny, kolorowy, starannie opracowany. Co roku — suplement na byle jakim papierze;
- „Filatelista” podaje wiadomości z dużym opóźnieniem;
- dobre przykłady współpracy Koła PZF z instytucjami i organizacjami, a zwłaszcza z Domem Kultury. Gabloty służą również jako stelaże na różnego typu wystawy;
- o pracy Koła, które opiekuje się pięcioma kołami młodzieżowymi;
- postulat, żeby w „Filateliście” było więcej o filatelistyce dla szarego filatelisty. Nie tłumaczyć braki w zaopatrzeniu kryzysem;
- i znów wypowiedź ograniczająca rolę szkoły do czynności organizacyjno-administracyjnych w stosunku do koła młodzieżowego. Zadania merytoryczne i szkoleniowe zostawić filatelistom;
- zmienić w PZF ordynację wyborczą. Wielkie Koła PZF powinny wybierać delegatów bezpośrednio na Zjazd;
- wydawnictwa za zezwoleniem Ministerstwa Łączności i ZG PZF powinny się znaleźć w abonamencie;
- przykłady propagowania filatelistyki na terenie zakładu pracy;
- brak chętnych do pracy społecznej w Kole;
- postulat: wznowić druk gazetki propagandowych dla Kół;
- emisje o ograniczonym nakładzie — tylko dla PZF. Zapobiegnie to „przeciekom”. Przykłady handlarzy, którzy pojawiają się na spotkaniach wymiennych z pakietem arkusików, zanim te jeszcze trafią do Kół.

Jak z tego przeglądu spraw i tematów, nie pełnego przecież, wynika, wiele się powtarzało, niektóre poglądy — nawzajem się wykluczały.

Na zakończenie Narady Lucjan Węgrzyn udzielił jeszcze głosu Lucjanowi Adamczykowi — przewodniczącemu Komisji Wystaw ZG PZF, a ten uzasadnił tezę, że najlepszą formą szkolenia jest przygotowanie ekspozycji na wystawę. Przedstawił etapy zbieractwa, których ostatecznym wynikiem jest wystawienie własnego ekspozycji. Ustosunkował się też do problemów podejmowanych w dyskusji a związanych z wystawiennictwem i wyrażaniem zgody na stemple okolicznościowe.

Ryszard Szymański — skarbnik ZG PZF zwrócił uwagę, że Koła PZF nie posiadają samodzielności finansowej. Uzasadniał też niezbędność podniesienia składek członkowskich (decyzja należy do ZG PZF). Wyjaśnił wiele wątpliwości natury organizacyjno-finansowej i obiecał nową instrukcję w tej materii.

Refleksje prezesa

Henryk Białek przypomniał, że analiza wniosków II Narady trwała pół roku. Trudno więc oczekiwać, że on teraz na gorąco, podsumuje tak ciekawą i tyle spraw obejmującą dyskusję. Już jednak można podziękować zabierającym głos za tak docieklive ukazanie mnogości spraw i problemów Związku z perspektywy Kół. A taka perspektywa z natury rzeczy jest nieco odmienna od tej perspektywy z jakiej spogląda ZG.

Dla nadania właściwego kierunku działania masowej organizacji — mówił dalej Henryk Białek — trzeba wyraźnie określić główny cel. I doprowadzić do tego aby wszyscy, lub przynajmniej większość członków, ten cel uznała za ważny, za potrzebny, za własny. Dwie kadencje wstecz, za główny cel przyjęliśmy przełamanie kryzysu w polskiej filatelistyce. I cel ten uzyskaliśmy. Dynamizm wzrostu szeregów członków, rozwój wystawiennictwa czy wreszcie dwudniowa dyskusja na Naradzie — stanowią jedne z wielu na to dowody. W mijającej kadencji wyznaczaliśmy za cel wzrost jakości naszej roboty. Jest to cel dalekosiężny. Przez te cztery lata sporo już zrobiliśmy. Wbrew nieznanym wcześniej trudnościom. Przypomnę: mimo stanowi wojennemu i najgłębszemu kryzysowi społeczno-gospodarczemu. Przy tych wszystkich brakach w zaopatrzeniu, o których koledzy mówili, i tych, o których nie mówili, Zarząd Główny stara się je złagodzić, zmniejszyć. Częściowo to się nam udaje. Trudno jednak oczekiwać żeby kryzys, który dotknął całe nasze społeczeństwo, zupełnie ominął nasz Związek.

Celem, który teraz powinniśmy sobie wyznaczyć — to kultywowanie tradycji. Zbliżamy się do obchodów 100-lecia zorganizowanego ruchu filatelistycznego na Ziemiach Polskich. Powinniśmy więc rozwijać sprawdzone metody działania. Stajemy się cenionym partnerem w życiu społeczno-kulturalnym kraju.

Moim zdaniem — mówił prezes Białek — polskie znaczki pocztowe, a w każdym razie wiele z nich, to piękne znaczki. Takie też są projekty zatwierdzone do produkcji. Czasem szwankuje wykonawstwo. PWPW przeżywa trudności. Te samo co inne działy przemysłu.

Postulat wydania serii znaczków przedstawiających poczet książąt i królów polskich zgłoszony jest od dawna, a Ministerstwo potraktowało go poważnie... I właśnie dlatego wciąż opóźnia się emisja. Wprzód trzeba było odbyć całą serię spotkań z naszymi historykami dla rozstrzygnięcia wielu wątpliwości. Choćby np. tę, czy oprzeć się na wizji Matejki, jakiegoś innego malarza, czy też w oparciu o dostępne dziś źródła a dawniej nieznanne, stworzyć nową, być może bardziej prawdopodobną ale odbiegającą od wyobraźni społecznej.

Była tu mowa o biurokracji. Jaka może być biurokracja skoro na 330.000 członków mamy raptem około 80 pracowników etatowych. W całej Polsce, proszę kolegów. Jest to najskromniejszy aparat administracyjny, jaki sobie można wyobrazić. Możemy więc z całą odpowiedzialnością powiedzieć, że to co zrobiliśmy, a zrobiliśmy sporo, zrobiliśmy społecznym wysiłkiem.

To z naszej woli, woli ZG przekazaliśmy część uprawnień do Zarządów Okręgowych. Te, dobrze pracujące, dały część spraw do rozstrzygnięcia Kołom. Była o tym mowa na naszym spotkaniu.

Nie wszystko udało się dokonać. Na przykład podczas tej kadencji nie powołano ani jednego nowego Okręgu, ani jednego Oddziału...

Jestem przekonany — powiedział na zakończenie prezes Białek — że III Narada przewodniczących Kół PZF pomoże nam wszystkim lepiej pracować dla dobra polskiej filatelistyki.

Do zobaczenia na Czwartej!

ZBIGNIEW CIEŚLIKOWSKI

WYSTAWA FILATELISTYCZNA „BUŁGARIA—POLSKA”

Targoviszte 1—8.04.1985 r.

Zgodnie z planem współpracy Polskiego Związku Filatelistów i Związku Bułgarskich Filatelistów w dniach 1—8 kwietnia br. miała miejsce kolejna, czwarta już, bilateralna wystawa filatelistyczna „Bułgaria-Polska” (poprzednie odbyły się w Rzeszowie 1979, Gornej Orjachowicy — 1980, Białymstoku — 1983). Wystawę zorganizowano w m. Targoviszte, w pałacyku dawnego banku, a obecnie Domu Młodzieży.

Na wystawie eksponowano łącznie 30 zbiorów, z czego w klasie honorowej 3 (Bułgaria), w klasie pozakonkursowej 1 (Polska), pozostałe w klasie konkursowej, z czego 12 bułgarskich, w tym 4 młodzieżowe i 14 polskich, w tym 7 młodzieżowych.

Z okazji wystawy wydano katalog, kopertę okolicznościową, plakat oraz stosowano datownik okolicznościowy. Wystawcy otrzymali dyplomy, pamiątkowe wydawnictwa i medale, a nadto niektórzy upominki rzeczowe.

Wystawę zorganizowano dla uczczenia 40-tej rocznicy zwycięstwa nad hitlerowskim faszysmem i japońskim militarystem. Patronowali wystawie ambasador PRL w Bułgarii Władysław Napieraj i przewodniczący ZBF Ivan Sławkov, którzy przybyli na otwarcie wystawy. Obaj w swych wystąpieniach na otwarciu wystawy podkreślali silne więzy przyjaźni łączące nasze narody i państwa, czego dowodem są m.in. liczne imprezy kulturalne, a wśród nich wystawy filatelistyczne organizowane przez związki filatelistów obu państw, a także współdziałanie na międzynarodowym forum filatelistycznym.

Nie tylko z obowiązku kronikarskiego pragnę podkreślić, że przemówienie ambasadora PRL z polskiego na bułgarski tłumaczył znany dobrze polskim filatelistom Christo Nikolczew.

Pierwsza w dziejach Targoviszte wystawa filatelistyczna cieszyła się dużym zainteresowaniem miejscowych władz, o czym świadczy fakt, że Komitetowi Organizacyjnemu przewodniczyli Evtim Krystev — przewodniczący Rady Narodowej Okręgu Targoviszte i Nedka Miteva — zastępca przewodniczącego Rady Narodowej Okręgu, a znaleźli się w nim przedstawiciele władz partyjnych, związkowych i organizacji społecznych Okręgu Targoviszte.

Na otwarcie wystawy przybyło kilkaset osób, w tym liczna grupa młodzieży, która z całego kraju zjechała do Targoviszte na finał XII krajowego konkursu filatelistycznego.

Sąd konkursowy, któremu przewodniczył Dymitr Krajev, po długiej i rzeczowej dyskusji przyznał wystawcom dorosłym dyplomy w randze medalu dużego pozłacanego — 6, pozłacanego — 1, dużego srebrnego — 2, srebrnego — 2, posrebrzanego — 2, brązowego — 2, a wystawcom młodzieżowym: pozłacanego — 1, dużego srebrnego — 1, srebrnego — 3, posrebrzanego — 5 i jeden dyplom uznania. Z tego polscy wystawcy otrzymali:

- a) dorośli: duży pozłacany — 3, duży srebrny — 1, srebrny — 1, posrebrzany — 1 i brązowy — 1;
- b) młodzi wystawcy: pozłacany — 1, srebrny — 2, posrebrzany — 4.

Dyplomy w randze medalu dużego pozłacanego otrzymali: Bronisław Brzozowski za eksponat „PRL 1944—1954”, Zdzisław Stasiak za eksponat „Czerwony Krzyż” i Jan Zaborowski za eksponat „Ostemplowania węgierskie od XVIII wieku”.

Dyplom w randze medalu dużego srebrnego otrzymał Janusz Z. Piekut za eksponat „Ostemplowania cenzury stanu wojennego 1981—1982”. Z wystawców młodzieżowych dyplom w randze medalu pozłacanego otrzymało młodzieżowe koło filatelistyczne przy Szkole Nr 13 w Koszalinie za eksponat „Koszalińskie w filateliście”.

Duże zainteresowanie zwiedzających wywołały polskie eksponaty Zdzisława Olszanowskiego „Bolesław Bierut”, Jana Światłocha „Polski ruch robotniczy” (moim zdaniem zbyt nisko oceniony), Antoniego Osiała „Opera, operetka, balet” oraz wystawiony poza konkursem — Jerzego Parfiniewicza „Film na dużym i małym ekranie”. Ze zbiorów młodzieżowych podobały się eksponaty Doroty Dąbrowskiej, Krzysztofa Puchalskiego oraz kolekcje młodzieżowych kół filatelistycznych z Białogardu, Kłodzka i Szczytna, chociaż w dwu ostatnich nie uniknięto pomyłek, o których pisał J. Parfiniewicz w „Filateliście” (Nr 11 z br.).

Delegacja polska w składzie: Jerzy Parfiniewicz — przewodniczący, Aleksander Stepanczenko i piszący te słowa Zbigniew Cieślowski uczestniczyła w konferencji prasowej i spotkaniu z aktywem kierującym pracą młodzieżowych kół filatelistycznych, z przybyłą na finał konkursu filatelistycznego młodzieżą i była obecna na finałowych rozgrywkach tego konkursu. Była także przyjęta przez władze administracyjne Okręgu Targowiszte. Nadto delegacja uczestniczyła w wycieczce uczestników konkursu młodzieżowego do m. Jastrebino, gdzie w grudniu 1943 roku rozstrzelano grupę bułgarskich patriotów, w tym sześćcioro dzieci. Zbudowano tam wspólny ośrodek szkoleniowy — pomnik pamięci, przeznaczony dla aktywów organizacji pionierskiej, w którym poza salami lekcyjnymi i internatem znajduje się pawilon wystawowy ze stałą galerią sztuki poświęconej problematyce młodzieżowego ruchu rewolucyjnego.

Datownik okolicznościowy wystawy
„Bułgaria—Polska”

Datownik okolicznościowy
XII Młodzieżowego Konkursu
Filatelistycznego

W czasie pobytu w Targoviszte delegacje PZF i ZBF omówiły dotychczasową współpracę i plany współdziałania na najbliższe lata. Protokół w tej sprawie, obejmujący lata 1985—1988 podpisali Jerzy Parfiniewicz i Christo Nicolczew. Utrzymano dotychczasowe zasady współpracy: wystawy bilateralne co 2—3 lata, stałe zapraszanie po kilka eksponatów na wystawy filatelistyczne z udziałem międzynarodowym, wymianę doświadczeń, literatury filatelistycznej, udział w obozach młodzieżowych, sympozjach filatelistycznych i ważniejszych obchodach rocznicowych oraz zjazdach obu związków. W protokole podkreślono potrzebę dalszego rozwoju kontaktów i współpracy między Okręgami PZF i ZBF. Przy uroczystym podpisaniu protokołu był obecny I sekretarz ambasady PRL w Bułgarii Stanisław Winiarczyk.

Przez cały czas pobytu w Targoviszte spotykaliśmy się z wielką życzliwością, a zainteresowanie Polską, naszymi sprawami oraz polską filatelistyką było nadspodziewanie duże. W drodze powrotnej zatrzymaliśmy się w współpracującym od dawna z PZF Wieliko Tyrnowie, gdzie z wielką serdecznością byliśmy przyjęci przez dyrektora Okręgu Poczty i Telekomunikacji Geno Krajeva i przewodniczącą Okręgu ZBF Bojkę Mutafozijeva.

Pisząc o życzliwości z jaką spotkała się nasza delegacja, chciałbym szczególnie podkreślić rolę towarzyszącego nam przez cały czas pobytu w Bułgarii — Sekretarza Generalnego ZBF Christo Nicolczewa.

ANTONI KURCZYŃSKI

WYSTAWA FILATELISTYCZNA „RUMUNIA—POLSKA”

Jassy 26.05—2.06.1985 r.

W dniach 26 maja — 2 czerwca 1985 r. w Jassach (Rumunia) odbywała się bilateralna wystawa filatelistyczna „Rumunia-Polska”.

Wystawę zlokalizowano w Pałacu Kultury, zabytkowym budynku o ogromnym znaczeniu historycznym i kulturalnym dla Mołdawii i całej Rumunii. Obecnie w tym budynku mieści się kilka muzeów, a m.in. muzeum sztuki. Pałac jest celem licznych wycieczek. Zlokalizowanie wystawy w hallu głównym Pałacu stworzyło dodatkową okoliczność dla zapewnienia dużej frekwencji na wystawie filatelistycznej.

Na otwarciu wystawy przybyli: Sekretarz Komitetu Wojewódzkiego Rumuńskiej Partii Komunistycznej, wicewojewoda Jassy tow. Alecu Floares i prezydent Komitetu Kultury i Edukacji Socjalistycznej województwa Jassy tow. Pavel Florea.

Ambasadę PRL w Rumunii reprezentowali: tow. Krystyn Dąbrowa — radca ambasady i tow. Henryk Tkacz — sekretarz ambasady.

Protektorem wystawy był pierwszy sekretarz Komitetu Wojewódzkiego RPK w Jassach tow. Leonard Constatin. Ambasador PRL w Rumunii tow. Bogusław Stachura był członkiem Komitetu Honorowego wystawy.

Na otwarciu wystawy była też delegacja PZF w składzie: kol. Waldemar Kisiel — przewodniczący delegacji, kol. Jerzy B. Klima — redaktor naczelny „Filatelisty” oraz niżej podpisany Antoni Kurczyński — komisarz i juror wystawy.

Słowo powitalne wygłosił wiceprezes Związku Filatelistów Socjalistycznej Republiki Rumunii kol. Vasile M. Popescu, a następnie głos zabrał kol. Waldemar Kisiel, który w imieniu PZF pogratulował kolegom rumuńskim wspaniałego przygotowania wystawy.

Przedstawiciele ambasady PRL uczestniczyli cały dzień w spotkaniach z miejscowym aktywnym filatelistycznym. Podkreślali znaczenie filatelistyki, wystaw i kontaktów między filatelistami dla rozszerzenia współpracy między narodami. W imieniu ambasady deklarowali wszelką pomocą na przyszłość. Wyrazili również chęć zorganizowania pokazów polskich znaczków pocztowych w Bukareszcie.

Ze strony rumuńskiej w wystawie udział wzięło 30 eksponatów, w tym 24 wystawców dorosłych, 2 młodzieżowych i 4 poza konkursem. Ze strony polskiej — 22 eksponaty, w tym 16 wystawców dorosłych, 5 młodzieżowych i 1 poza konkursem.

Jury pracowało w składzie: Michai Popovici — przewodniczący oraz członkowie: Antoni Kurczyński (Polska), Tiberiu Leonard Vlad, Valentin Berezovschi. Sekretarzem jury był Horia Hulban.

W swoim protokole jury podkreśliło z ogromną satysfakcją, że ta przyjacielska wystawa potwierdziła rangę filatelistyki, jako czynnika w służbie pokoju i współpracy między narodami.

Podkreślono również, że dzięki różnorodności eksponatów i ich wysokiej jakości wystawa była ważnym wydarzeniem kulturalnym.

Ze swej strony chciałbym podziękować kolegom rumuńskim za wspaniałą współpracę podczas prac sądu konkursowego. Było to tym cenniejsze, że niektóre nasze eksponaty były opracowane jedynie w języku polskim.

Jury złożyło również podziękowanie wystawcom, Związkowi Filatelistów Socjalistycznej Republiki Rumunii i Polskiemu Związkowi Filatelistów oraz wszystkim osobom, które przyczyniły się do sukcesu opisywanej wystawy.

W wyniku szczegółowej analizy eksponatów i roboczych dyskusji, jury przyznało wystawcom następujące wyróżnienia:

Kraj	Ilość eksp.	M e d a l e				
		Złote	Pozłacane	Srebrne	Posrebrz.	Brazowe
Rumunia	24	5	11	6	2	—
Polska	16	5	5	3	3	—

Wszystkie eksponaty młodzieżowe uzyskały medale posrebrzane. Dyplomy w randze medalu złotego uzyskali nasi następujący wystawcy:

1. Zbigniew Cieślukowski za eksponat: „Całostki Europy XIX w.”.
2. Wiesław Nachciński za eksponat „Polacy w latach wojny 1939—1945”.
3. Aleksy Pytel za eksponat „Szwajcarska łączność lotnicza”.
4. Jerzy Kozłowski za eksponat „Warszawa”.
5. Jan Zaborowski za eksponat „Ostemplowania węgierskie od XVIII w.”.

Dyplomy w randze medali pozłacanych uzyskali koledzy: Zygmunt Baranowski, Stanisław Głowiński, Jerzy Gruszczyński, Wiesław Ryszawy i Jerzy Zyzański; srebrnych: Józef Kossowski, Zdzisław Pryzmont i Zdzisław Szalkowski; posrebrzanych: Roman Babut, Bogdan Cymerys i Zbigniew Endzel.

Młodzi wystawcy, którzy otrzymali wyróżnienia w randze medalu posrebrzanego to: M. Kaczanowski, K. Kozicki, Marta Malik, K. Rogowski i M. Tatarska.

Nagrody rzeczowe uzyskali: W. Nachciński, J. Zaborowski, St. Głowiński, A. Pytel, W. Ryszawy i M. Tatarska.

W klasie pozakonkursowej prezentowałem swój eksponat pt. „Sztuka Słowian Południowych”.

Delegacja PZF przebywała w Jassach pięć dni. W tym czasie zostało opracowane i podpisane porozumienie o współpracy między Polskim Związkiem Filatelistów a Związkiem Filatelistów Socjalistycznej Republiki Rumunii. Porozumienie podpisał: ze strony PZF kol. Waldemar Kisiel, a ze strony ZFR — kol. Vasile M. Popescu — wiceprezes ZFR.

W czasie pobytu w Rumunii delegacja polska przeprowadziła wiele rozmów z miejscowym aktywem ZFR. Koledzy rumuńscy podkreślali dobrą współpracę między Rzeszowem a Graiova. Dobre perspektywy rokują kontakty dwustronne między Olsztynem i Jassami.

Gospodarze zapewnili delegacji polskiej bardzo dobre warunki pracy i wypoczynku. Byli bardzo serdeczni i gościnni. Zapewniali, że dołożą starań dla kontynuowania i pogłębiania kontaktów między filatelistami naszych bratnich krajów.

Podczas uroczystości wręczania nagród wystawcom, członkowie delegacji PZF

zostali udekorowani odznaką honorową 25-lecia Związku Filatelistów Socjalistycznej Republiki Rumunii. Podobną odznakę władze ZFR przyznały ambasadorowi PRL w Rumunii tow. Bogusławowi Stachurze, tow. Krystynowi Dąbrowie i Henrykowi Tkaczowi.

Z okazji wystawy wydano katalog, palmares, medal pamiątkowy, plaketkę pamiątkową i kopertę okolicznościową. W dniu otwarcia wystawy stosowano datownik okolicznościowy.

ANTONI KURCZYŃSKI

SPOTKANIE KOMISJI TEMATYCZNEJ FIP Madryt, 5 maja 1984 r.

WPROWADZENIE

Prezydent Komisji odczytał listę delegatów i powitał uczestników spotkania oraz przybyłych gości.

W spotkaniu udział wzięło 22 delegatów, koordynator grup tematycznych dr M. Bergman oraz zaproszeni goście: Mannhart (Komisja Młodzieżowa), Wolff (Maximafilia), Rapkin (British Thematic Ass.), Levillain (Francuskie Stowarzyszenie Tematyczne AFPT), Campa (Włochy) i Dostal (Austria).

Do protokolowania spotkania poproszono J. Peetersa (Belgia). Protokół z poprzedniego spotkania w Bazylei przyjęto jednomyślnie.

SPRAWOZDANIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMISJI

Komisja składa się obecnie z 47 delegatów. Jest najliczniejszą Komisją FIP. Poinformował, że Anatol Kaczyński (ZSRR) nie będzie wchodził w skład Biura Komisji, ale pozostaje jej członkiem. Dwóch delegatów: prof. Lotfy (Egipt) i Montero Caballos (Kuba) zmarło w ostatnim czasie. Ich pamięć uczczono minutą milczenia.

Prezydent Komisji działa w ścisłej współpracy z Biurem FIP i ze specjalną komisją, odpowiedzialną za opracowanie Regulaminu oceny zbiorów. Dokument ten w zarysie został przedstawiony na Kongresie FIP w Madrycie. Wersja ostateczna będzie rozpatrzona na Kongresie FIP w Rzymie w listopadzie 1985 r. W związku z tym regulamin specyficzny dla każdej klasy będzie dyskutowany i przyjęty.

Liczni delegaci wyrazili swoje generalne poparcie dla propozycji zmian zawartych w nowym Regulaminie Tematycznym, zaproponowanym przez Biuro Komisji po spotkaniu w Zurychu.

Najwięcej dyskusji budziła ilość punktów za „elementy filatelistyczne” (propozycja utrzymania 15 pkt za wiedzę filatelistyczną i podniesienie ilości punktów za „stan rzadkości znaczków i innych walorów” do 30 pkt).

Problemem wciąż czekającym na rozwiązanie jest sytuacja grup tematycznych. Wiele krajów prosi o bardziej efektywną koordynację ich działalności, ale uczynić to można jedynie poprzez ściślejszą współpracę oferowaną koordynatorowi. W najbliższych miesiącach dokonana zostanie reorganizacja dotychczasowych form współpracy. W Madrycie uzyskano zgodę Biura FIP, aby koordynator grup tematycznych był z urzędu ósmym członkiem Biura Komisji.

Pan Dahlwig zakończył drugą część bibliografii i prosi o dalsze uzupełnienia.

Część pierwsza została skompletowana przez dr G. Griffenhagena we współpracy z dr. E. Schluneggerem i dr. G. Morollim. Zostanie ona opublikowana przez American Philatelic Research Library w czerwcu 1984 r.

Następne wystawy tematyczne odbędą się w Buenos Aires (lipiec 1985 r.) i we Frankfurcie (1987 r.).

Sprawozdanie przewodniczącego Komisji zostało przyjęte jednomyślnie.

NOWY REGULAMIN TEMATYCZNY

Prezydent Komisji objaśnił główne pojęcia nowego dokumentu. Ideą zmian jest spowodowanie, aby zbieracze „tematyczni” zaczęli bardziej filatelistycznie podchodzić do tematu, a zbieracze „dokumentaliści” rozwijali swoje zbiory bardziej tematycznie. Dodał też, że wraz z Regulaminem Komisji będą opublikowane komentarze zarówno dla wystawców, jak i niewystawców.

WYBORY BIURA

Przed przystąpieniem do wyborów prezydent Komisji pytał każdego delegata, czy chce kandydować. Wiąże się to z przyjęciem na siebie obowiązku pełnej gotowości do udziału w spotkaniach, regularnego komentowania nowych dokumentów i udziału w pracach studyjnych.

Chęć kandydowania zgłosili: Ferre (Argentyna), Bayle (Francja), Lippens (RFN), Lee (Wielka Brytania), Angelopoulos (Grecja), Eylan (Izrael), Morroli (Włochy), Serres (Luksemburg), Hernan (Hiszpania) i Dahlgw (Szwecja).

Zebrań przewodniczył i procedurę wyborczą prowadził p. Mannhart (Komisja Młodzieżowa FIP).

Wybrano następujące osoby: Morroli (25), Dahlgw (22), Ferre (21), Bayle (20), Serres (20), Lippens (19) i Eylan (17).

Na prezydenta Komisji delegaci jednomyślnie wybrali dr. G. Morroli, a na wiceprezydenta dr. W. Lippensa.

Dr Morroli podziękował za zaufanie, ale pragnie od razu podkreślić, że to, czy pozostanie do końca kadencji zależeć będzie od współpracy z delegatami i Biurem FIP oraz związanej z tym ilości wymaganej pracy.

WYBÓR KOORDYNATORA GRUP TEMATYCZNYCH

Dr Morroli, który po wyborze go na prezydenta Komisji objął przewodnictwo obrad, poinformował, że koordynator grup tematycznych będzie z urzędu członkiem Biura Komisji. Wybrano jednomyślnie dr. M. Bergmana, który następnie przedstawił propozycje zmierzające do opublikowania listy wszystkich grup, z chwilą otrzymania od wszystkich grup pełnej informacji. Dr Bergman poinformował również o zawartym porozumieniu z FIPO, podpisanym w Madrycie. Podał również do wiadomości, że Igrzyskom Olimpijskim w 1988 r. towarzyszyć będzie konkursowa wystawa filatelistyczna, oparta o regulamin FIP, zorganizowana przez FIPO i lokalną federację filatelistyczną.

SPRAWY RÓŻNE

Panle Lee i Rapkim zapoznały zebranych z nowo założonym Brytyjskim Stowarzyszeniem Tematycznym (British Thematic Association), prosząc delegatów o współpracę z tą organizacją.

Następne spotkanie Komisji odbędzie się w Buenos Aires, podczas trwania Międzynarodowej Wystawy Filatelistyki Tematycznej „Argentina 85” w lipcu 1985 r.

KAROL STRUG

TAK BYŁO W GÖRLITZ...

Zarząd Główny PZF oraz liczne Okręgi i Koła naszej organizacji prowadzą od wielu lat ożywioną współpracę z organizacjami filatelistycznymi niemal wszystkich krajów socjalistycznych, a także z niektórymi organizacjami filatelistycznymi krajów zachodnioeuropejskich. Współpraca ta oparta jest o wieloletnie umowy oraz o protokoły robocze precyzujące określone imprezy filatelistyczne, organizowane w poszczególnych krajach w okresie co najmniej dwóch lat.

Na tej właśnie podstawie Związek Filatelistów w Kulturbundzie NRD w roku bieżącym był organizatorem bilateralnej filatelistycznej wystawy przyjaźni „NRD —

PRL". Z upoważnienia Zarządu Głównego Związku Filatelistów NRD organizatorem wystawy był Zarząd Okręgu w Dreźnie. Wystawa miała miejsce w dniach 5—7 lipca 1985 r. w mieście Górlitz, w którym uroczystość obchodzonego 35-tą rocznicę podpisania Układu Zgorzeleckiego, wytyczającego zachodnią granicę Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej na Odrze i Nysie Łużyckiej. Wystawa stanowiła integralną część rozlicznych imprez organizowanych z tej okazji z udziałem przedstawicieli władz społeczno-politycznych PRL.

Uroczystość otwarcia wystawy w pięknej sali Zakładowego Domu Kultury Fabryki Wagonów im. K. Marksa w Górlitz poprzedził koncert w wykonaniu orkiestry składającej się wyłącznie z pionierów płci obojga w wieku do lat 12. W taki to właśnie sposób otwierana jest w NRD niemal każda wystawa filatelistyczna.

W otwarciu wystawy uczestniczyli przedstawiciele miejscowych władz partyjnych i samorządowych oraz wiceprzewodniczący Zarządu Głównego Związku Filatelistów w NRD Kurt Dunger i sekretarz Zarządu Głównego Günter Wünsche. Witając zaproszonych gości oraz licznie zebranych mieszkańców Górlitz, przewodniczący Zarządu Okręgu Związku Filatelistów NRD w Dreźnie dr W. Tschernick podkreślił istniejącą od lat współpracę między organizacjami filatelistycznymi obu naszych krajów. Wyraża się ona m.in. organizowaniem licznych wystaw filatelistycznych na terenie NRD i PRL, współdziałaniem Zarządów Okręgów i wymianą doświadczeń. Zwracając się do delegacji PZF, która przybyła do Górlitz w osobach: niżej podpisanego Karola Struga — przewodniczącego delegacji i Lucjana Adamczyka — komisarza wystawy, dr W. Wschernick powiedział, iż wystawy filatelistyczne, organizowane w rocznicę podpisania Układu Zgorzeleckiego, należą już do dobrej tradycji. Służą one dalszemu umacnianiu przyjaźni nie tylko między filatelistami, służą sprawie pokoju, o który tak dobitnie i głośno domagają się wszyscy postępowi ludzie na świecie.

Dziękując za miłe słowa powitania, nawiązując do historycznej rocznicy podpisania Układu Zgorzeleckiego, który łączy oba socjalistyczne państwa leżące wzdłuż Odry i Nysy Łużyckiej, przekazałem w imieniu Prezydium Zarządu Głównego PZF słowa podziękowania tym wszystkim, którzy przyczynili się do zorganizowania tej wystawy, życząc zarazem pełnego sukcesu wystawcom.

Z kolei wiceprzewodniczący Zarządu Głównego Filatelistów w NRD Kurt Dunger, przekazał serdeczne pozdrowienia wszystkim filatelistom w Polsce wyrażając przekonanie, że współpraca między organizacjami filatelistycznymi NRD i PRL będzie się nadal rozwijać, umacniać i przynosić coraz lepsze wyniki.

Ocenie Sądu Konkursowego w składzie: Kurt Dunger — przewodniczący, członkowie: Lucjan Adamczyk, Johannes Franz i dr Erich Mewes oraz aspirant dr Gottfried Pollmer, przedstawiono 28 zbiorów, po 14 z każdej strony.

Szczególnym uznaniem jury i zwiedzających cieszyły się zbiory nagrodzone medalami złotymi i pozłacanymi, a to: B. Skirmunta z Lublina „Nigdy więcej”, dr G. Küttnera z Neubrandenburg „NRD 1949—1954”. Medalami pozłacanymi nagrodzono zbiory: J. Cisonia z Koszalina „1000-letnia historia Państwa Polskiego”, J. Gutorskiego z Wrocławia „Wrocław”, B. Grodzińskiego z Kutna „Listy przedfilatelistyczne 1815—1870”, W. Górskiego z Warszawy „Polskie lotnictwo na znakach pocztowych”, T. Janiszewskiego z Lublina „Królestwo Polskie”, K. Beckmanna z Neubrandenburga „NRD aktywna w badaniach kosmosu”, G. Necka z Drezna „Serbowie w NRD”, H. Uhlmanna z Karl-Marx-Stadt „Korsykanin robi historię”.

Dużymi medalami srebrnymi uhonorowane zostały zbiory Z. Janika z Warszawy „Tradycja i współczesność polskiej wsi” i R. Koliby z Krakowa „Twórcy polskiej kultury”; medalami srebrnymi zbiory: H. Białka z Warszawy „Groszy — prowizoria”, W. Studzińskiego z Warszawy „Historia polskiej architektury”; medalami posrebrzonymi zbiory: A. Stepanczenki z Białegostoku „Gołąb jako symbol pokoju”, M. Goździejowicza z Zielonej Góry „Mikołaj Kopernik” i G. Jusika z Poznania „Historia muzyki”. Medalem brązowym wyróżniono zbiór Jerzego Kozłowskiego z Warszawy „Walcząca Warszawa”.

Łącznie wystawcom polskim przyznano: 1 medal złoty, 5 pozłacanych, 2 duże srebrne, 2 srebrne, 3 posrebrzane i 1 brązowy.

Z całą satysfakcją należy podkreślić, że organizatorzy wystawy zadbali o dobór eksponatów tematycznie ściśle związanych z Polską. I tak np. eksponowane zbiory wystawców NRD nosiły tytuły: „Nasz sąsiad — socjalistyczna Polska”, „Polska Republika Ludowa — nasz sąsiad”, „Polska Republika Ludowa 1944—1954”, „Ludowe

Wojsko Polskie”, „Polska cenzura pocztowa w latach 1918—1919”, „Polska poczta balonowa”, „Mikołaj Kopernik”, „Polska do roku 1924”. Tak więc wystawcy NRD eksponowali aż 8 na 14 zbiorów o tematyce polskiej, gdy tymczasem ze strony polskiej nie był zaprezentowany ani jeden eksponat nawiązujący do tematyki NRD.

W rozmowach kularowych organizatorzy nie omieszkali nam tego wypomnieć. Z faktu tego powinniśmy wyciągnąć jeden zasadniczy wniosek: w bilateralnych wystawach filatelistycznych z jakimkolwiek krajem musimy bezwarunkowo prezentować kilka eksponatów nawiązujących tematycznie do kraju-organizatora wystawy. Tego samego żądać powinniśmy również od zagranicznych wystawców, w przypadku organizowania bilateralnej wystawy w naszym kraju.

Bilateralna filatelistyczna wystawa przyjaźni „NRD — PRL” w Görlitz, poza pięknym wystrojem sali ekspozycyjnej, upamiętniona została przez organizatorów wydaniem katalogu, w którym okolicznościowe artykuły umieścili Kurt Butziger — burmistrz miasta Görlitz oraz Peter Fischer — przewodniczący Zarządu Głównego Związku Filatelistów w Kulturbundzie NRD. Wydano także całość pocztową, kartkę okolicznościową oraz plakat. W dniach od 5 do 7 lipca stosowany był w upt. Görlitz 3 — datownik okolicznościowy.

ZYGMUNT BARANOWSKI

WYSTAWA FILATELISTYCZNA „CZECHOSŁOWACJA—POLSKA”

W dniach od 28 czerwca do 7 lipca 1985 r. w Bohuminie, w ramach długofalowej współpracy pomiędzy Związkami Filatelistów Polski i Czechosłowacji odbyła się kolejna impreza filatelistyczna, tj. wystawa dwustronna, zaliczana do kategorii II stopnia wystaw międzypaństwowych.

Wystawę, z upoważnienia Północnomorawskiego Związku Filatelistów CSRS, zorganizował Klub Filatelistów w Bohuminie. Wystawa poświęcona była 40-tej rocznicy wyzwolenia Czechosłowacji i 100-leciu istnienia w Bohuminie Huty i Zakładów Metalurgicznych (ZDB). Ten znak firmowy był hasłem wywoławczym wystawy i w całym Bohuminie — głównym elementem dekoracyjnym (100 lat ZDB).

Dyrekcja Huty wyjątkowo zaangażowana była w organizację wystawy. Do dyspozycji Komitetu Organizacyjnego wystawy dyrekcja oddała niemal cały Klub Robotniczy Huty. Jest to przepiękny pałac z obszerną salą wystawową, restauracją i zapleczem biurowo-magazynowym. Komitet Organizacyjny i jury miały bardzo dobre warunki do pracy.

W wystawie wzięło udział 58 wystawców dorosłych. Wszystkie eksponaty tych wystawców liczyły po pięć ekranów à 16 kart. Młodzież prezentowała 27 eksponatów (od 2 do 5 ekranów każdy). Ze strony polskiej udział wzięło 20 eksponatów wystawców dorosłych i 5 eksponatów młodzieżowych. Wszystkie przyznane nam ekrany były wypełnione.

Oceny eksponatów dokonało jury w składzie: inż. Walter Müller — przewodniczący, Zygmunt Baranowski — wiceprzewodniczący, Mirosław Bláha — sekretarz, dr Svatopluk Sablatura i inż. Mirko Bachraty — członkowie.

Jury złotych medali nie przyznało. 5 eksponatów wyróżniono medalami póżłacanymi i nagrodami (3 z Polski i 2 z Czechosłowacji). Są to:

1. Teodor Broda (Kraków) za eksponat „Rzeczpospolita Polska 1944—1949”.
2. Stanisław Bilski (Kraków) za eksponat „Korespondencja polskich jeńców wojennych 1939—1940”.
3. Stanisław Góra (Wrocław) za eksponat „Galicja 1772—1850”.
4. Jan Maixner (CSRS) za eksponat „Austria 1850—1864”.
5. Vitězslav Vlček (CSRS) za eksponat „Czechosłowacja 1918—1934”.

20 eksponatów wyróżniono małym medalem póżłacanym (13 z CSRS i 7 z PRL), 17 eksponatów otrzymało medale srebrne (w tym 3 z Polski), a 9 srebrne małe, w tym 3 z Polski. Pozostałe eksponaty wyróżniono: 5 medalami posrebrzanymi, 2 ma-

łymi posrebrzonymi i 1 brązowym (z Polski). Osiem polskich eksponatów otrzymało wyróżnienia w postaci nagród. Są to eksponaty, którym przyznano dyplomy w randze medalu pozłacanego wielkiego i małego oraz jeden eksponat młodzieżowy wyróżniony małym srebrnym medalem.

Oficjalne otwarcie wystawy nastąpiło w dniu 28 czerwca 1985 r., a dla szerokiej publiczności udostępniono ją dnia 29 czerwca. Organizatorzy wystawy zadbali o jej bogatą oprawę plastyczną, wydawniczą i kulturalną. Miasto Bohumin i Ostrawa były oplakotwane afiszami informującymi o tej imprezie.

W oficjalnym otwarciu wystawy uczestniczyli przedstawiciele Zarządu i Rady Narodowej m. Bohumina, konsul PRL w Ostrawie Stanisław Brzeziński, dyrektor wiodących zakładów przemysłowych miasta Bohumina i Karwiny. Był też cały Zarząd Klubu Zbieraczy Polskich Znaczków z jego przewodniczącym inż. Jiřim Krallem na czele. Gości w imieniu Komitetu Organizacyjnego powitał Jaroslav Madej. Przemówienia wygłosili wiceprezesa Zarządów Głównych Związków Filatelistów CSRS dr Milan Antala i PRL Józef Szydło. Otwarcia wystawy dokonali: dyrektor zakładów ZDB inż. Vladimír Hanak i konsul PRL Stanisław Brzeziński. W czasie otwarcia wystawy odbył się bardzo przyjemny koncert kameralny.

Komitetowi Organizacyjnemu przewodniczył inż. Bronisław Wilczek, któremu należy zawdzięczać ciekawie opracowane i wydane pamiątki dokumentujące tę wystawę: katalog z artykułami prezesów ZG Związków Filatelistów CSRS inż. Ladislava Dvořáčka i PRL mgr Henryka Białka, opracowaniem Oldřichá Tovačovskýego o historii poczty w Bohuminie oraz artykuł badawczy inż. Jiřego Krala o polskich znakach pocztowych wydanych w 1923 r., tj. o znaczkach poświęconych 150 rocznicy Komisji Edukacji Narodowej (Stanisław Konarski 3000 i 5000 Mk oraz 450-lecie urodzin Mikołaja Kopernika 1000 Mk). Wydano też cztery koperty pamiątkowe z różnymi hasłami w kolorach: czarnym, zielonym, brązowym i ultramaryna; kartkę pocztową z dodrukiem w dwóch kolorach: brązowym i niebieskim. Stosowano datownik okolicznościowy z ruchomym kalendarzem przez cały czas trwania wystawy. Wystawcy i organizatorzy nagrodzeni zostali udanym, wybitym w brązie medalem.

Delegacja polska przyjęta została w historycznym Bohuminie bardzo serdecznie i po przyjacielsku. Samo miasto ma bogatą historię przemysłową i jako węzeł kolejowy przy granicy z PRL. Miasto leży nad rzeką Odrą.

Jak prezentowały się polskie eksponaty na tle eksponatów gospodarzy? Pod względem materiału — podobnie, pod względem technicznego opracowania — nieco gorzej. Brak nam dobrych i nowoczesnych dodatków filatelistycznych, poprawiających estetykę eksponatów, jak np. narożniki, strzałki, folie niekurczliwe itp. Zbieracze czechosłowackich znaków pocztowych w Polsce pokazali wiele znaczków fałszywych bez opisanie. Świadczy to o zbyt powierzchownym opracowaniu eksponatu i nie interesowaniu się literaturą tematu, jaki sobie obrali za cel zbieractwa. Strona czechosłowacka reprezentowała dobry wybór eksponatów klasycznych i badawczych. Na przykład dr S. Szablatura z Bratysławy pokazał eksponat w klasie pozakonkursowej (jako juror) pt. „Uwaga fałszerstwo”. Eksponat tak zbudowany i wyłącznie tylko z tych znaków, w których występują fałszerstwa — walory gwarantowane, a obok wszystkie znane fałszerstwa, ciekawe i bardzo estetycznie opracowane. Drugim eksponatem ciekawym był wyróżniony zbiór poświęcony Mikołajowi Kopernikowi. Wystawca z CSRS — pani Marcela Vavrečkova — otrzymała medal srebrny duży i nagrodę ZG PZF. Na pewno gospodarze byli w korzystniejszej sytuacji w ekspozycji od gości, zarówno w ilości eksponatów, jak i ich jakości. Nauka na przyszłość: na wystawy bilateralne też należy wysyłać dobre eksponaty. Liczą się wszystkie za i przeciw, zarówno cenne walory jak i myśl wystawcy.

Z okazji wystawy „Czechosłowacja — Polska” odbyła się bardzo miła i podniosła uroczystość, jaką było podpisanie protokołu o współpracy filatelistycznej na lata 1986—1988 pomiędzy Związkami Filatelistów CSRS i PRL. Protokół podpisali wiceprezesa Zarządów Głównych Związków dr Milan Antala i Józef Szydło. Przy podpisaniu obecni byli: konsul PRL Stanisław Brzeziński, prezes Północnomorawskiego Związku Filatelistów CSRS Jan Brož, inż. Bronisław Wilczek oraz autor niniejszego artykułu.

Po uroczystym otwarciu wystawy i podpisaniu protokołu o współpracy, gospodarze wydali uroczyste przyjęcie, na którym wiceprezesa ZG Związków wygłosili okolicznościowe toasty.

Frekwencja zwiedzających wystawę była bardzo wysoka, a całą imprezę należy uznać za szczególnie udaną. Przyczyni się ona do pogłębienia przyjaźni między naszymi narodami, a między filatelistami w szczególności.

Dodatkową imprezą polonijną było zebranie w dniu 30 czerwca członków Klubu Zbieraczy Poloników. Wykład na temat znaków pocztowych, obowiązujących we wszystkich trzech zaborach na ziemiach polskich, wygłosił doc. dr historii Jarosław Valenta z Pragi, zaś inż. Jiří Kral urządził jednodniową wystawę badawczego zbioru znaków pocztowych Polski Ludowej. W imprezie uczestniczyło około 50 osób, w tym delegacja polska.

Polski Związek Filatelistów za aktywny udział w pracach organizacyjnych wystawy został wyróżniony medalem i dyplomem honorowym.

JAN ZABOROWSKI

WYSTAWA PROPAGANDOWA W INSTYTUCIE POLSKIM W SZTOKHOLMIE

W trzecim roku współpracy naszego Związku z Departamentem Prasy, Współpracy Kulturalnej i Naukowej MSZ zorganizowana została już trzecia wystawa propagandowa znaczków polskich za granicą. Po wystawie w Berlinie i Budapeszcie, przyszła kolej na propagandę naszego znaczka w Szwecji.

Instytut Polski w Sztokholmie we współpracy z PZF zorganizował w Sztokholmie w dniach od 4 do 27 września 1985 roku, propagandową wystawę filatelistyczną „Znaczek polski 40-lecia PRL”.

Do Sztokholmu wysłane zostały odpowiednio dobrane cztery zbiory polskich wystawców, a to:

1. Kol. M. Syty (Rzeszów) — fragment zbioru generalnego „Polska Ludowa”.
2. Kol. P. Wieczorka (Warszawa) — Chopin na znaczkach polskich.
3. Kol. W. Studzińskiego (Warszawa) — Zabytki architektury w PRL.
4. Kol. W. Ryszawego (Warszawa) — Polska filatelistyka olimpijska.

W oparciu o przesłane przez PZF materiały Instytut przygotował katalog wystawy w języku szwedzkim. W planie Instytutu znalazła się też impreza towarzysząca wystawie, a to prelekcja o polskim znaczku pocztowym, którą w języku angielskim wygłosił w dniu otwarcia wystawy autor niniejszej informacji — Jan Zaborowski.

Zbiory eksponowane w salach recepcyjnych Instytutu przy ul. Villagatan 2 w centrum Sztokholmu. W codziennej prasie sztokholmskiej i tygodniku kulturalnym wydawanym przez Dages Hyheter ukazały się trzy kolejne wzmianki o obu imprezach. Poza tym umieszczone w gablotach na zewnątrz pięknego budynku Instytutu barwne plakaty o znaczku polskim w 40-lecie PRL były odpowiednią propagandą tej wystawy.

Na otwarcie wystawy przybyło około 130 zaproszonych gości, Dyrektor Departamentu MSZ, b. Ambasador PRL w Sztokholmie Paweł Cieślar, konsul PRL w Sztokholmie Stanisław Supruniak, przedstawiciel szwedzkiego MSZ Iven Julin, przedstawiciele Szwedzkiego Związku Filatelistów i Komitetu Organizacyjnego ŚWF „Sztokholmia 86”. Wśród licznie zebranych pragnę wymienić między innymi mieszkającego od 40 lat w Szwecji p. Wawrzyńca Węclewicza z małżonką Brigitt. Oboje małżonkowie przed kilku laty odznaczeni zostali przez Radę Państwa PRL Orderami Zasługi, w tym p. Wawrzyniec Węclewicz — Komandorią tego Orderu. Pan Wawrzyniec Węclewicz, były więzień obozów koncentracyjnych, jest autorem wydanej w 1983 roku przez Poznańskie wydawnictwo książki pt. „Tyle śmierci ile dni”. W latach 1975—1977 ofiarował polskiemu muzeum w Warszawie i Krakowie ponad 300 dzieł sztuki.

Polski Związek Filatelistów przygotował w języku angielskim folder o historii polskiego ruchu filatelistycznego i PZF obchodzącym w roku bieżącym swoje 35-lecie istnienia; który wydany w formie podwójnej kartki pocztowej, ostemplowanej pieczęcią okolicznościową poczty „Warszawa 40” z datą otwarcia wystawy (4.09.1985) był wręczany gościom zwiedzającym wystawę.

Otwarcia wystawy dokonał dyrektor Instytutu Jerzy Adamiuk, po czym wygłosił swoją prelekcję, ilustrując ją znajdującymi się w zbiorach znaczkami oraz pokazując reprodukcję takich znaczków, jak Polska Nr 1, blok Nr 1 czy znaczek „Dojdziemy”.

Po zapoznaniu gości z ekspozycją, podczas urządzonego przez dyrektora Instytutu z okazji wystawy cocktailu wywiązały się bardzo ciekawe rozmowy na temat polskiego znaczka pocztowego. W jednej z takich rozmów dowiedziałem się ciekawych informacji o tzw. sześciobloku Tislowitza znaczka Nr 1, który w kwietniu br. w Zurichu był wystawiony przez firmę aukcyjną D. Feldman z Genewy na sprzedaż. Jak się okazuje ten sześcioblok był przez ostatnie kilkanaście lat w posiadaniu p. Puille — holenderskiego wystawcy, który jednak prezentując tyle razy swoje polskie zbiory na ściatowych wystawach pod patronatem FIP, tej tak cennej pozycji nie wystawiał nigdy (!). Obok tej pozycji w sprzedawanym jako całość przez wdowę po p. Puille zbiorze znalazło się szereg innych bardzo cennych pozycji, a to: próby Majera, pasek pionowy 4 znaczków Polska Nr 1 kasowany z pieczęcią „1p2”, 20 czystych znaczków Polska Nr 1 (odmiany kolorów), 15 kasowanych znaczków Polska Nr 1 na wycinkach, 77 znaczków Polska Nr 1, w tym 15 na całosciach, 11 znaczków Nr 49, tj. 10-koronówek wydania krakowskiego, 2 koperty ze znaczkami gnieźnieńskimi każda po 4 znaczki 5 fen i 3 zn-1p fenigowe, odwrotka znaczka 844 (20-groszówka) wydania olimpiada 1956.

Aukcja odbyła się w Zurichu w dniach 21—24 kwietnia 1985 roku, a cena wywoławcza tego zbioru ustalona została na 1.000.000 franków szwajcarskich.

Wystawa w Instytucie Polskim cieszyła się dużym powodzeniem, czego dowodem — poza dużą frekwencją na samej wystawie — jest fakt, że otrzymujemy poprzez Polski Instytut wiele ciekawych listów od szwedzkich filatelistów w sprawie polskiego znaczka. Na samej wystawie zwerbowano kilku nowych członków do Koła PZF „Polonia” przy ZG PZF.

Na dzień 12 września 1985 r. Ambasador PRL w Sztokholmie Maria Regent Lechowicz zaprosiła do Instytutu wszystkich członków korpusu dyplomatycznego akredytowanego w Sztokholmie. Zaproszeni goście zwiedzili naszą wystawę propagandową.

W miesiącu październiku wystawa będzie eksponowana na północy Szwecji w m. Umea.

Wystawa była niewątpliwie dużym sukcesem propagandowym naszego znaczka w Szwecji. Oby więcej takich wystaw w ośrodkach kulturalnych MSZ za granicą.

WYNIKI KONKURSU Z NAGRODAMI na najlepszą publikację popularyzującą tematykę filatelistyczną w prasie, radiu i telewizji w 1984 r.

Jury Konkursu w składzie: Zbigniew Cieślowski — sekretarz (O/Warszawa), Włodzimierz Goszczyński — przedstawiciel SD PRL, Jerzy B. Klima (O/Warszawa), Jerzy Kozłowski (O/Warszawa) i Jan Malik — przewodniczący (O/Kraków), na posiedzeniu odbytym dnia 27 lipca 1985 r., uznało za najlepsze publikacje popularyzujące tematykę filatelistyczną w prasie, radiu i telewizji w 1984 roku i przyznało następujące nagrody:

- I. W grupie publikacji w prasie, radiu i telewizji — o zasięgu ogólnopolskim:
 - Nagrody I nie przyznano
 - Nagroda II (10.000 zł) — Janusz Piekut za cykl felietonów radiowych o filatelistyce ze szczególnym podkreśleniem wykorzystania tej formy propagandy filatelistyki.
 - Cztery nagrody III (po 5.500 zł):
 - Jerzy Parfiniewicz — za publikacje w tygodniku „Ekran”,
 - Lucjan Piekarczyk — za publikacje w „Arsenale Polskim”,
 - Cezary Rudziński — za publikacje w tygodniku „Przyjaźń”,
 - Piotr Wieczorek — za publikacje w 13 czasopismach.

II. W grupie publikacji w prasie, radiu i telewizji o zasięgu regionalnym:

- Nagrody I nie przyznano.
- Nagroda II (10.000 zł) — Karol Strug za publikacje w „Słowie Ludu” i „Tygodniku Radomskim”.
- Cztery nagrody III (po 5.500 zł):
 - Józef Bartkowski — za publikacje w „Dzienniku Wieczornym”,
 - Klemens Hejnowski — za publikacje w tygodniku „Bandera”,
 - Krzysztof Lachowicz — za publikacje w „Kulturze i Oświacie”,
 - Stanisław Swierad — za publikacje w „Gazecie Współczesnej” i „Kurierze Podlaskim”.

Jury stwierdziło, że przedstawione do oceny materiały — nie tylko wyróżnione — prezentują bogaty materiał filatelistyczny, propagujący filatelistykę w różnych środowiskach na całym obszarze kraju. Jednocześnie Jury zwróciło uwagę, że nie wszystkie Okręgi PZF potraktowały sprawę zgłaszania do konkursu publikacji zgodnie z intencjami ZG PZF i nie zgłosiły materiałów prasowych opublikowanych na ich obszarze działania.

W imieniu Prezydium ZG PZF i Komisji Literatury i Bibliotek Filatelistycznych ZG PZF redakcjom i osobom wyróżnionym składamy serdeczne gratulacje.

Przewodniczący Komisji
Literatury i Bibliotek Filat.

Za Prezydium ZG PZF

(—) Jerzy Kozłowski

(—) Andrzej Kopczyński

WYNIKI KONKURSU NA NAJLEPSZE ARTYKUŁY FILATELISTYCZNE W KATALOGACH WYSTAW FILATELISTYCZNYCH

Jury Konkursu w składzie: Karol Strug — przewodniczący (O/Kielce), Jerzy Parfiniewicz — sekretarz (O/Warszawa), Tadeusz Hampel (O/Łódź), Jerzy B. Klima i Jerzy Kozłowski (O/Warszawa) na posiedzeniu odbytym dnia 17 sierpnia 1985 roku, uznało za najlepsze artykuły filatelistyczne opublikowane w latach 1983—1984 w katalogach wystaw filatelistycznych i przyznało:

- I nagrodę w wysokości 8.000 zł — Janowi Malikowi za artykuły „Leopold Baran i jego zbiór znaczków Księstwa Cieszyńskiego”, „Chochlikowe śmieszności w filatelistyce”, „Turystyczne szlaki regionu Bielskiego” zamieszczone w katalogu wystawy „Graphilex 84”.
- dwie II nagrody po 6.000 zł:
 - Zbigniewowi Cieślakowskiemu za artykuł „Poczty polowe” zamieszczony w katalogu Wystawy „Socphilex 84”,
 - Marianowi Libionce za artykuł „Ruch filatelistyczny na Podbeskidziu” zamieszczony w katalogu Wystawy „Graphilex 84”.
- cztery III nagrody po 2.500 zł:
 - Jerzemu Kozłowskiemu za artykuły „Pomniki Warszawy” (katalog Wystawy „40 rocznica wyzwolenia Warszawy”) i „Dzieje poczty na Pradze” (katalog Wystawy „40 rocznica wyzwolenia Pragi”),
 - Janowi Koseckiemu za artykuł „Ruch filatelistyczny w Bolesławcu” (katalog Wystawy „Z dziejów oręża polskiego — Okręg Wrocław”),
 - Marianowi Waysowi za artykuł „60 lat działalności toruńskich filatelistów” (katalog Wystawy „Toruń 83”),
 - Jerzemu Jagodzińskiemu za artykuł „Rocznice LWP na znaczkach pocztowych” (katalog Wystawy „Militaria 83”).

Równocześnie Jury Konkursu wyraziło uznanie autorom tekstów do katalogu dwustronnej Wystawy Filatelistycznej „PRL—RFN”: p. Reinerowi Wyszomirskiemu, p. Stefanowi Petriukowi i p. H. E. Jungjohannowi.

Jury podkreśliło wysoki poziom edytorski katalogów: „Graphilex 84” (O/Bielsko), „Socphilex 84” (O/Wrocław) i „Aerokosmos 84” (O/Lublin).

(AK)

Z PRAC ZARZĄDU GŁÓWNEGO PZF

XV PLENUM ZARZĄDU GŁÓWNEGO PZF

Obrady XV Plenum ZG PZF toczyły się dnia 28 września 1985 r. w sali konferencyjnej Hotelu „Hevelius” w Gdańsku.

Część pierwsza posiedzenia — oficjalna była poświęcona centralnym obchodom jubileuszowym 35-lecia PZF. Uczestniczyli w niej:

- członkowie honorowi Związku: kol. kol. J. Księski, J. Ryblewski i J. Witkowski (członkowie ZG PZF) oraz A. Wojno i J. Zadurowicz;
- członkowie Głównej Komisji Rewizyjnej z jej przewodniczącym kol. Zb. Zielińskim;
- członkowie Głównego Sądu Koleżeńskiego z przewodniczącym kol. St. Sadowskim;
- przewodniczący komisji problemowych ZG PZF oraz Koledzy działający na prawach przewodniczących komisji problemowych ZG PZF.

Ministra Łączności reprezentował mgr E. Rychcik — wicedyrektor Departamentu Służby Pocztovej w Ministerstwie Łączności.

Nadto w posiedzeniu uczestniczyli: I. Zielińska — naczelnik Wydziału Emisji w MŁ, J. Piotrowski — dyrektor DOPIT w Gdańsku, A. Symonowicz — kustosz Muzeum Poczty i Telekomunikacji we Wrocławiu i kol. J. Klima — redaktor naczelny dwutygodnika „Filatelista”.

Krajowe Związki Filatelistów KDL reprezentowały delegacje w osobach: Aleksander Bałabanow i Michaił Gieorgijew z Bułgarii, Jiži Krall i Sewerin Zrubec z Czechosłowacji, Alfred Stollberg z NRD oraz Istvanne Fazekas i Deso Soky z Węgier.

Za stołem prezydyjnym zasiadli: kol. J. Zadurowicz, dyr. E. Rychcik, członkowie Prezydium ZG PZF H. Białek, L. Malendowicz, L. Węgrzyn, J. Szydło, A. Kopczyński i E. Szymański, przewodniczący GKR kol. Zb. Zieliński i przewodniczący GSK kol. St. Sadowski.

Punktualnie o godzinie dziesiątej Poczta Sztandarowa wprowadza na salę Sztandar Związku. Sztandar na czas trwania części oficjalnej posiedzenia pozostaje na sali obrad.

Otwierając uroczyste posiedzenie Zarządu Głównego PZF prezes ZG PZF kol. H. Białek podkreślił, że jubileusz 35-lecia PZF jest wydarzeniem, które pozwala spojrzeć na nasze dokonania z perspektywy tych lat i ocenić je. Jest okazją do zadumy nad sprawami Związku i naszymi osobistymi.

Prezes Białek serdecznie powitał wszystkich gości oficjalnych zaproszonych na posiedzenie Zarządu Głównego, członków honorowych Związku, przyjaciół z Węgier, NRD, Bułgarii i Czechosłowacji, członków GKR i GSK, redaktora naczelnego „Filatelisty”, powitał wszystkich członków PZF uczestniczących w posiedzeniu, a wśród nich członków ZG PZF, przewodniczących komisji problemowych ZG PZF i Kolegów działających na prawach komisji problemowych.

Chwilą ciszy obecni uczcili pamięć Kolegów, którzy uczestniczyli w obchodach 30-lecia PZF, a którzy, jak i wielu innych, na zawsze odeszli z naszych szeregów.

Dyrektor E. Rychcik odczytał list prof. dra Władysława Majewskiego — Ministra Łączności PRL, skierowany do Związku z okazji jubileuszu 35-lecia PZF. Z listu tego przytaczam tylko krótki cytat, w treści którego Minister wypowiada się o filatelistyce i jej aspektach wychowawczych oraz o działalności Polskiego Związku Filatelistów.

„...Filatelistyka to piękne zainteresowanie, ale także ruch mający duże znaczenie społeczne i kulturalne. Kolekcjonowanie znaczków daje możliwość rozwoju osobowości i indywidualnego wzbogacenia zasobu wiedzy o otaczającym nas świecie, daje też możliwość współdziałania i konsolidacji ludzi z różnych środowisk społecznych. Działalność Polskiego Związku Filatelistów pozwala uczestniczyć wielu ludziom w skomplikowanym procesie oświatowym i wychowawczym, szczególnie młodzieży szkolnej, harcerskiej, młodzieży wiejskiej czy z dużych zakładów pracy...”

Kolega Lucjan Węgrzyn odczytuje życzenia i listy z gratulacjami nadesłane z okazji jubileuszu 35-lecia PZF przez instytucje i osoby prywatne, a wśród nich od Z. Kopnoki — dyrektora MAW, S. Petriuka — przewodniczącego Klubu Zainteresowań Polskimi Znakami Pocztoвыми przy Związku Filatelistów w RFN, A. Więcka — dyrektora Muzeum Medalierstwa we Wrocławiu, kol. J. Jaroscha — Członka Honorowego PZF, od filatelistów ZSRR, z Ośrodka Informacji i Kultury NRD w Warszawie...

Zabierając głos kol. Henryk Białek mocno podkreśla, że w uznaniu wieloletniej społecznej działalności poważna grupa członków Związku, na wniosek ZG PZF została wyróżniona odznaczeniami państwowymi oraz medalami i odznakami resortowymi. Aktu dekoracji wyróżnionych działaczy dokonali: dyrektor E. Rychcik i prezes ZG PZF kol. Henryk Białek.

Kolega Zygmunt Kałamaga — prezes ZO PZF we Wrocławiu z upoważnienia wojewody wrocławskiego dekoruje kol. I. Zielińską złotą odznaką „Zasłużony dla Województwa Wrocławskiego i Miasta Wrocławia”.

Pamiątkowe medale wybite z okazji 35-lecia PZF wyróżnionym wręczali: prezes H. Białek i sekretarz kol. A. Kopczyński. Prezesowi ZG PZF oraz przewodniczącym GKR i GSK pamiątkowe medale wręczył Członek Honorowy PZF kol. J. Zadurawicz.

Prezes H. Białek w imieniu ZG PZF przekazuje członkom delegacji zagranicznych medale 35-lecia PZF dla Zarządów Głównych Związków Filatelistycznych KDL, które reprezentują przybyłe na uroczystości delegacje.

Dyrektor E. Rychcik wręcza nagrody ministra Łączności. Nagrodami zostali wyróżnieni (podają w kolejności alfabetycznej): L. Adamczyk, H. Białek, W. Farbotko, A. Halama, T. Hampel, Z. Kałamaga, W. Kisiel, J. Klima, A. Kopczyński, L. Malendowicz, St. Sadowski, K. Strug, J. Szydło, R. Szymański, L. Węgrzyn, Z. Wiatrowski, J. Zaborowski i Zb. Zieliński.

Prezes H. Białek podziękował w imieniu wyróżnionych i zapewnił o dalszej działalności na rzecz propagandy polskich znaków pocztowych, filatelistyki oraz rozwoju Związku. Wszystkim odznaczonym i wyróżnionym złożył gratulacje. Podziękował przedstawicielom władz wybieralnych Okręgu PZF w Gdańsku i całemu aktywowi Okręgu za wkład pracy i pomoc w organizacji centralnych uroczystości 35-lecia PZF. W imieniu ZG PZF na ręce prezesa ZO PZF w Gdańsku kol. Lucjana Węgrzyna przekazał kryształowy puchar, przyznany temu Okręgowi decyzją Prezydium ZG PZF w uznaniu społecznej działalności na rzecz krzewienia i rozwoju filatelistyki.

W imieniu delegacji zagranicznych przemawiał S. Zrubec (CSRS). Wyraził słowa podziękowania za zaproszenie delegacji krajowych związków filatelistów KDL. Przekazał serdeczne pozdrowienia od zarządów głównych bratnich związków oraz od zrzeszonych w nich filatelistów. Życzył PZF dalszego wszechstronnego rozwoju oraz dalszej pomyślnej współpracy z zagranicą. Bardzo wysoki ocenił dotychczasową współpracę PZF ze związkami filatelistów krajów socjalistycznych.

Prezes Henryk Białek wygłosił swoje oficjalne wystąpienie z okazji jubileuszu 35-lecia PZF (pełny tekst wystąpienia drukujemy w niniejszym BI).

Problemy związane z młodzieżowym ruchem filatelistycznym w minionym 35-leciu PZF omówił kol. Z. Wiatrowski — członek Prezydium ZG PZF, przewodniczący Komisji Młodzieżowej ZG PZF.

Prezes ZO PZF w Rzeszowie kol. St. Gawron w swoim wystąpieniu zwrócił uwagę na niektóre problemy w pracy bieżącej kadencji PZF. Podkreślił, że wyniki pracy zarządów okręgów uzależnione są w poważnym stopniu od pracy kół i pełnego społecznego zaangażowania wszystkich członków Związku. Zwrócił uwagę, że przy ocenie pracy w bieżącej kadencji również należy brać pod uwagę sytuację w jakiej przyszło nam pracować. Przypomniał, że w okresie stanu wojennego nasz Związek nie był zawieszony w swojej działalności. Stwierdził, że nasze stowarzyszenie grupuje w swych szeregach ludzi, którzy po pracy zawodowej parają się zbieractwem filatelistycznym i w tę pasję wkładają dużo czasu i wysiłku, ponieważ zainteresowania te wynikają z ich wewnętrznych potrzeb. Uważa, że filatelistyka we współczesnym świecie stała się najbardziej demokratyczną i powszechną formą kolekcjonerstwa o dużym znaczeniu społeczno-kulturalnym. Bowiem filatelistyka pozwala na zaspokojenie naturalnych pasji człowieka do gromadzenia i chronienia przed zniszczeniem wszystkiego co piękne, wartościowe i utrwalające wiedzę o przeszłości i teraźniejszości. Przypomniał, że z tej idei kolekcjonerstwa zrodził się polski ruch filatelistyczny. Data 21 czerwca 1950 roku na trwałe weszła do historii tego ruchu wiążąc się z powstaniem Polskiego Związku Filatelistów jako jednolitej powszechnej organizacji zrzeszającej filatelistów z całego kraju.

Kolega F. Bura — „relikt z pierwszych władz naszego Związku z 1950 roku”, jak sam się określił, przypomniał zacierające się już w pamięci fakty z działania naszego Związku w tamtych latach. Wspomina pierwsze kroki PZF. Mówi o nawiązywaniu współpracy z FIP, o tym jak w 1955 roku za wpłacone 100 fr. szw. została „załatwiona” ciągłość naszej przynależności do FIP. Nawiązuje do pierwszych sukcesów na odcinku wystawienniczym.

Iżi Krall z CSRS wyraża zadowolenie z zainteresowania znaczkami Czechosłowacji wśród wielu polskich filatelistów. Dziękuje za wspaniałe układającą się współpracę z kolegami z Polski, a szczególnie z kolegami z Krakowa, Katowic i Łodzi. Zapewnia, że zrobi wszystko dla propagandy polskiego znaczka pocztowego na terenie Czechosłowacji.

O początkach powstania PZF mówił także Członek Honorowy PZF, członek Prezydium ZG PZF, prezes ZO PZF w Krakowie kol. J. Ryblewski. Mówił o liczbie członków. Wspominał działaczy. Podkreślił, że rozwój Związku zawdzięczamy również dobrej układającej się współpracy z Ministerstwem Łączności i różnymi organizacjami.

Kustoszu Muzeum Poczty i Telekomunikacji we Wrocławiu, Alina Symonowicz mówiła o współpracy z filatelistami, o ich pomocy w pracach Muzeum. Odczytała list dyrektora Muzeum Jadwigi Bartków-Domagały, adresowany do rąk prezesa ZG PZF, a w treści zawierający gratulacje dla całego aktywu Związku za:

- cyt. „— wiele interesujących wystaw filatelistycznych o międzynarodowym znaczeniu, znakomicie zorganizowanych, prezentujących szerokiej publiczności ciekawe walory wydane przez administracje poczt wielu krajów;
- wydawnictwa monograficzne i czasopisma, z których często korzystają muzealnicy;
- medale i plakaty filatelistyczne, które są gromadzone, a które świadczą o ilości i różnorodności wystaw organizowanych przez Związek;
- inspirującą współpracę”.

Po wysłuchaniu wystąpień, w których została dokonana ocena dotychczasowej działalności Związku, Zarząd Główny podejmuje odpowiednią uchwałę, w której uznaje, że:

cyt. „— dotychczasowa, 35-letnia działalność Związku zawsze służyła dobremu imieniu Ludowej Ojczyzny;

- z historii i tradycji naszej filatelistyki czerpaliśmy wszystko to, co dobre;
- każde pokolenie filatelistów wносиło nowe treści, formy i metody działania”.

Pełny tekst uchwały drukujemy na 30 stronie niniejszego numeru BI. W końcowej części oficjalnej uroczystości prezes H. Białek podziękował wszystkim za wiele mądrych i życzliwych słów skierowanych pod adresem Związku, jego władz naczelnych oraz poszczególnych Koleżanek i Kolegów. Wyraził przekonanie, że spotkanie to przyczyni się do dalszego rozwoju filatelistyki.

Wszyscy wstają. Poczet Sztandarowy wyprowadza Sztandar Związku. Prezes Henryk Białek ogłasza zamknięcie części oficjalnej XV plenarnego posiedzenia Zarządu Głównego PZF.

Po przerwie Zarząd Główny wznawia już czysto robocze posiedzenie. Na wniosek kol. Z. Paczkowskiego Zarząd Główny PZF występuje do Głównego Sądu Koleżeńskich PZF, z wyjątkiem kar wykluczenia ze Związku.

Zarząd Główny rozpatrzył propozycje Prezydium ZG PZF o nadanie odznak honorowych Związku i podjął stosowne uchwały. Krytycznie ocenił działania nad wydaniem palmaresu MWF „Socphilex-84”. Stwierdził, że żaden z terminów podawanych przez bezpośrednich organizatorów Wystawy nie został dotrzymany.

Po dokonaniu wszechstronnej analizy i szczegółowym przedyskutowaniu stanu finansowego Związku, Zarząd Główny PZF podjął uchwałę (Nr 87/XIII/85/Pl) w sprawie ustalenia wysokości wpisowego i składki członkowskiej oraz zasad ich podziału.

Za udział w posiedzeniu, dyskusji, za wnioski i decyzje wszystkim obecnym podziękował prezes Henryk Białek. Gospodarzom Okręgu PZF w Gdańsku w imieniu ZG PZF wyraził słowa uznania za zapewnienie bardzo dobrych warunków do przeprowadzenia obrad.

UCHWAŁY XV PLENUM ZG PZF

Uchwała Nr 85/XIII/85/Pl z dnia 28.09.1985 r. zatwierdzająca wszystkie decyzje i postanowienia Prezydium ZG PZF podjęte między posiedzeniami ZG PZF, tj. w okresie od dnia 13 maja do dnia 27 września 1985 roku z wyjątkiem tych, które są objęte porządkiem dziennym XV posiedzenia ZG PZF.

Uchwała Nr 86/XIII/85/Pl z dnia 28.09.1985 r.

Zarząd Główny PZF na uroczystym posiedzeniu poświęconym 35-leciu PZF, po wysłuchaniu wystąpień, w których została dokonana ocena dotychczasowej działalności Związku uznaje, że społeczna praca tysięcy naszych działaczy utrwaliła pozycję filatelistyki w życiu społeczno-kulturalnym kraju. Konsekwentna realizacja podstawowych celów statutowych Związku, szczególnie w zakresie utrwalania patriotycznych postaw obywatelskich i społeczno-kulturalnych aspektów filatelistyki, spotkała się z powszechnym uznaniem społeczeństwa oraz władz politycznych i administracyjnych Polski Ludowej.

Zarząd Główny PZF uznaje, że:

— dotychczasowa 35-letnia działalność Związku zawsze służyła dobremu imieniu Ludowej Ojczyzny;

— z historii i tradycji naszej filatelistyki czerpaliśmy wszystko to, co dobre, — każde pokolenie filatelistów wносиło nowe treści, formy i metody działania.

Przebyta droga oraz liczne dokonania we wszystkich działach filatelistyki świadczą o prężności naszego ruchu i pozwalają na wytyczenie dalszych celów. Dynamiczny rozwój liczbowy Związku stanowi solidną bazę społeczną do coraz pełniejszej realizacji osobowości naszych członków oraz poszczególnych grup zainteresowań, środowiskowych, tematycznych, badawczo-historycznych itp.

Pięć lat temu Zarząd Główny dokonał oceny historycznego dorobku 30-lecia PZF. Podjęta wówczas uchwała (19.10.1980 r.) została nie tylko zrealizowana, ale na wielu odcinkach wzbogacona nowymi treściami, które przed Związkiem postawiło życie i potrzeby naszych członków, a znalazło to swoje odbicie w Uchwale XIII Walnego Zjazdu i w jej realizacji.

Zarząd Główny PZF wyraża podziękowanie wszystkim członkom i działaczom, którzy codzienną pracą społeczną aktywnie wzbogacali treści filatelistyki oraz umacniali autorytet Związku w kraju i za granicą. Wyrażamy podziękowanie władzom państwowym, politycznym, instytucjom i organizacjom, które udzielały nam poparcia oraz stwarzały dobry klimat dla naszej działalności patriotycznej i społeczno-kulturalnej.

Zarząd Główny z całą mocą podkreśla swój szacunek i pamięć o wybitnych twórcach polskiej filatelistyki. Pamiętamy, że teraźniejszość jest wynikiem mądrego pojmowania więzi przeszłości z przyszłością.

Zarząd Główny Polskiego Związku Filatelistów zwraca się z apelem do wszystkich polskich filatelistów, by w swoich działaniach na rzecz rozwoju filatelistyki zawsze mieli na uwadze dobro naszej Ojczyzny — Polski Ludowej.

Zarząd Główny Polskiego Związku Filatelistów apeluje do wszystkich członków Związku, by wzięli czynny udział w wyborach do Sejmu.

Uchwała Nr 87/XIII/85/Pl z dnia 28.09.1985 r. w sprawie ustalenia wysokości wpisowego i składki członkowskiej oraz zasad ich podziału.

Zarząd Główny Polskiego Związku Filatelistów opierając się na treści § 29 ust. 3 pkt 17 Statutu Polskiego Związku Filatelistów, po przeprowadzeniu szczegółowej analizy stanu finansowego Związku ustala:

1. Z dniem 1 stycznia 1986 roku:

- 1) wpisowe w wysokości 50,— zł,
- 2) miesięczną składkę członkowską w wysokości 30,— zł,
- 3) miesięczną składkę członkowską dla emerytów, rencistów, żołnierzy służby zasadniczej i studentów studiów stacjonarnych — w wysokości 20,— zł,
- 4) składkę dla uczestników PZF (młodzież) w wysokości 20,— zł rocznie, począwszy od dnia 1 września 1986 roku (uczestnicy zwolnieni są od opłat wpisowego),
- 5) dzieci i młodzież przebywająca w domach dziecka, zakładach specjalnych, zakładach pracy chronionej i rehabilitacyjnych zostaje zwolniona od opłat z tytułu wpisowego i składki uczestnika,

- 6) zgodnie z systemem wyróżnień Członkowie Honorowi są zwolnieni od opłacania składek członkowskich.
2. Z dniem 1 stycznia 1986 roku następujący podział wpisowego i składek:
 - 1) wpisowe dzieli się w równych częściach, tj. po 50% między zarządy okręgów i Zarząd Główny PZF.
 - 2) część składki członkowskiej w wysokości 10,— zł miesięcznie od każdego członka, w tym także emerytów, rencistów, żołnierzy służby zasadniczej i studentów studiów stacjonarnych, zarządy okręgów PZF przekazują na rzecz Zarządu Głównego PZF. Pozostała część składki członkowskiej jest w dyspozycji okręgu PZF z przeznaczeniem na jego działalność statutową. Podziału części składek pozostającej w okręgu między okręg, oddziały i koła dokonuje każdy zarząd okręgu PZF.
 - 3) uzyskane wpływy z tytułu składek od uczestników PZF pozostają w całości do dyspozycji okręgu.
3. Naliczanie rocznej należności na rzecz Zarządu Głównego PZF, według zasady określania tej należności ryczałtowo, zgodnie ze stanem liczbowym członków (w tym także emerytów, rencistów, żołnierzy służby zasadniczej i studentów studiów stacjonarnych) na dzień 30 czerwca roku poprzedzającego.

Uchwała Nr 88/XIII/85/Pl z dnia 28.09.1985 r. o nadaniu członkom Związku złotych odznak honorowych PZF.

Zgodnie z wnioskami Prezydium Zarządu Głównego PZF, Plenum ZG PZF, pozytywnie oceniając działalność na rzecz propagowania filatelistyki, a szczególnie w uznaniu zasług w pracy włożonej w rozwój Polskiego Związku Filatelistów, na podstawie § 3 pkt 1,2.b „Systemu wyróżnień honorowych w PZF” nadaje złote odznaki honorowe niżej wymienionym członkom PZF:

1. Maria Potrzebowska — O/Warszawa
2. Waldemar Futerhendler — O/Wrocław
3. Władysław Słowik — O/Wrocław

Uchwała Nr 89/XIII/85/Pl z dnia 28.09.1985 r. o nadaniu kołom PZF srebrnych odznak honorowych PZF.

Zgodnie z wnioskami Prezydium ZG PZF, oceniając bardzo wysoko osiągnięcia kół PZF w propagowaniu polskiej filatelistyki, Plenum ZG PZF na podstawie § 4 pkt 7 oraz § 3 pkt 1.2.c „Systemu wyróżnień w PZF” nadaje srebrną odznakę honorową PZF:

1. Koło Nr 91 przy Biurze Projektów Przemysłu Węglowego w Krakowie — O/Kraków
2. Koło Miejskiemu w Zduńskiej Woli — O/Łódź
3. Koło Zakładowemu przy Pabianickich Zakładach Przemysłu Bawełnianego „Pamotex” im. Bojowników Rewolucji 1905 roku — O/Łódź
4. Koło przy Miejskim Centrum Kultury w Tomaszowie Mazowieckim — O/Łódź
5. Koło przy Zakładach Przemysłu Meblarskiego im. Gwardii Ludowej w Radomsku — O/Łódź
6. Koło Nr 37 w Oławie — O/Wrocław
7. Koło Nr 1 w Warszawie — O/Warszawa
8. Koło Nr 48 w Warszawie — O/Warszawa
9. Koło Miejskiemu w Nowym Tomysku — O/Poznań

(AK)

DECYZJE XV PLENUM ZG PZF z dnia 28.09.1985 r.

1. Treść protokołu Nr 2/14/XIII/85/Pl z plenarnego posiedzenia Zarządu Głównego PZF odbytego 11—12 maja 1985 r. w Olsztynie, Plenum ZG PZF jednomyślnie przyjęło i zatwierdziło bez wnoszenia uwag.
2. Z uwagi na jubileusz 35-lecia PZF Zarząd Główny wystąpił do Głównego Sądu Koleżeńskiego PZF z propozycją by ten organ władz naczelnych rozpatrzył inicjatywę ZG PZF i podjął decyzję o zamazaniu kar wymierzonych przez wszystkie instancje sądów koleżeńskich PZF, z wyjątkiem kar wykluczenia ze Związku.

Z PRAC PREZYDIUM ZARZĄDU GŁÓWNEGO PZF

POSIEDZENIE ODBYTE DNIA 7.07.1985 R.

Obrady XXXIII plenarnego posiedzenia Prezydium ZG PZF toczyły się w siedzibie ZG PZF w Warszawie. Obradom przewodniczył prezes ZG PZF kol. Henryk Białek.

W posiedzeniu, poza członkami Prezydium ZG PZF, uczestniczyli koledzy: Zygmunt Kałamaga — prezes ZO we Wrocławiu, wiceprzewodniczący Komitetu Organizacyjnego MWF KS „Socphilex 84”, Jerzy B. Klima — rzecznik prasowy ZG PZF, Antoni Kurczyński — przewodniczący Komisji Filatelistyki Tematycznej ZG PZF, Stanisław Sadowski — przewodniczący Głównego Sądu Koleżeńskiego PZF, Jan Zaborowski — przewodniczący Komisji Współpracy z Zagranicą ZG PZF i Zbigniew Zieliński — przewodniczący Głównej Komisji Rewizyjnej PZF.

Informację uzupełniającą o pracach Prezydium ZG PZF złożył prezes kol. H. Białek. Powiadomił zebranych, że decyzją Ministra Łączności na 35-lecie PZF ukaże się wydawnictwo pocztowe (kartka) z podobizną Włodzimierza Polańskiego. Nadto, że wydawnictwa specjalne o ograniczonym nakładzie, przeznaczone głównie dla członków PZF, nie będą „wiązaną” z żadną wystawą filatelistyczną.

Prezydium rozpatrzyło propozycje Komisji Odznaczeń i Wyróżnień ZG PZF i nadało złote oraz srebrne odznaki honorowe PZF członkom zrzeszonym w okręgach Lublin i Łódź. Odznaki złote, zgodnie z upoważnieniem przez Zarząd Główny PZF z dnia 11 maja br. (uchwała Nr 81/XIII/85/Pl).

Zasadniczym tematem obrad było omówienie problematyki filatelistyki tematycznej i klubów zainteresowań PZF. Materiał przygotowała Komisja Filatelistyki Tematycznej ZG PZF, a głównym referentem był kol. A. Kurczyński — przewodniczący tej Komisji.

W wyniku wszechstronnej dyskusji Prezydium materiał przyjęło i zwróciło się do kol. A. Kurczyńskiego o uzupełnienie go i przepracowanie bardziej pod kątem problemowym, na formę artykułu do opublikowania w BI PZF.

Prezydium podkreśliło prawidłową i pozytywną działalność Komisji. Niemniej zwrócono uwagę na brak odpowiedników Komisji na szczeblu niektórych zarządów okręgów, a także na brak pełnej informacji o działalności klubów zainteresowań PZF, ich problemach i osiągnięciach. Mówiono o złej sytuacji na odcinku wydawnictw (publikacji) zawierających materiał o filatelistyce tematycznej.

Kolega J. B. Klima podkreślił, że na problematykę filatelistyki tematycznej należy spojrzeć inaczej. Skoro dyskutujemy o niej dzisiaj, to jest to już jakiś materiał na Walny Zjazd Delegatów Związku. Materiał, na podstawie którego należy wyciągnąć wnioski na przyszłość. Materiał, z którego wynika iż szereg okręgów PZF w ogóle nie zajmuje się pracami swoich komisji filatelistyki tematycznej i klubów zainteresowań. Często, będąc w okręgach, naocznie się o tym przekonał.

Kolega J. Ryblewski zwrócił uwagę, że problem komisji filatelistyki tematycznej to nie tylko problem klubów zainteresowań PZF, ale problem „tematyki” jako całości. Zdaniem mówcy należy propagować tworzenie grup tematycznych, rozpracowywać tematy i publikować je, inspirować myśli wśród zbieraczy, uczyć układania zbiorów tematycznych, lansować tematykę w okręgach. Nadmienił, iż wiele ciekawych pomysłów podaje prasa zagraniczna. Dalej kol. Ryblewski podkreślił, że ocena eksponatów tematycznych jest sprawą złożoną i trudną. W tym zakresie widzi potrzebę szerszej informacji jak ta sprawa wygląda w innych krajach.

Prezydium ZG PZF zgodziło się z wypowiedzią prezesa Białka, że Polska była propagatorem filatelistyki tematycznej, że w tej dziedzinie polska filatelistyka przodowała. Obecnie, co z przykrością trzeba stwierdzić, pozostaliśmy w tyle. Są problemy z oceną eksponatów tematycznych, trudności w przekonaniu okręgów by szerzej zajęły się analizą filatelistyki tematycznej.

Prezydium ZG PZF bez zastrzeżeń przyjęło przedłożone przez prezesa Białka wnioski, a mianowicie:

— na szczeblu okręgu PZF działacze muszą szerzej zajmować się zagadnieniami merytorycznymi filatelistyki;

— należy opracować bibliografię wydawnictw z zakresu filatelistyki tematycznej.

Zwrócono uwagę na opóźniający się termin zorganizowania konferencji „tematyków”. Organizacja konferencji dotychczas nie doszła do skutku z uwagi na nie wywiązanie się autorów z terminu przygotowania referatów. Uznano za niezbędne zorganizowanie jeszcze przed Zjazdem PZF spotkania, na którym została by omówiona problematyka filatelistyki tematycznej.

Prezydium ZG PZF zobowiązało Komisję Filatelistyki Tematycznej ZG PZF do zebrania szerszego materiału ewidencyjnego (informacyjnego) o klubach zainteresowań PZF i przygotowania go do opublikowania w BI PZF.

W dalszej dyskusji wrócono do sprawy wydania drukiem „Zasad organizacyjnych wystawiennictwa filatelistycznego w PZF”. Prezydium zwróciło się do osób zainteresowanych o osobiste zajęcie się przyspieszeniem prac związanych z przygotowaniem kompletu tego przepisu wewnątrzwiązkowego do druku.

Uczestniczący w posiedzeniu kol. Z. Kałamaga — prezes ZO PZF we Wrocławiu, wiceprzewodniczący Komitetu Organizacyjnego MWF KS „Socphilex-84”, poinformował i zapewnił Prezydium ZG PZF, że Palmares Wystawy ukaże się do 10 sierpnia br.

Prezydium odnotowało brak informacji o pracach komisji powołanej do oceny wydawnictw Związku. Prezydium zaapelowało do kol. Z. Wiatrowskiego, który z ramienia Prezydium ZG PZF pilotuje to zamierzenie, o możliwie bliższe zajęcie się tą sprawą.

(AK)

UCHWAŁY I WAŻNIEJSZE DECYZJE PREZYDIUM ZG PZF

Uchwała Nr 76/XIII/85/Pr z dnia 7.07.1985 r. zatwierdzająca wszystkie decyzje i postanowienia powzięte w okresie od dnia 15 maja do dnia 3 lipca 1985 roku.

Uchwała niniejsza obejmuje między innymi:

1. W zakresie wystaw filatelistycznych:

— akceptację udziału w wystawach filatelistycznych za granicą:

a) „Agrofila 85” (Węgry, IX.1985. 3—4 ekspozyty wystawców zrzeszonych w Okręgu PZF w Białymstoku;

b) „Tematyczna—sportowa” (Węgry, VII.1985). 3—4 ekspozyty wystawców zrzeszonych w Okręgu PZF w Olsztynie;

— przyjęcie sprawozdania opisowego i finansowego oraz udzielenie absolutorium Komitetowi Organizacyjnemu Krajowej Wystawy Filatelistycznej „Wałbrzych 84”;

— akceptację pozostawienia do dyspozycji ZO PZF w Wałbrzychu, z przeznaczeniem na działalność propagandową i wystawienniczą kwoty 50.000,— zł, stanowiącej część nadwyżki dochodów nad wydatkami, uzyskanej przez organizatorów KWF „Wałbrzych 84”. Podejmując tę decyzję Prezydium wzięło pod uwagę duży zakres prac wykonywanych społecznie przez aktyw Okręgu oraz bardzo oszczędną gospodarkę środkami finansowymi;

— udzielenie absolutorium Komitetowi Organizacyjnemu Krajowej Wystawy Filatelistycznej „Smifil 84” (Łódź, 6—13.10.1984);

— powołanie na krajowego komisarza ze strony PZF Światowej Wystawy Filatelistycznej „Capex 87” kol. Henryka Białka;

— przyjęcie rozliczenia Krajowej Wystawy Filatelistycznej „Opole 84” z jednoczesnym zobowiązaniem Zarządu Okręgu PZF w Opolu do ostatecznego załat-

- wienia sprawy zaginięcia na Wystawie jednej karty z walorami z eksponatu wystawcy z Krakowa.
2. Złożenie zamówienia na 300 tys. koszulek na karty wystawowe.
 3. Przyjęcie do akceptującej wiadomości materiał do Biuletynu Informacyjnego PZF Nr 1/33 i Nr 2/34.
 4. Przyjęcie do Koła PZF „Polonia” niżej wymienionych członków nadzwyczajnych:
 - B. Clara Muto, USA — nr ewid. 301
 - Stanley K. King, USA — nr ewid. 302
 - Jacek Galkowski, Szwecja — nr ewid. 303
 - Simon Orczykowski, Francja — nr ewid. 304
 5. Akceptację zamierzeń do ujęcia w protokole o współpracy z:
 - a) Rumuńskim Związkiem Filatelistów na lata 1985—1986;
 - b) Czechosłowackim Związkiem Filatelistów — na lata 1986—1987.
 6. Przyjęcie do wiadomości wstępnego projektu konspektu „Podręcznika badania znaków pocztowych”. Zespołem przygotowującym wydawnictwo kieruje prof. Kazimierz Sztaba. Zespół współpracuje z członkami Komisji Ekspertów i Zwalczania Falszerstw.
 7. Zlecenie opracowania recenzji „Wstępnego szkicu do konspektu III wydania Polskich Znaków Pocztowych” autorstwa kol. Tadeusza Hampla. Opracowanie recenzji zlecono Kolegom Henrykowi Białkowi, Januszowi Księżkiemu, Władysławowi Michałowskiemu, Lechowi Popielewskiemu i Jerzemu Tokarowi.
 8. Przyjęcie sprawozdania z wyjazdu służbowego delegacji PZF do Rumunii celem uczestniczenia w dwustronnej wystawie filatelistycznej „Rumunia—Polska” (Jassi 25.05—1.06.1985 r.) oraz podpisania porozumienia o współpracy PZF i Krajowego Związku Filatelistów Rumuńskich na lata 1985—1986.
 9. Akceptację składu jury finału „Maratonu” (Gdańsk, 29.06.—5.07.1985 r.) w osobach: Ryszard Bełczyk (przewodniczący), Klemens Hejmowski, Leszek Kozieł, Franciszek Załoga. Dodatkowo jedna osoba zostanie dokoptowana na podstawie decyzji ZO PZF w Gdańsku.
 10. Akceptację rozdzielnika na wydawnictwo — reprint „Polskiego Filatelisty” (rok I—1894, nakład 2.000 egz.).
 11. Akceptację treści pisma do zarządów okręgów PZF w sprawie zamieszczania przez osoby trzecie ogłoszeń o wymianie w zagranicznej prasie filatelistycznej (KS). Z uwagi na ważność zagadnienia, pełny tekst pisma w tej sprawie publikujemy na dalszych stronach niniejszego numeru BI.

Uchwała Nr 77/XIII/85/Pr z dnia 7.07.1985 r. o nadaniu członkom Związku srebrnych odznak honorowych PZF.

Biorąc pod uwagę wkład pracy społecznej i pozytywnie oceniając całokształt działalności na rzecz propagowania polskiej filatelistyki, a szczególnie w uznaniu zasług w pracy włożonej w rozwój Polskiego Związku Filatelistów, w oparciu o przedłożone wnioski Zarządu Okręgu PZF w Łodzi oraz na podstawie opinii Komisji Odznaczeń i Wyróżnień ZG PZF, Prezydium ZG PZF zgodnie z § 3 pkt 1.3.a „Systemu wyróżnień w PZF” nadaje srebrne odznaki honorowe PZF niżej wymienionym członkom PZF z terenu Okręgu PZF w Łodzi:

1. Andryszkiewicz Włodzimierz	14. Kucharski Zdzisław
2. Barciński Zygmunt	15. Pilarczyk Piotr
3. Ćwikliński Józef	16. Pokora Waldemar
4. Dudziński Kazimierz	17. Rusin Stanisław
5. Gajewski Jan	18. Sadurski Tomasz
6. Gnap Stefan	19. Skwarno Józef
7. Grinberg Jan	20. Sowiński Stanisław
8. Koszada Karol	21. Stręgiel Czesław
9. Kowalski Janusz	22. Szymczak Piotr
10. Kowalski Władysław	23. Wilhelmi Andrzej
11. Krawczyk Jerzy	24. Witczak Zbigniew
12. Krupiak Zbigniew	25. Zajączkowski Waclaw
13. Kucharski Eugeniusz	26. Zasiadczyk Waclaw

Uchwała Nr 78/XIII/85/Pr z dnia 7.07.1985 r. o nadaniu członkom Związku złotych odznak honorowych PZF.

Zgodnie z wnioskami zarządów okręgów PZF oraz na podstawie opinii Komisji Odznaczeń i Wyróżnień ZG PZF, działając z mocy uchwały Plenum ZG PZF Nr 81/XIII/85/Pl z dnia 11 maja 1985 r., Prezydium ZG PZF pozytywnie oceniając całokształt działalności na rzecz propagowania filatelistyki, a szczególnie w uznaniu zasług w pracy włożonej w rozwój Polskiego Związku Filatelistów, na podstawie § 3 pkt 1.2.b „Systemu wyróżnień w PZF”, nadaje złote odznaki honorowe niżej wymienionym członkom PZF:

I. Z terenu działania Okręgu PZF w Lublinie:

1. Bożym Wiesław
2. Chudziak Stanisław

II. Z terenu działania Okręgu PZF w Łodzi:

1. Bazylewicz Andrzej	9. Mazerant Jerzy
2. Biegański Janusz	10. Popiołek Eugeniusz
3. Dobrowolski Wiesław	11. Rudziński Wiesław
4. Jarzębowski Kazimierz	12. Schneider Harry
5. Jaworski Edward	13. Siemaszkiewicz Jerzy
6. Jaworski Marian	14. Skupiński Paweł
7. Korycki Bogumił	15. Szepliński Kazimierz
8. Kunce Stefan	16. Wetland Stefan

(AK)

WAŻNIEJSZE DECYZJE PREZYDIUM ZG PZF podjęte dnia 7.07.1985 r.

1. Treść protokołu Nr 5/32/XIII/85/Pr z plenarnego posiedzenia Prezydium ZG PZF odbytego dnia 11 maja 1985 r. w Olsztynie, jako w pełni odzwierciedlającą przebieg obrad i rozważań, przyjęto jednogłośnie bez wnoszenia uwag.
2. W związku z kolejnym pismem Ministerstwa Łączności, informującym Zarząd Główny PZF o coraz częstszym otrzymywaniu bezpośrednio od poszczególnych ogniw Związku: klubów, kół, oddziałów i okręgów wniosków o:
 - nowe emisje znaczków;
 - stosowanie datowników okolicznościowych;
 - wykonywanie na kartkach i kopertach nadruków zawierających w swej treści informacje w zakresie działalności filatelistycznej,zwrócono się do wszystkich zarządów okręgów PZF (pismo L.dz. KW-300-743/85 z dnia 7.07.1985 r.) by przypominały podległym ogniom organizacyjnym o obowiązku składania takich wniosków za pośrednictwem ogniw nadrzędnych Związku. Dotyczy to także zarządów okręgów. Praktycznie wszystkie wnioski odnośnie spraw, o których mowa była wyżej, powinny być składane do Ministerstwa Łączności wyłącznie za pośrednictwem ZG PZF. Przypominając o powyższym Prezydium ZG PZF miało na uwadze dobro organizatorów wystaw i imprez — by nie byli oni zaskoczeni zwrotem ich pism, skierowanych bezpośrednio do Ministerstwa Łączności.
3. Na wniosek kol. Zygmunta Kałamagi — prezesa ZO we Wrocławiu, wiceprzewodniczącego Komitetu Organizacyjnego MWF „Socphilex 84”, z osiągniętej nadwyżki dochodów nad wydatkami (organizacji i przebiegu tej Wystawy), kwotę 500,0 tys. zł przeznaczono na częściowe pokrycie kosztów związanych z organizacją Wystawy Filatelistycznej „Byliśmy, Jesteśmy, Będziemy”. Pozostała część nadwyżki zostanie wykorzystana przez ZG PZF na propagandę, wystawiennictwo i działalność młodzieżową.
4. Przyjęto i zaakceptowano przygotowany przez wiceprezesa ZG PZF kol. Lucjana Węgrzyna referat programowy na III Konferencję Przewodniczących Kół PZF (Kalisz, 24—25.08.1985 r.). W treści referatu pt. „Zadania Koła w zakresie podnoszenia na wyższy poziom swej działalności i kształtowania opinii o Związku jako

- organizacji społeczno-kulturalnej”, została ujęta następująca problematyka:
- aktyw;
 - jakość szeregów w aspekcie wiedzy filatelistycznej;
 - współpraca Koła z Zarządem Okręgu PZF;
 - młodzież.

(AK)

POSIEDZENIE ODBYTE DNIA 24.08.1985 R.

Kolejne, trzydzieste czwarte w bieżącej XIII kadencji PZF plenarne posiedzenie Prezydium ZG PZF odbyło się w Kaliszu. Posiedzenie nie było planowane. Zorganizowano je z jednomyślną decyzją członków Prezydium ZG PZF przebywających w Kaliszu na III Ogólnopolskiej Naradzie Przewodniczących Kół PZF, decyzją uzasadnioną potrzebą pilnego rozpatrzenia spraw bieżących, wymagających decyzji Prezydium przed dniem 27 września br., na który to było zaplanowane kolejne posiedzenie Prezydium ZG PZF (w Gdańsku).

Posiedzenie otworzył i obradom przewodniczył prezes ZG PZF kol. Henryk Bialek.

Prezydium wyraziło zaniepokojenie w zakresie uzgodnień poczynionych przez Komisję Młodzieżową ZG PZF i Zarząd Okręgu PZF w Koszalinie, który jest organizatorem Międzynarodowego młodzieżowego konkursu filatelistycznego w 1986 roku — odnośnie terminu tego konkursu (wrzesień). Zgodnie z „Regulaminem młodzieżowych konkursów filatelistycznych państw socjalistycznych” (opublikowany w BI PZF Nr 2/34), konkurs powinien być przeprowadzany podczas wakacji letnich.

Ponieważ ZO PZF w Koszalinie wystosował już pisma do krajowych związków filatelistycznych KS w sprawie terminu konkursu, Prezydium ZG PZF postanowiło nie podejmować żadnych kroków do momentu otrzymania przez ZO w Koszalinie odpowiedzi na te pisma i poinformowania ZG PZF o ich treści. Niemniej Prezydium mocno podkreśliło i postanowiło przypomnieć, że jest generalną zasadą iż przy organizacji imprez filatelistycznych o zasięgu międzynarodowym, pierwsze pisma do zarządów głównych związków filatelistów (zapraszanych do udziału), kieruje Zarząd Główny PZF.

Prezydium omówiło wstępne sugestie kol. J. B. Klimy, dotyczące wydawania plakatów (wkładek do „Filatelisty”) oraz ich tematyki na lata 1986—1989. Tematyka na rok 1986: X Zjazd PZPR; młodzież. Odnośnie tematyki na dalsze lata Prezydium nie zajęło stanowiska, pozostawiając to zagadnienie do przedyskutowania już przez nowe władze PZF (po XIV Zjeździe PZF).

Prezydium przeanalizowało nadesłane przez zarządy okręgów PZF propozycje o wyróżnienie pamiątkowymi medalami wybitymi z okazji „35-lecia PZF”. Niestety, co z przykrością stwierdziło Prezydium, nie wszystkie propozycje zostały uwzględnione z uwagi na ograniczony nakład medalu.

W wyniku dyskusji nad ewentualnym przetłumaczeniem z języka niemieckiego książki pt. „Poczty miejskie w okupowanej Polsce 1915—1918” autora Stefana Petriuka — przewodniczącego Klubu Zainteresowań Polskimi Znakami Pocztoвыми przy Federacji Związków Filatelistów RFN, Prezydium postanowiło zlecić odpłatne wykonanie tej pracy. Podejmując tę decyzję Prezydium wzięło także pod uwagę przedłożone o tym wydawnictwie opinie kolegów: T. Hampla (O/Łódź) i J. Witkowskiego (O/Poznań).

W drugiej części posiedzenia Prezydium odbyło spotkanie z przedstawicielami (aktywem) władz wybieralnych Okręgu PZF w Kaliszu. Szersze informacje o przebiegu spotkania zawarte są w treści artykułu kol. J. B. Klimy (publikowanego na 30 str. niniejszego numeru BI).

(AK)

UCHWAŁY I WAŻNIEJSZE DECYZJE PREZYDIUM ZG PZF

Uchwała Nr 79/XIII/85/Pr z dnia 24.08. 1985 r. zatwierdzająca wszystkie decyzje i postanowienia podjęte w okresie od dnia 10 lipca do dnia 21 sierpnia 1985 r.

Uchwała niniejsza obejmuje między innymi:

1. Przyjęcie do akceptującej wiadomości sprawozdań z wyjazdów służbowych:
 - a) Kol. J. Szydło do CSRS — udział dwuosobowej delegacji PZF w dwustronnej wystawie filatelistycznej „CSRS—PRL” (Bohumin, 28.06—01.07.1985 r.);
 - b) Kol. K. Struga do NRD — udział dwuosobowej delegacji w dwustronnej wystawie filatelistycznej „NRD—PRL” (Görlitz, 05.—07.07.1985 r.).
2. Ustalenie ceny sprzedażnej wydawnictw ZG PZF:
 - a) koperty „Panorama Raclawicka” — 50,— zł;
 - b) reprints „Polski Filatelista” (rok 1894) — 200,— zł.
3. Przyjęcie do wiadomości treści protokołu Sądu Konkursowego XXIII finału ogólnopolskiego Maratonu filatelistycznego nt. „Nigdy więcej wojny”, przeprowadzonego w Gdańsku (01—02.07.1985 r.).
4. Wystąpienie do Węgierskiego Związku Filatelistów w sprawie nawiązania współpracy między Okręgiem PZF w Toruniu a środowiskiem filatelistycznym w Pécş.
5. Przyjęcie do Koła PZF „Polonia” niżej wymienionych członków nadzwyczajnych:

— Sophie Behlke, USA	— nr ewid. 305
— Krystyna Poltorak, USA	— nr ewid. 306
— Manfred Bergman, Szwajcaria	— nr ewid. 307
— Stanisław Płotka, Anglia	— nr ewid. 308
6. Przyjęcie do wiadomości informacji Ministerstwa Łączności dotyczącej wydawnictw o ograniczonym nakładzie, przeznaczonych głównie dla członków n. Związku, a mianowicie: wydawnictwa takie będą otrzymywać członkowie PZF o trzyletnim stażu z tym, że do „finalnego trzyletniego stażu” będzie się dochodzić stopniowo, przestrzegając następujących kryteriów:
 - staż w 1985 roku wg stanu przynależności na 30.06.1984 r. (przy zachowaniu ciągłego członkostwa i bieżącym wnoszeniu składek członkowskich);
 - staż w 1986 roku — wg stanu przynależności na 31.12.1984 r.
 - staż w 1987 roku — wg stanu przynależności na 30.06.1985 r.
 - staż w 1988 roku — wg stanu przynależności na 31.12.1985 r.
 - staż w 1989 roku — wg stanu przynależności na 31.12.1986 r.
 - itd.
7. Poparcie wniosków o wyjazdy za granicę:
 - a) Kol. J. Witkowskiego do Hamburga w celu wzięcia udziału w ŚWF „Mophila 85” (11—15.09.1985 r.) oraz w XXIII Kongresie Międzynarodowego Związku Dziennikarzy Filatelistycznych AIJP (14.09.1985 r.);
 - b) Kol. kol. St. Głowińskiego i J. Parfiniewicza do NRD (Berlin, 11—13.11. 1985 r.) w celu podpisania porozumienia o współpracy Okręgu PZF w Warszawie z Okręgiem Berlińskim Związku Filatelistów NRD.
8. Przygotowanie upominków w postaci walorów filatelistycznych dla przedstawicieli krajowych związków filatelistów KS, a także dla gości oficjalnych, którzy przybędą na centralne uroczystości „35-lecia PZF” (Gdańsk, 27—29.09.1985 r.).
9. Przyjęcie do akceptującej wiadomości wyników pracy jury „Konkursu z nagrodami na najlepszą publikację popularyzującą tematykę filatelistyczną w prasie, radiu i telewizji” w 1984 roku.
10. Przyjęcie do wiadomości treści pisma Ministerstwa Łączności skierowanego do Koła PZF przy Hucie Szkła „Ujście” w Ujściu, nawiązującego do wniosku wymienionego Koła w sprawie emisji znaczków o tematyce polskiego szklarstwa. Ministerstwo, dziękując za zgłoszenie ciekawego tematu zawiadamia, że włącza go do propozycji oczekujących do ewentualnego wykorzystania przy opracowywaniu planów wydawniczych na następne lata. Jednocześnie Ministerstwo Łączności zwróciło się do wnioskodawcy (Koła PZF) o nadesłanie sugestii materiałowych i fotograficznych.
11. Przekazanie kwoty 224 dolarów (USA) na konto Komitetu Organizacyjnego Świa-

- towej Wystawy Filatelistycznej „Italia 85” tytułem opłaty za udział w Wystawie eksponatów polskich wystawców.
12. Ufundowanie trzech upominków w postaci walorów filatelistycznych do dyspozycji krajowego komisarza wystawy filatelistycznej w Instytucie Polskim w Sztokholmie (04—27.09.1985 r.).
 13. Przyjęcie do wiadomości informacji Komitetu Organizacyjnego Światowej Wystawy Filatelistycznej „Ameripex 86” o zaproszeniu kol. J. Witkowskiego do udziału w pracach jury Wystawy. Zamierzenie postanowiono ująć w planie wyjazdów na 1986 rok.
 14. Wyróżnienie, w uznaniu wkładu społecznej pracy na rzecz krzewienia i rozwoju polskiej filatelistyki, Zarządu Okręgu PZF w Kaliszu kryształowym pucharem z emblematem PZF.
 15. Przyjęcie do akceptującej wiadomości wyników pracy jury powołanego do oceny artykułów filatelistycznych w katalogach wystaw filatelistycznych za lata 1983—1984.
 16. Wyrażenie zgody na organizację wyjazdowego posiedzenia Komisji Młodzieżowej ZG PZF (Poznań, 05—06.10.1985 r.).
 17. Wyrażenie uznania Zarządowi Okręgu PZF w Szczecinie za podjęcie cennej inicjatywy i zapoczątkowanie prac zmierzających do wydania monografii o charakterze filatelistycznym tego regionu kraju. Z uwagi na objęcie monografią obszaru obecnych województw: gorzowskiego, koszalińskiego i słupskiego — zarządy okręgów PZF w Gorzowie Wlkp. i w Koszalinie wyraziły gotowość współpracy w prowadzeniu dalszych prac badawczych i organizacyjnych na rzecz opracowania materiałów do monografii.

(AK)

WAŻNIEJSZE DECYZJE PREZYDIUM ZG PZF **podjęte dnia 24.08.1985 r.**

1. Prezydium ZG PZF jednomyślnie przyjęło i zatwierdziło — bez wnoszenia uwag — treść protokołu Nr 6/33/XIII/85/Pr z plenarnego posiedzenia Prezydium ZG PZF odbytego dnia 7 lipca 1985 roku w Warszawie.
2. Ekspozyty filatelistyczne wysyłane na wystawy filatelistyczne za granicą, postanowiono ubezpieczać na koszt PZF do maksymalnej wartości 1 mln zł. W przypadku ekspozycji o wartości przekraczającej 1 mln zł, różnicę z tytułu ubezpieczeń od wartości powyżej 1 mln zł pokrywa wystawca (właściciel ekspozycji). Ponadto Prezydium ustaliło, że określenie „do wartości 1 mln zł” w szczególnie uzasadnionych przypadkach także można interpretować i odnosić do średniej wartości wszystkich ekspozycji wysyłanych na daną wystawę. Tak więc praktycznie może zaistnieć sytuacja, w której ekspozycja o wyższej wartości (niż 1 mln zł) będzie ubezpieczony na koszt PZF.
3. Ustalono listę aktywistów i działaczy Związku wyróżnionych pamiątkowymi medalami wybitymi z okazji 35-lecia PZF.

OKRĘG PZF BIAŁYSTOK

Edmund Cynkiewicz, Henryk Filipow, Jerzy Nofikow, Zygmunt Skrobecki, Czesław Stankiewicz, Aleksander Stepanczenko, Helena Szponarska, Stanisław Świerad, Janusz Toporkiewicz, Walentyna Zmieńko-Tokarzewicz.

OKRĘG PZF BIELSKO-BIAŁA

Ignacy Bujarowicz, Paweł Cieślak, Andrzej Derwich, Tadeusz Gallos, Adolf Halama, Władysław Hornik, Marian Libionka, Adam Maksicki, Mirosław Małecki, Eugeniusz Matyszkowicz, Andrzej Wójcicki.

OKRĘG PZF BYDGOSZCZ

Józef Bartkowski, Ryszard Belczyk, Roman Brajczewski, Zbigniew Drost, Kazimierz Frankiewicz, Zbigniew Kruszczyński, Janusz Księski, Hubert Kurczewski, Antoni Małachowski, Alojzy Sobczyński, Edmund Wawrzynek, Zygmunt Wiatrowski, Wiesław Więckowski.

OKRĘG PZF CZĘSTOCHOWA

Tadeusz Balawender, Henryk Dzielawski, Zbigniew Janikowski, Kazimierz Krykwiński, Adolf Mrowiec, Włodzimierz Szubka.

OKRĘG PZF GDAŃSK

Julian Bielecki, Kazimierz Bożyk, Władysław Cudowski, Kazimierz Hildebrandt, Jan Jałoszyński, Bolesław Jankowski, Władysław Kamiński, Bogusław Kopczyński, Jerzy Kruszyński, Domicela Lemańska, Jerzy Lewandowski, Elżbieta Mańkowska, Wiktor Mazurkiewicz, Aleksander Nowaczyński, Stanisław Plichta, Andrzej Semenowicz, Stanisław Skonecki, Stanisław Szmoń, Jan Szuba, Piotr Śmieszek, Jerzy Tur, Zygmunt Wasilewski, Lucjan Węgrzyn, Józef Wielkopolan.

OKRĘG PZF GORZÓW WLKP.

Czesław Dąbrowa, Stanisław Hryckiewicz, Józef Kuziara, Zbigniew Lewandowski, Wiktor Pawluczyk, Stanisław Seweryński.

OKRĘG PZF KALISZ

Zdzisław Galuba, Aleksy Grabias, Roman Matusiak, Zygmunt Organista, Józef Włodarczyk, Jacek Zuchowski, Marian Żurkiewicz.

OKRĘG PZF KATOWICE

Bogdan Balcerowicz, Piotr Basan, Józef Bednarz, Kazimierz Biały, Karol Błaszczyk, Alojzy Burczyk, Bronisław Grabek, Bogusław Jakubowicz, Józef Janik, Ryszard Jasicki, Ryta Jurasz, Jerzy Jurzykowski, Jerzy Klimuk, Józef Klink, Henryk Kolorz, Kazimierz Kowolik, Eugeniusz Korn, Józef Kwaśniok, Henryk Lamparski, Kazimierz Ludera, Barbara Łaskawiec, Karol Micza, Bernard Miczka, Józef Miga, Alfred Nawrot, Paweł Nocoń, Jerzy Nowak, Marian Nowak, Kazimierz Paśko, Józef Pulecki, Michał Serafin, Danuła Soehrich, Władysław Sołowjew, Zygmunt Szkotak, Feliks Szot, Marian Szwemin, Józef Szydło, Remigiusz Walewski, Adam Tyszecki, Alfred Wencel, Erwin Więcek, Jerzy Zadurowicz, Walter Zagóra, Franciszek Załoga, Jerzy Zwierzchowski, Kazimierz Żurek.

OKRĘG PZF KIELCE

Stanisław Błaszczyk, Marian Borkowski, Marian Frąszczak, Kazimierz Kocowski, Franciszek Korbel, Tadeusz Langer, Edward Michalik, Karol Strug, Julian Wojtusik, Zygmunt Woźniak, Edward Wójcik.

OKRĘG PZF KOSZALIN

Władysław Dołęgowski, Zygmunt Linke, Jerzy Musiał, Jan Prokulewicz, Zbigniew Stasiowicz, Józef Sudakiewicz, Marian Wawrzynkowski, Tadeusz Zientara.

OKRĘG PZF KRAKÓW

Teodor Broda, Jerzy Bąkowski, Leszek Chodorowski, Stefan Dylewski, Ignacy Ginda, Tadeusz Jach, Adam Janikowski, Mieczysław Jarosch, Stefan Karaś, Rudolf Koliba, Józef Kozielski, Józef Kubicki, Andrzej Lipski, Kazimierz Maj, Jan Malik, Antoni Matysik, Anna Nałysnyk, Adam Niemczyk, Aleksander Ostrowski, Jerzy Piechowicz, Lucjan Piekarz, Jan Ryblewski, Tadeusz Rydet.

OKRĘG PZF LUBLIN

Józef Herda, Władysław Hobot, Kazimierz Jagowdzik, Tadeusz Janiszewski, Janusz Koput, Borys Kuskow, Jerzy Polak, Jan Sankowski, Ludwik Strzelecki, Janusz Szczepański, Henryk Tajer, Aleksander Wojno, Stanisław Żuchowski.

OKRĘG PZF ŁÓDŹ

Mieczysław Czernik, Kazimierz Domaradzki, Władysław Farbotko, Wiesław Fijałkowski, Grzegorz Frąckiewicz, Czesław Galiński, Tadeusz Hampel, Przemysław Kamańczyk, Małgorzata Knasiakowska, Ireneusz Kołaciński, Tadeusz Kościan, Leszek Kozieł, Julian Mianowski, Zbigniew Piekut, Stanisław Płonka, Wilhelm Radek, Ryszard Rosin, Edmund Ryba, Witold Rybak, Stanisław Sadowski, Henryk Szmidt, Stefan Śniady, Jerzy Tokar, Roman Wajdowicz, Jan Wiśniewski, Lesław Zabilski, Witold Zurawski.

OKRĘG PZF OLSZTYN

Zygmunt Badura, Jerzy Frontczak, Waldemar Kisiel, Jerzy Kłodos, Hieronim Kobyliczak, Sławomir Olek, Józef Oleksiak, Zenon Tworkowski, Marian Wałek.

OKRĘG PZF OPOLE

Konstanty Aleksandrow, Aleksander Cyprys, Jan Heffner, Henryk Kędzierski, Adam Kobiakowski, Leopold Krupa, Kazimierz Krych, Leonard Lisiecki, Zbigniew Lubas, Stanisław Sękowski, Stefan Stawarz, Bolesław Tokar, Juliusz Wudel.

OKRĘG PZF POZNAŃ

Witold Bartoszewski, Zdzisław Biadasz, Zygmunt Borucki, Edmund Jankowski, Bronisław Jasicki, Mikołaj Karpiński, Jarosław Koczorowski, Kazimierz Koczorowski, Lech Konopiński, Henryk Kowalski, Anna Kozłowska, Kazimierz Kurzawa, Zbigniew Lindecki, Ludwik Malendowicz, Henryk Mazur, Bogdan Okoniewski, Jan Olejniczak, Kazimierz Pilarczyk, Zygmunt Rosiejka, Stefan Skrzypek, Kazimierz Sońnicki, Bernard Stępczyński, Jan Witkowski.

OKRĘG PZF RZESZÓW

Aleksander Bobecki, Stanisław Gawron, Józef Gosztyła, Michał Jachimowski, Antoni Kędzior, Stanisław Kolaszko, Mieczysław Nyczek, Wojciech Rzymek, Emil Szałaj, Lesław Schmutz, Henryk Skupiński, Witold Szymczyk, Mieczysław Syta, Karol Wietrzny, Władysław Wydro.

OKRĘG PZF SZCZECIN

Zbigniew Gniewoszewski, Józef Grabarczyk, Marian Kamiński, Zbigniew Kamizelich, Stanisław Krzywicki, Jan Lichota, Marian Michalski, Władysław Michałowski, Wacław Siekierzyński, Alojzy Słowiński, Władysław Smotrycki, Jerzy Stychlerz, Stanisław Szymanek, Władysław Tomas, Piotr Zaremba, Stanisław Zdanowski.

OKRĘG PZF TARNÓW

Danuta Głowacka, Wiesław Kaczmarczyk, Andrzej Knop, Ryszard Pchowicz, Bronisław Paluszyński, Tadeusz Prokopik, Kazimierz Stolp, Igor Terlecki.

OKRĘG PZF TORUŃ

Marian Dorawa, Eugeniusz Droste, Karol Guttman, Ludwik Loryński, Alojzy Oszuścik, Zbigniew Paczkowski, Lech Popielewski, Marian Sytek, Marian Ways, Józef Zieliński.

OKRĘG PZF WAŁBRZYCH

Bronisław Brzozowski, Zbigniew Gałusiński, Stanisław Kaczmarek, Jerzy Kozakiewicz, Wiesław Kuczyński, Wacław Lipski, Zbigniew Motyka, Bogdan Paszyński, Stefan Spyra.

OKRĘG PZF WARSZAWA

Lucjan Adameczyk, Michał Andruszczyszyn, Marian Arceusz, Henryk Balcer, Zygmunt Baranowski, Jan Barczyk, Henryk Białek, Fabian Bura, Jerzy Bąkowski, Marian Chabowski, Zbigniew Cieślukowski, Ludwik Czajkowski, Feliks Czapla, Wiktor Dietz, Jerzy Dobrzeńcki, Janusz Dworakowski, Józef Falkowski, Stefan Falkowski, Zbigniew Fijałek, Włodzimierz Głogowski, Stanisław Głowiński, Włodzimierz Goszczyński, Tadeusz Grodecki, Maria Groer, Wiktor Gronert, Jerzy Gruszczyński, Maryla Iwanicka, Edward Jankowski, Hilary Jankowski, Jacek Kapkowski, Jerzy Klima, Jan Kolpak, Helena Konofalska, Andrzej Kopczyński, Józef Kosacki, Edward Kowal, Jerzy Kozłowski, Władysław Kraska, Jacek Krolski, Adam Król, Antoni Kurczyński, Jerzy Lewandowski, Stanisław Lewiński, Tadeusz Malinowski, Stanisław Melion, Tadeusz Morawski, Józef Mckan, Wiesław Nachciński, Jerzy Parfiniewicz, Henryk Paśkiewicz, Stefan Piątek, Aleksander Piekarz, Stanisław Pobudejski, Tadeusz Polanowski, Władysław Pożaroszczyk, Cezary Rudziński, Ryszard Rzepko, Adolf Saniuk, Leopold Sipiński, Władysław Skoczynski, Leszek Stępień, Edward Szczepański, Helena Szedny, Stanisław Szostek, Ryszard Szymański, Wacław Szymański, Tadeusz Witkowski, Irena Zielińska, Zbigniew Zieliński, Stanisław Żółkiewski.

OKRĘG PZF WROCŁAW

Leon Beme, Marian Broś, Franciszek Gawlik, Edward Gilarski, Zdzisław Jakubiec, Zygmunt Kałamaga, Ignacy Łęgosz, Julian Nawrot, Zdzisław Olszanowski, Janusz Owczarek, Zbigniew Pakulski, Stanisław Pilch, Stefan Pióro, Franciszek Remisz, Stanisław Rytko, Witold Szepietowski, Jan Światłoch, Janusz Tomkalski, Edward Wojciechowski, Leon Wróbel, Jerzy Zareba.

OKRĘG PZF ZIELONA GÓRA

Henryk Gawryś, Aleksander Hołyś, Leon Korzeniewski, Włodzimierz Maciejowski, Zbigniew Majewski, Zdzisław Niewiadomski, Bogusław Olechnowski, Sobiesław Piontek.

Ponadto pamiątkowymi medalami Prezydium postanowiło uhonorować szereg instytucji i osób współpracujących, wspomagających i popularyzujących działania PZF.

(AK)

POSIEDZENIE ODBYTE DNIA 27.09.1985 R.

Posiedzenie odbyło się w siedzibie Zarządu Okręgu PZF w Gdańsku. Uczestniczyli wszyscy członkowie Prezydium. Wśród zaproszonych gości byli między innymi kol. Zbigniew Zieliński — przewodniczący GKR PZF, Stanisław Sadowski — przewodniczący GSK PZF, Piotr Śmieszek — członek GKR PZF i Jerzy B. Klima — rzecznik prasowy Związku.

Obradom przewodniczył prezes ZG PZF kol. Henryk Białek.

Chwilą ciszy uczczono pamięć Kolegów, którzy odeszli od nas na zawsze, a wśród nich: Tadeusza Kopeckiego, Ryszarda Rzepko, Tadeusza Sikory.

Przed rozpoczęciem realizacji porządku dziennego obrad, przedstawiciele Zarządu Okręgu PZF w Rzeszowie Koledzy Stanisław Gawron i Marian Syta, dokonali aktu dekoracji odznaką „Zasłużony dla Okręgu PZF w Rzeszowie” Kolegów: Henryka Białka, Andrzeja Kopczyńskiego, Ryszarda Szymańskiego i Lucjana Węgrzyna.

Podczas obrad dyskutowano nad terminem międzynarodowego młodzieżowego konkursu filatelistycznego, który ma się odbyć w 1986 roku. Komisja Młodzieżowa ZG PZF i bezpośredni organizator — Okręg PZF w Koszalinie ustalili termin na pierwszą dekadę września 1986 r. Odbiega on od postanowień w tym zakresie, zawartych w treści art. 2 ust. 2 „Regulaminu młodzieżowych konkursów filatelistycznych państw socjalistycznych” (BI PZF Nr 2/34 — str. 32). Ostatecznie postanowiono, że sprawa zostanie rozpatrzona i decyzja zapadnie na roboczym posiedzeniu Prezydium ZG PZF po powrocie prezesa ZG PZF kol. H. Białka z konferencji prezesów krajowych związków filatelistycznych KS, która odbędzie się podczas Międzynarodowej Wystawy Filatelistycznej „Socphilex 85 — Historia Poczty” w Berlinie (4—13.10.1985 r.). Bowiem w zaistniałej sytuacji Prezydium uznało za niezbędne skonsultowanie sprawy ze związkami, których przedstawiciele będą uczestniczyć w konkursie.

Kolega Zbigniew Zieliński — przewodniczący GKR PZF, poinformował Prezydium o wynikach kontroli rozliczeń Międzynarodowej Wystawy Filatelistycznej „Socphilex 84” we Wrocławiu. Podkreślił bardzo duże zaangażowanie i wkład społecznej pracy aktywów Okręgu PZF we Wrocławiu w organizację Wystawy i imprez towarzyszących. Zwrócono uwagę na to, że w Zarządzie Okręgu pozostała duża ilość pełnych kompletów wydawnictw z imprezy towarzyszącej Wystawie, a mianowicie poczty specjalnej „Szlakiem Poczty Polskiej Ludowego Wojska Polskiego”.

Prezydium krytycznie oceniło realizację wszystkich dotychczasowych ustaleń odnośnie terminów wydania Palmaresu Wystawy. Mimo wielokrotnych zapewnień ze strony organizatorów, żaden termin nie został dotrzymany. Prezydium rozważyło sprawę ewentualnego wstrzymania wydania drukiem Palmaresu. Padły sugestie powielenia jedynie protokołu Jury Wystawy i rozesłania go do wszystkich zarządów okręgów PZF. Ostatecznie sprawę postanowiono przedłożyć do rozpatrzenia na posiedzeniu Zarządu Głównego PZF.

O przebiegu przygotowań do centralnych uroczystości obchodów 35-lecia PZF poinformował kol. Lucjan Węgrzyn — przewodniczący Komitetu Organizacyjnego obchodów. Prezydium złożyło na ręce kol. Lucjana Węgrzyna podziękowanie wszystkim członkom Komitetu Organizacyjnego za sprawne, operatywne i właściwe działanie.

Kolega Stanisław Sadowski — przewodniczący Komitetu Organizacyjnego dwu-

stronnej wystawy filatelistycznej „Polska—Szkocja” (Łódź, 17—20.10.1985 r.) złożył informację o stanie przygotowań do tej wystawy. Podkreślił, że wszystkie prace przebiegają zgodnie z przyjętymi założeniami i planem.

Prezydium, za pośrednictwem kol. Jana Ryblewskiego, zwróciło się do Jury medalu „Za zasługi dla rozwoju publikacji filatelistycznych” z prośbą o przyspieszenie prac i przedłożenie propozycji w zakresie wyróżnień.

Podobnie Prezydium zwróciło się do kol. Zygmunta Wiatrowskiego z prośbą o przyspieszenie prac zespołu powołanego do oceny wydawnictw Związku. Kolega Z. Wiatrowski zapewnił Prezydium, że prace zespołu i wyniki dotyczące wydawnictw w 1984 r. zostaną zakończone i przedłożone Prezydium w październiku br.

Dyskutowano nad przedłużającą się sprawą i trwającymi uzgodnieniami w zakresie zarejestrowania polskiej grupy AIJP (Polska grupa Międzynarodowego Stowarzyszenia Dziennikarzy Filatelistycznych). W przedmiocie tym wyrażono pogląd, że w najbliższej przyszłości problem ten zostanie definitywnie rozstrzygnięty na korzyść zarządu tej grupy dziennikarzy.

Prezydium kolejny raz zaapelowało do wszystkich działaczy Związku, społecznie zaangażowanych w przygotowanie materiałów do wydania drukiem opracowania pt. „Zasady organizacyjne wystawiennictwa filatelistycznego w Polsce”, by przyspieszyli swoje działania. Prezydium z przykrością zwróciło uwagę, że w realizacji tego przedsięwzięcia, tak bardzo istotnego dla Związku, a zwłaszcza dla organizatorów wystaw filatelistycznych, notuje się tak duże opóźnienie.

Prezydium przedyskutowało propozycje Komisji Odznaczeń i Wyróżnień ZG PZF o nadanie odznak honorowych Związku i w tym zakresie podjęło stosowne decyzje.

(AK)

UCHWAŁY I WAŻNIEJSZE DECYZJE PREZYDIUM ZG PZF

Uchwała Nr 80/XIII/85/Pr z dnia 27.09.1985 r. zatwierdzająca wszystkie decyzje i postanowienia powzięte w okresie od dnia 28 sierpnia do dnia 25 września 1985 r.

Uchwała niniejsza obejmuje między innymi:

1. W uznaniu wkładu pracy na rzecz rozwoju polskiej filatelistyki, a w szczególności na rzecz rozwoju Polskiego Związku Filatelistów — wyróżnienie Zarządu Okręgu PZF w Gdańsku pucharem kryształowym z emblematem PZF.
2. Odstąpiono od obciążenia przez ZG PZF okręgów PZF z tytułu druku deklaracji — kartotek.
3. Zlecenie wykonania w języku niemieckim nadruku na 400 karnetach wydanych z okazji 90-lecia ruchu filatelistycznego w Polsce o treści informującej i propagującej działalność PZF. Większość karnetów została przeznaczona do dyspozycji delegacji PZF na MWF „Socphilex 85” (Berlin, 04—13.10.1985 r.).
4. Przyjęto do wiadomości informację kol. M. Waysa — przewodniczącego Komisji Ekspertów i Zwalczenia Falszerstw ZG PZF o przygotowywaniu przez wymienionego Kolegę artykułu do „Filatelisty”, w treści ostrzegającego członków Związku przed zakupem fałszywych znaczków.
5. Przyjęcie do akceptującej wiadomości faktu podpisania umowy między PZF i PWN w Warszawie w sprawie wydania Encyklopedii Filatelistyki Polskiej. Dnia 4 września w imieniu ZG PZF umowę podpisali Koledzy: Henryk Białek — prezes ZG PZF, Tadeusz Hampel — redaktor naczelny Encyklopedii oraz Ob. Marian Orłóżeński — główny księgowy ZG PZF. Ze strony PWN umowę podpisał redaktor naczelny, dyrektor Wydawnictw Encyklopedycznych Ob. Marcinowski.

Całość materiału do druku ma być przekazana Wydawnictwu w drugim półroczu 1986 roku. Od chwili przekazania materiałów Encyklopedia ukaże się w księgarniach w ciągu dwóch lat. Nakład I wydania — 50 tys. egz.

6. W zakresie wystaw filatelistycznych:
 - ufundowanie nagród do dyspozycji jury:
 - a) Światowej Wystawy Filatelistycznej „Italia 85” (Rzym, 25.10—03.11.1985 r.) — puchar kryształowy z emblematem PZF;
 - b) Międzynarodowej Wystawy Filatelistycznej „Socphilex 85” (Berlin, 04—13.10.1985 r.) — puchar kryształowy z emblematem PZF;
 - c) dwustronnej wystawy filatelistycznej „Polska—Szkocja” (Łódź, 17—20.10.1985 r.) — puchar kryształowy z emblematem PZF.
7. W uznaniu dotychczasowej współpracy — wyróżnienie Związku Filatelistów NRD pucharem kryształowym z emblematem PZF.
8. Upoważnienie kol. J. Zaborowskiego do prowadzenia w imieniu Prezydium ZG PZF rozmów w MSZ odnośnie współpracy ze Związkiem Filatelistów Mongolii.
9. Przyjęcie sprawozdania kol. J. Zaborowskiego z wyjazdu służbowego do Szwecji na wystawę filatelistyczną zorganizowaną w Instytucie Polskim w Sztokholmie (04—27.09.1985 r.).
Na wystawie prezentowano eksponaty Kolegów:
 - W. Ryszawego — „Polska filatelistyka olimpijska”;
 - W. Studzińskiego — „Zabytki architektury w PRL”;
 - M. Syty — „Polska Ludowa” (fragment zbioru);
 - P. Wieczorka — „Chopin na polskich znaczkach”.
10. Zobowiązanie Komisji Młodzieżowej ZG PZF by począwszy od 1986 roku w rozdzielnicach walorów filatelistycznych otrzymywanych od Ministra Łączności w darze dla młodzieży, uwzględniała przydział pięciu jednostek abonamentowych (kasowanych) dla Instytutu Polskiego w Sztokholmie z przeznaczeniem dla szwedzkiej młodzieży — w ramach propagandy polskiego znaczka pocztowego.
11. Wystąpienie do wszystkich zarządów okręgów PZF (pismo L.dz. ZG-01-1024/85 z dnia 18 września br.) z przypomnieniem o niektórych decyzjach ZG PZF związanych z terminowym składaniem materiałów z przebiegu kampanii sprawozdawczo-wyborczej do władz PZF.
12. Nawiązanie kontaktu z Radą Naczelną ZHP i przeprowadzenie wstępnych rozmów dotyczących sprawności harcerskiej „Kolekcjoner-filatelista”.
13. Wyrażenie — na prośbę Sekretarza Generalnego Światowej Wystawy Filatelistycznej „Stockholmia 86” — zgody na uczestniczenie kol. Zygmunta Wiatrowskiego w składzie osobowym Jury tej Wystawy. Kandydaturę kol. Z. Wiatrowskiego w imieniu Zarządu FIP zgłosił koordynator z ramienia FIP p. dr. Dahinden.

Uchwała Nr 81/XIII/85/Pr z dnia 27.09.1985 r. o nadaniu członkom Związku srebrnych odznak honorowych PZF.

Biorąc pod uwagę wkład pracy społecznej i pozytywnie oceniając całokształt działalności na rzecz propagowania polskiej filatelistyki, a szczególnie w uznaniu zasług w pracy włożonej w rozwój Polskiego Związku Filatelistów, w oparciu o przedłożone wnioski zarządów okręgów PZF oraz na podstawie opinii Komisji Odznaczeń i Wyróżnień ZG PZF, Prezydium PZF na podstawie § 3 pkt. 1.3.a „Systemu wyróżnień honorowych w PZF” nadaje srebrne odznaki honorowe niżej wymienionym członkom PZF:

1. Kazimierz Zaręba	— O/Warszawa
2. Józef Borejko	— O/Wrocław
3. Zbigniew Korniak	— O/Wrocław
4. Regina Przygoda	— O/Wrocław
5. Andrzej Repelowski	— O/Wrocław
6. Irena Szenajch	— O/Wrocław
7. Ryszard Słaski	— O/Wrocław
8. Zbigniew Wojciechowski	— O/Wrocław

(AK)

WAŻNIEJSZE DECYZJE PREZYDIUM ZG PZF
podjęte dnia 27.09.1985 r.

1. Treść protokołu Nr 7/34/XIII/85/Pr z plenarnego posiedzenia Prezydium ZG PZF, odbytego dnia 24 sierpnia 1985 roku w Kaliszu, jako w pełni odzwierciedlającą przebieg obrad, przyjęto jednomyślnie — bez wnoszenia uwag.
2. Zobowiązano Komisję Młodzieżową ZG PZF do ustalenia terminu (dnia i godzin) cotygodniowych stałych posiedzeń tej Komisji.

(AK)

INICJATYWA I KONSEKWENCJA — GODNE NAŚLADOWANIA

Na adres Zarządu Głównego PZF wpłynęło pismo Zarządu Oddziału PZF w Gliwicach (Okręg Katowice). Pismo z dnia 27 sierpnia br. (z liczbą dziennika), podpisane przez członków Zarządu Oddziału w osobach Kolegów: Feliksa Szota — prezesa i Józefa Miga — sekretarza. A więc pismo — jak pismo. Niby nic dziwnego gdyby nie to, że jego treść zawiera informację, iż Oddział PZF w Gliwicach dla uczczenia 30-lecia PZF (1980 r. wówczas jeszcze Delegatura — pierwszy wykrzyknik) ufundował książeczkę mieszkaniową wychowance Państwowego Domu Dziecka Nr 1 w Gliwicach — Jolancie Majewskiej, z wkładem 21.600,— zł.

Jak z dalszej treści pisma wynika, z uwagi na wzrost wymaganych wkładów do spółdzielni mieszkaniowej, kierownictwo PDD Nr 1 zwróciło się do Oddziału PZF w Gliwicach o dofinansowanie wkładu (nie uzupełnienie) do 105.000,— zł. I tutaj Zarząd Oddziału dla formalności nadmienia, że Jolanta ze swoich oszczędności (stypendia, nagrody itp.!! — dwa wykrzykniki) wpłaciła na tę książeczkę 23.000,— zł (!!). Natomiast Zarząd Oddziału zwrócił się do swoich Kół PZF, aby brakującą kwotę 59.800,— zł uzupełnić (czytaj zebrać). I co? Normalnie? Na ten apel, co autorytatywnie stwierdzają swoimi podpisami na wstępie wymienieni członkowie Zarządu Oddziału, odpowiedziało 34 (trzydzieści cztery) Koła PZF ogółem wpłacając kwotę 157.588,— zł. I co? Nadwyżka? Nie!

W czerwcu 1984 roku uzupełniono wkład i książeczkę przekazano Jolancie. A nadwyżkę — o tym będzie dalej.

Wracając do wątku pisma należy przypomnieć, że działo się to w 1984 roku i dlatego „akcję”, jako to w piśmie zaznaczono, zaliczono jako trwały wkład dla uczczenia 40-lecia Polski Ludowej. Nadto Koło PZF Nr 51 (oczywiście Oddział w Gliwicach) działające przy BS i PE (ach te skróty; chyba chodzi o Biuro Studiów i Projektów) „Energoprojekt” w Gliwicach, w piątą rocznicę swego powstania dokonało wpłaty 50.000,— zł na książeczkę mieszkaniową dla wychowanka PDD Nr 2 w Gliwicach — Ryszarda Fabisiaka. A Zarząd Oddziału w Gliwicach uzupełnił wkład kwotą 20.000,— zł tak, by był pełny, tzn. wynosił 105.000,— zł.

Ten fakt także został zaliczony na konto upamiętnienia 40-lecia Polski Ludowej.

Dalej Zarząd Oddziału informuje, że swoją uchwałą postanowił, aby „nadwyżkę z uzyskanych kwot w równych częściach wykorzystać na zagospodarowanie mieszkań wychowanków PDD, względnie, jeśli będzie to możliwe (finansowo — mój dopisek) — na ufundowanie trzeciej książeczki mieszkaniowej (!!... kolejny wykrzyknik).

Podpisujący pismo, a wyżej już wymienieni, w ostatnim zdaniu (pisma) tylko zaznaczają: cyt. „Informując o tym Zarząd Główny PZF pozostajemy z filatelistycznym pozdrowieniem”.

Nie podejmuję się komentować treści tego pisma. Osobiście uważam, że wszystko zostało w nim jasno powiedziane. Została pokazana autentyczna dobra ludzka wola. I tych, co to zorganizowali i tych, co wnieśli swój wkład finansowy. Niewątpliwie, częstokroć byli to ci sami ludzie — członkowie Polskiego Związku Filatelistów.

Na podkreślenie zasługują tu (moim zdaniem) dwa momenty. Pierwszy, że rozpozczęta „akcja” (brzydka nazwa) w 1980 roku nie była jednorazowym „zrywem”, a raczej społecznym działaniem na rzecz innych (chyba to prawda i brzmi inaczej), działaniem nadal kontynuowanym. Drugi moment, o którym trudniej się wypowiedzieć (nie znam szczegółów) to fakt, że Jolanta — wychowanka PDD Nr 1 w Gliwicach swoje oszczędności (przypominam: stypendia, nagrody itp.) przeznaczyła i wpłacała na uzupełnienie wkładu mieszkaniowego. Uważam, że w tym też jest jakiś udział — wychowawczy PDD Nr 1 w Gliwicach.

Wszystkim aktywistom (czytaj członkom Kół PZF) zrzeszonym w Oddziale PZF w Gliwicach, w imieniu Prezydium Zarządu Głównego PZF gratuluje inicjatywy i konsekwencji — godnej naśladowania.

Sekretarz ZG PZF
Andrzej Kopczyński

POLSKI ZWIĄZEK FILATELISTÓW
ZARZĄD OKRĘGU
(wszystkie)

**Dotyczy: zamieszczania ogłoszeń o wymianie w prasie filatelistycznej za granicą
(w KS)**

Prezydium Zarządu Głównego PZF zawiadamia, że na spotkaniu przedstawicieli krajowych związków filatelistycznych, które odbyło się w Moskwie 28 kwietnia br. między innymi dyskutowana była sprawa umieszczenia ogłoszeń w prasie filatelistycznej osób pragnących nawiązać kontakty wymienne.

Ponieważ zdarzały się przypadki późniejszego niewywiązywania się z zobowiązań, a więc braku solidności, na wyżej wymienionym posiedzeniu zapadła decyzja, że publikowanie w prasie filatelistycznej (KS) anonsów kolekcjonerów-filatelistów z zagranicy, będzie dokonywane za wyraźną pisemną zgodą Związku, którego członkiem jest osoba pragnąca by jej ogłoszenie zostało opublikowane.

Dlatego też tryb postępowania w stosunku do członków PZF zostaje ustalony następująco: zainteresowany członek PZF, posiadający zezwolenie na prowadzenie wymiany walorów filatelistycznych z zagranicą składa wniosek (wraz z pełną treścią ogłoszenia) za pośrednictwem macierzystego Koła PZF do Zarządu Okręgu. Zarząd Okręgu po rozpatrzeniu wniosku (z uwzględnieniem opinii zarządu Koła i Komisji Wymiany z Zagranicą Okręgu), całość sprawy wraz ze swoim stanowiskiem przekazuje do ZG PZF. Zarząd Główny po rozpatrzeniu przesyła do właściwego krajowego związku filatelistów, w którego organie prasowym zainteresowany kolekcjoner pragnął opublikować ogłoszenie.

(podstawa: prot. Nr 26/173/XIII/85/Prob. z dnia 3 lipca 1985 r.

Za Prezydium ZG PZF
Sekretarz

Andrzej Kopczyński

RYSZARD RZEPKO

Odszedł od nas zasłużony dla ruchu filatelistycznego wieloletni działacz Kolega Ryszard Rzepko. Postać, która różnie była przyjmowana przez filatelistów. Jednak nie było nikogo, kto nie aprobowałby Jego poczynań, kto nie zgadzałby się z Jego wiedzą filatelistyczną, z oceną, że to co robi jest zbieżne z myślą o rozwoju filatelistyki, rozwojem Polskiego Związku Filatelistów.

W szeregi PZF wstępuje w 1956 roku. Pełen energii, angażujący się emocjonalnie w swą pracę, nie pozostaje długo bezczynny. Już w 1962 roku podejmuje aktywną działalność. Zostaje sekretarzem Komisji Wystaw Okręgu Warszawskiego PZF. Od pierwszych dni wszystkich zaskakuje ogromnym zaangażowaniem, słusznymi i rzeczowymi radami oraz trzeźwą oceną zagadnień, a także dobrą znajomością zasad filatelistyki.

Taka postawa nie mogła zostać nie dostrzeżona i właściwie oceniona. W 1964 roku zostaje przewodniczącym Komisji Wystaw Okręgu, a od 1970 roku przyjmuje funkcję wiceprezesa Okręgu Warszawskiego, udzielając się jednocześnie w pracach Komisji Wystaw ZG PZF. W ogóle wystawiennictwo filatelistyczne było Jego Pasją. Potrafił znajdować wciąż nowe formy wystawiennictwa wprowadzając do niego atrakcyjne elementy. Na podkreślenie zasługi Jego doradztwo w sprawie stempli i wydawnictw.

Wysoki, dobrze zbudowany, sprawiał wrażenie ociężałego, powolnego. Jednak, gdy dyskusja schodziła na tematy filatelistyki, stawał się innym człowiekiem. Żywo dyskutujący, nie stroniący od gwałtownej gestykulacji, uśmiechnięty, z młodzieńczym temperamentem potrafił przekonać do swych pomysłów nawet najbardziej zatwardziały przeciwnik. O swe teorie i pomysły walczył żarliwie.

Duże zaangażowanie oraz znajomość filatelistyki wynosi Go na funkcję sekretarza ZG PZF. Pełni ją od 1973 do 1981 roku. Wtedy powoli wycofuje się z aktywnej działalności, gdyż stan zdrowia nie pozwala Mu na dotychczasowe poświęcanie się filatelistyce.

A poświęcał jej każdą wolną od pracy chwilę, często „kradzież” z życia rodzinnego. Jego mieszkanie stanowiło przedziwne biuro Zarządu Głównego naszego Związku.

Mimo choroby nadal nie traci kontaktu z filatelistyką. Współpracuje z Komisją Literatury i Bibliotek Filatelistycznych ZG PZF, opracowuje katalog wystaw Okręgu Warszawskiego PZF. I pisze. Pisał w ogóle dużo. Chociaż w formie książkowej opublikował tylko „Wyścig Pokoju” (z J. Kapkowskim), to ilość i jakość artykułów publikowanych w „Filateliście” i biuletynach stanowi ogromny i wartościowy dorobek pracy Ryszarda Rzepko.

Był wystawcą zdobywającym dla Polski wiele wyróżnień na wystawach zagranicznych. Był również organizatorem całego szeregu znaczących wystaw, m.in. „PRL XX” (Ogólnopolska), „Kultura i Sztuka” 1962 r. i 1968 r. „Nigdy więcej wojny” 1969 r. „PZF 20” — żeby wymienić tylko te najważniejsze. Jurorował na wystawach krajowych i zagranicznych. Organizował szkolenia i dyskusje. Był komisarzem wystaw zagranicznych. Jego sukcesem, który stanowi żywy pomnik Jego działalności, jest założone przez Niego, działające do dziś przy ZG PZF Koło PZF „Polonia”.

Odnznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski oraz wieloma innymi odznaczeniami państwowymi. Posiadał złotej odznaki „Zasłużony Pracownik Łączności” oraz „Zasłużony dla Polskiej Filatelistyki”, a także złotej odznaki „Zasłużony działacz kultury”.

Zrobił przez 30 lat Swój działalności dla Związku tyle dobrego, że Imię Jego zostanie na zawsze w historii polskiej filatelistyki.

Zmarł w Warszawie dnia 4 września 1985 roku w wieku 62 lat.

POLSKI ZWIĄZEK FILATELISTÓW
ZARZĄD GŁÓWNY

Sprostowanie

W artykule Maksymiliana Jagodzińskiego pt. „Aspekty plastyczne nowości poczt świata”, zamieszczonym w BI Nr 4/32 z 1984 roku wkradły się błędy, a mianowicie:

- zostało zmienione nazwisko artysty-plastyka Władysława LAMA na LEMA,
- na stronie 10 wiersz 24 od dołu po słowie „dyscyplin” powinno być słowo „plastycznych”;
- zamiast słów „prahistoryczny” użyto słów „prehistpryczny”;
- na stronie 11 wiersz 10 od dołu po słowie „rzekomo” powinno być słowo „cywilizowanym”;
- na stronie 12 wiersz 9 od góry słowo „fowizm” zastąpiono słowem „formizm”;
- statuetka Venus pochodzi z Brassempouy, a nie z Brassempony (z winy autora — niewyraźny napis);
- na stronie 12 po spójniku „że” brak jest zaimka zwrotnego „się”.

Za tak liczne błędy, powstałe z przyczyn technicznych jak i niewyraźnego (nieczytelnego) tekstu — Autora i Czytelników przepraszamy.

Przy okazji prosimy Autorów artykułów (specjalistycznych) o doręczanie redakcji wyraźnie napisanych maszynopisów.

Redakcja BI PZF

Sprostowanie

W Biuletynie Informacyjnym PZF Nr 2/34 z 1985 roku na str. 23 w Uchwale Nr 83/XIII/85/Pl z dnia 11.05.1985 r. w sprawie nadania członkom Związku odznak „Za zasługi dla Polskiej Filatelistyki” — w stopniu złotym, redakcja BI opuściła w maszynopisie trzy nazwiska, a to:

7. Lucjan Węgrzyn	— Okręg PZF Gdańsk
8. Jan Zaborowski	— Okręg PZF Warszawa
9. Zbigniew Zieliński	— Okręg PZF Warszawa

(Podstawa: Protokół Nr 2/14/XIII/Pl z posiedzenia Zarządu Głównego PZF odbytego w okresie 11—12.05.1985 w Olsztynie — str. 4).

Serdecznie przepraszamy odznaczonych Kolegów oraz Czytelników.

Redakcja BI PZF

ISSN 0137-9593

BIULETYN INFORMACYJNY PZF

Wydawca: Polski Związek Filatelistów

Zarząd Główny

Adres Redakcji: 00-272 Warszawa,

Rynek St. Miasta 14

Redaktor Biuletynu: Marian Chabowski

Biuletyn Informacyjny PZF jest rozprowadzany
za pośrednictwem Okręgów PZF

DRUK: BIELSKIE ZAKŁADY GRAFICZNE
Zam. 183/85 nakł. 3.000 egz. N-38